

مامۆستای کورد

2

دهنگى بهشى كوردىيى

خويىندنگى بهرزى مامۆستايان له س—تۆكهۆلمه

.....

.....

ما مۆستای کورد

.....

مارتی ۱۹۸۵

ژماره : ۲

.....

سەرنووسەر : فەرهاد شاکەلی

.....

.....

ناونیشان :

Högskolan För Lärarutbildning
i Stockholm / Kurdiska

Box 34103

100 26 STOCKHOLM - SWEDEN

ن

ا

مه

برای دهلال کاک فەرهاد

سلاویکی گهرمی برایانه ، ویستمه سلامت و سرفرازین .
دوینی دوو دانه " مامۆستای کورد " هکهم پیگه‌یشتن . دهستان خوش و زیده‌تسهر
سهرکه‌وتنتان بو ده‌خوایم . سهر ووتاره‌که‌م له ههموان پیخۆشتر بوو .
ده‌مه‌وی ریگه‌م بدهی که سهرنجت بو شه‌وه راکیشم ، نیوی مانکی کوردی ده‌بی‌له‌ته‌ک سالی
کوردیدا بنووسری ، وه‌که‌ده‌زانی مانگه کوردییه‌کان له‌گه‌ل مانگه فەرهنگیه‌کان یسه‌ک
نایه‌ته‌وه ، بو‌یه به نادرستی ده‌زانم نویوو‌تانه گولانی ۱۹۸۵ . دیاره سالی زایینی
گولانی نیسه ؛ شه‌و جووره هه‌لانه زۆر باون ، تا ئیستا کوردی خواریوی کوردستان به
شۆرشی ۱۴ ی ته‌مموز ده‌لین شۆرشی ۱۴ ی گه‌لاویژ ؛ که دیاره هه‌له‌یه

به‌باحی غالب

له‌ئێده‌ن ۱۹۸۵ / ۵ / ۳۰

سه‌لام له‌هه‌مووتان

هه‌وه‌لین ژماره‌ی " مامۆستای کوردم " دیت . هیوادارم چاوم به ژماره‌کانی تریشی بکه‌وی .
" قسه‌م زۆره به‌لام جارێ وازی لی دینم " ، ته‌نی ده‌لیم : ده‌ست و چاوتان خۆش و
دل‌تان به هیواتر بی .

زپه تیغریکی خۆم ناردوووه تا شه‌گهر مه‌زمونه‌که‌ی ، بیروپرای گوشاری مامۆستای کوردی
گرته‌وه‌و له‌باری هونه‌ری شیعره‌وه به‌کارهات ، به‌ناوی موسته‌عاره‌ی " بارپێزه " چاپ
بکری .

پیم وایه ئاشنایه‌که‌یه‌ک دوو شیغری سواره‌ی ئیله‌خانی زاده‌ی بو ئیوه به‌ری کردوووه ، منیش
ده‌ستم به دووسی شیغری سواره راده‌گا ، ده‌یانده‌م به‌و ئاشنایه تا هه‌رکامیانی نه‌بووه ،
بۆتانی بتیتری .

ما مؤستای به پریزم کاک فەرهاد

ها و پری ی سلاویکی کوردانه به دل سیاسی ههسته بهرزه کهت ده کم . به هیوام له پری ی خزمهت به گهلی چاره پرهشی کورد قهت نه کهوی .

کاکه به پروای منیش گوئارو روژنامه کانهمان ده بوویایه باخچولیکی بی پاوانی پر گول و گولووک بان که پنچی زهردی درووی وه که نه شتهر له پهنا گه لای ناسکی سو نه بهرو لاسکی تووله نه مامی گولی ته ختهر قهت قهت باخهوانی رانه چله کاندیا . ده بوویایه به رهه می گشته بیروبا وه پان بان و له بهر چاوی راشکاوی جه ما وه ران هاتیبانه زورانیاری فیکری و خویان نواندیا ، به لام داخم به دل که هه رچی دیتته سه رپه پری کاغز هه ر له گری سو ی ته سکه ندهرو دارایه کدان و به تیکرایی قهتییسی جه غزو چوارچیوه کانه . نه کا و نه خوازا په له وه ریک له م جه غزو په پکاره پی به ده رگا که ده بیته هه لوی جووچک بردوو وه له هه ر دی یه ک و له گشت جی یه ک نیسی ی به تیرو تانوت ده ته نگوتری .

سه بارهت به ها و کاری ده گهل " ما مؤستای کورد " یان هه ر بلاوکه ره وه ی دیکه به ومه رجه که پیا و له ریشالی جالووک ده دا تیک نه ته نی خو زییا گه رم و زورم هه ز پی ی دیتتی . ته وه ی که له دهستی من هه لوهری کورته داستان و چیرۆک و شانۆ نامه یه که دیاره هه موو سه رو بهندی به ندانم هه رباس و خواسی کوردوستانه که مانه . ده لییم ته و گشته ده ردو ئا زاره ی که له ناخی کورده واری دا خه وتوون ته گه ر شانامه شیان لی باز کری هیشتا به قـاـ مکیکی راناگا ، چ بگا به وه ی که ژانی گهلی پی دیاری بکری . زور سیاس بو رازداری و خزمه ته کانت به ته ده بیات و هونه ری کورد .

کوردان
۱۴ / سپتامبه ر

برای به پریز و هیژا سه رنوسه ری گوئاری ما مؤستای کورد
پاش به لآو

هه والی کردنه وه ی به شی کوردی خویندگی به رزی ما مؤستایان دلی هه موو کوردیکی خوش کرد به شایبه تی ته وانیه باکی مانه وه و گه شه پیدانی زمانی شیرینی کوردینه . له ناخی دلمانه وه پیروزیبایستان لی ده که یین به بوئهی به هه ستاندنتان به م کاره پیویستنه و پیروزه وه هیواردارین هه سه رکه وتوبن له خزمهت کردنی زمانی کوردی و له خزمه تی کوردی کوردوستان . ئیمه چند کوردیکی له شاری دالاس هه زده که یین که اشتراک بکه یین له گهل گوئاری ما مؤستای کورد له ژماره یه کیشه وه .

ئیتتر هه ربزی گوردو کوردوستان

براتان
به راش سو ران
سپتامبه ری ۱۹۸۵

برای زور به پریز کاکه فههاد شاکهلی
سلاوکی گهرمی کوردانه تان پیشکەش ده کهم وه هیوادارین سرکه وتوبن له کاروباری خو-
پندنهگی بهشی کوردی بو خزمهتی میللهتی کوردی دابهش کراومان .

به پریزان : ژماره ی به کهمی (ماموستای کورد) م بینی که خوشحال و نائومییدی کردم
له هه مان وهختا . خوشحال له وهی که کردنه وهی هه ر ده زگایه ک بو لیکۆلینه وهی زمان و
ئه ده بی کوردی وه بلاو کردنه وهی هه ر گوڤاریک به کوردی خزمه تیککی گه وره یه بو گه له که مان
وه نائومییدی که وا نو به ره ی به ره مه که تان (ماموستای کورد) کهم و کورتی به کجار زوری
تیا به وه له جیاتی ئه وهی بیته گوڤاریکی راسته قینه ی لیکۆلینه وهی زانستی زمانی کوردی
و ئه ده بی گه ل ، بوته جیکای رشتنی کونه قینه ورق وه نا کوکی شهخی . ئیوه ئه گهر
بتانه وی به له مینن که ده شی کوردیش دیموکراسی فی ربیت ، ری بازه که تان وه بو چونه که-
تان چه وت و کونه . به راستی جیکای سه رسوپمانه که رو شه نبیریکی وه کو کاک فه ره هاد
شاکه لی (تۆمه تی نه فام و داخ له دل) ی بخاته سه ر ئه و نوسه رانه ی که له که ل ئه ودا جیا
وازی بیروپرایان هه یه . له جیاتی چا و پۆشین و سینگ فراوانی وه با وه پ به هه بونی
ئایدیای جیا جیا ، جیکای داخیککی به کجار گه وره یه که گوڤاری (ماموستای کورد) یش
وه کو ده سه ته خوشکه کانی له کوردستان و ده ره وهی نیشتمان ، ری بازی هه لگرتنی بیروپرای
ته ک و رشتنی کینه ورق ، کرتنی په لارو تانج له و خه لکانه ی که وه کو ئه وان بی رنا که نه
وه گرتۆنه به ر . ئه گهر ئه وه نده به ته نگ دیموکراسیه تن ، ئه ی بوچی به و شیوه ن باز
نستیانه هیرش ئه به نه سه ر ئه وانه ی که ره خنه تان لی ده گرن وه کو نا و ناتۆره نانسه
وه جنیودان جا ئه گهر هه ر کوردیک له سه ری نوسین به پرای ئیوه ئه وا (سه گوه پیه) وه هه ر
گوڤاریکی ره خنه ی لیگرتن بیته ئوپۆرتینست و جلهوارو خاپینهر ، ئه ی گیانی دیموکرا-
سی کوا ؟؟ . ئه م شیوه ره فتارانه تان له گه ل په ی تیگه یشتنی شیوه ی هیژا وه له که ل
رابوردوی تیکوئانتان ناگونیجیت ، بویه له سه ر نه پویشتنی سوکه خزمه تیکه بو نه ته وه ی
کوردی قاره مانمان . هه ر خو تان ده رباره ی بابه تی هه بونی گیانی دیموکراسیه ت نوسیوتانه
که ئه وانه ی ریگه به بیروبا وه ری جیاواز و جو ربه خو ر ناده ن و ده ی تاسین ترسنوکن .
من له و بیروایا به نیم که ئیوه ترسنوکن به لام له و قه ناعه ته م که ئیوه ش وه کو هسه ر
مروڤیک توانای هه له کردنتان هه یه ، وه ره خنه ش جیکای خو به تی بو هه له . یه کیک له هه له کانی
ترتان ئه وه یه که نوسه ری کورد له ده ره وه ی ولات که ناراسته وخو تامی تراژیدییه که ی
کوردستان ئه کات به دلسۆزتر له وانه داده نین که له کوردستان گیانی خو یان له سه ر
ده ستایه بو رزگاری ولاتی له ت له ت کراو . به پریزان ! ئیمه ی کوردی ده ره وه ی وه لات راسته
هه ندیکمان به ته نگ به رزه وه ندی کوردستانه وه یین به لام هه ی کاتیک (خه باته که مان) نا گاته
خه باتی راسته قینه ی سه نگه ره کانی شو رشی کوردستان ، له گه ل ئه و په ری ریژم بو نوسه رانی
کورد و ده یلیم که گولله ی پشمه رگه فیداکاره دلیره کانی ئاراسته کراو بو سینیگی
سوپای داگیرکه ر هه زارجار کاریگه رتره له ووشه کانی گوڤاره کانی کو مه لگای کورد له
ده ره وه که زۆربه ی جار ئاراسته ی به کتری ده که یین تا دوژمن .

شتیککی تر که ئه مه وی عه رزتان بکه م که مه سه له ی یه کگرتنی زمانی کوردیه . ئه و شتانه ی
سه ر به زانستی لیکۆلینه وه ی زمانی کوردی پیویسته بیده نه ده ست زمانه وانانی هه لکو تویی
کورد تا کو ده راسیه کی قولی بو بکه ن وه چاره یه کی تیروته سه ل بو دابه ش بونی به چند

شیوهی جیا جیای زمانه که مان بدوزنه وه، شیم کیشه به ریکایه کی زانست و ئەکادیمیانه چاره سەر ئەکریت نهک به بیروبا وه پری تهسک و تروسکی ناوچه په رستانه ی وورده بو رجوازیانه، دهردی زمانه وانی مهزن ماموستا جه مال نه بهز گوته نی له په رتوکه به نرخه که ی زمانه ی یه کگرتوی کوردی.

بو نمونه کاک تانریکولو به نیازی که م کردنه وه ی گرنگیه تی شیوه ی سوران هاتوه شه و ناوچانه ی که به م زاراوه شه ده بیه قسه ده که ن دابه نی گردوه که به چند زاراوه ی تر وه کو که له پوری، له کی، با جه لانی، سنی ی که شه مانه به شیکن له زاراوه ی سوران ههروه کو د. که مال فوآد له ووتاری چند سهره تایه کی زمانه وانی (گوڤاری هیوا ژماره ۱) ده ربه ساره ی چه سپاندنی زاراوه ی سوران له کوردستانی عیراق و ئیران (که ۴۵% کوردی لیده ژیت) نویسه تی (کوردیکی ناوچه ی هه ورامان له کوردستانی ئیران یان عیراق... شه گه ر به کوردی بنویست، به و زمانه شه ده بی به کوردی به شه نویست که شه مپو له کوردستانی ئیران و عیراق باوه (واته سوران) نهک به هه ورامی، ههروه ها کوردیکی کرمانشایی یا خانه قینی... به کورتی بو لیکو لینه وه ی شیوه کانی کوردی پیویست ناکات پشت به په رتوکیکی میژوی به ستین که ۴۰۰ سال پیش ئیستا نوراوه، به لکو پروانینه واقیعی ئیستای کوردستان که ئیستا دوو زاراوه ی گرنگی هیه سوران که بوته زمانی شه ده بی زور به ی زوری کورده کانی کوردستانی باشورو رۆژهلات (نزیکه ی نیوه ی کورد) وه کرمانجی که کورده کانی کوردستانی باکسور و رۆژاوا پیی شه دوین. جا له م دوو زاراوه یه زمانیکی یه کگرتوی پیک بینین که دهردی زمانه وانیکی به نرخه که له که مان گوته نی (کوردی هه موو لایه کی کوردستان و جیهان، بی گویدانه جیا وازی شیوه ی قسه کردنیان، تی بگه ن و پیی بخویننه وه و پی بنووسن). ئیتر به هیوای سهرکه وتنی شوپشی کوردستان و گه شه پییدانی گیانی دیموکراسی.

برایان

<p>براتان</p> <hr/> <p>به راش سوران</p> <p>۸۵/۱۰/۲۰ دالاس شه مریکا</p>	<p>هیوادارم نامه که م بلاو بکه نه وه له ژماره (۲) ی گوڤاره که تان به لام تکایه به ناوی <u>به راش سوران</u> بلاوی بکه نه وه نهک به ناوی راسته قینه ی خوم ئیتر هه ر بژین و هه ر بژی کورد و کوردستان</p>
--	---

به ریژ ماموستا فه رهاد شاکه لی پیشکیشه :-
 عومیده وارم هه ر باشین.

دوای شه وه ی زور به وردی ژماره (۱) ی گوڤاری (ماموستای کورد) م خوینده وه، که له براده ریکه وه وه رم گرت، شه وه ی راستی بیت گوڤاره که تان وه کو سه ره تا و نو به ره یه ک، ناوه پوکیکی زور نرخدار و زانستیانه و شه ده بی هیه، وه دلنیاشین له وه ی که له ژماره کانی ئاینده دا بابه تی چاترو بوخت تر بلاو شه کرینه وه، وه شه وه ی جیگای سه رنج راکیشه انه شه وه یه، شه و سه ربه ستی نویسن و بیروپا و بلاو کردنه وه ی که به نووسه ر دراوه، به راستی ئیمه ی کورد له قوناغه دا گه لی پیویستمان به گوڤاریکی وادا هیه، که له سه ر لاپه ره کانی به ئازادی سه ربه ستی یه وه بیروپا و نویسنی هه مه چه شه و جیای تیایه بلاو بکریته وه، له م رووه وه له ناخی ده روونه وه به بونه ی ده رچوونی گوڤاره که تانه وه پیروزیایی له شیوه و خومان و هه موو کوردیک ده که ین و هیوای سهرکه وتن و به رده وامی بو ده خوازین. داخه که م نرخه به شداری له گوڤاره که تانم نه ده زانی تا به شداری تیایه بکه م، بویه شه گه ر له م رووه وه ئاگادارمان

بکهنه وه زۆر سوپاسان شکین، وه ئومیدوارم له خۆیندا رههه گۆناره بهرخه
بی بهشمان نهکهن و ههر بژین بو خزمهت کردنی ئهدهبو وشه رهههنی کوردیمان.

برات

عبدالقادر محمد امین

ئهمریکا ۱۹۸۵/۱۰/۲۹

بو گۆناره خنجیله کهی "مامۆستای کورد" ی بهرپرز
سهرکهوتنو پیشکهوتنت یهکیکه له هیواکانم .

له دله وه سلاوو پیروزیاییمت پیشکهوش ئهکهم و هیوادارم که له داهاوا بیته یان بکریته
یان بتکهینه گۆناریک که کهمو زۆر ئارهزوو تینویتی خۆینه رانت پشکینیت .
گیانه کهم

دوای گهیشنت پییم و خۆیننه وهت به مه بهسته وه تیگهیشتم که وهکو هه مو شتیک
به گشتیو شتی تازه و یه کهم ههنگاو به تایبهتی بیبهش نیت له کهمو کورپو دهستی بییتوانای
چ "پولیو ج بیکه رهه یو ج بی پشگیری" ت پیوه دیاره .

ئه گهرچی من له هه مو باره یه که وه خۆم به بی توانا ئهزانم، که ناتوانم وهکو پیویستی
توی خۆشه ویستو کۆرپه و وهکو ئه وهی که خۆشم ئه مه وی دهستی یارمهتیو هاوبهشی کردنم
له پیشکهوتنتا بکه م...

له گه ل ئه وه ئا به و بییتوانا یه مه وه ههرچی تو پیویستت پیو به من بکرپو له خۆمیسا
رابیینم ئه و له کردنی و ناردنیو هاوبهشی کردنما... دل نیات ئه که م، ئیترا له ههر
باره یه که وه بی به پیی بونو توانا .

هه میسه وهکو ئه ستیره له جریوه جریوا بیت .

دلسۆزت

سه رنج :-

حه مه ی مام ئه و پره حمان

ئه مستردام ۱۹۸۵-۱۰-۲۱

ته نه ا داوا یه که م هه یه ئه ویش ئه مه یه که کوئی مه ده ره
ناوو ناوبانگو نویسی هه رکه سیک چاک بو سلاوی بکه ره وه .

به ناوی یه کگرتنی چه وسا وه کان

مامۆستای بهرپرز و تیکۆشهری زه حمه تکهش بهرنوبه ری گۆناری مامۆستای کورد .
سلاویکی گهرمی شوپره شگه ری و برایانه ئاراسته ی جهنابت و هاوکارانی بهرپرزت بی هیوادارم
ئه و کاته و هه مو کاتیک بهرده وام بن له سه ر خهباتی پیروزی خۆتان به یۆنه ی ده رکردنی
گۆناری فه رههنگی و ئه ده بی مامۆستای کورد- پر به دله وه گهرمترین و جوانترین
پیروزیاییتان لی ده که م هیوادارم هه میسه له سهرکهوتندا بن، به ناوی کوردیکی دلسۆزی
دور له ولاته وه داخوازی هاوکاری تان لی ده که م و ئومیده وارم به دوستیکی خۆتان و
هاوبیریکی و هاوولاتیکی کوردستانی له قه له مم بدهن وه بو ئه وهی که له فه رههنگی
تیکۆستانی گه لی کوردم و زه بان و ئه ده بی باوباییرم و میژوی چه وسا وه کانی کورد دوا
نه مینم وه خۆم به شدار له م خهباته پیروزه بزانه داخوازتان لی ده که م ههر به رهه میکی
کوردی له م باره یه وه لاتان هه بیته وه له تواناتان بیته له فکرم مه کهن وه له سه ر ئه م
ناونیشانه بۆم ره وان بکه ن - که جیگای سوپاسی و فه خری منه - ئه گه ر له خه ط و

شیوهی نوینم که ماتیەک هەبیت بعمورن بو شهوهیه که ماوهی ده ساله له ولاتیکی بیگانەم .

ئیتەر سوپاسی هەستی کوردایەتیتان ئەکەم .

خزمەتکاری گەل

غازی شـکری، ئیـران - یەزد ۱۹۸۵/۱۱/۱۰

بو دەستە ی نووسەرانی گوڤاری (مامۆستای کورد) ی بەرپـێز :
سـلـاوێکی پـێشکەوتووخوازانە :

زۆر بە داخهوه که درهنگ ناوی گوڤاره که تانم بیست و شهوش له بهر شهوهی که له ولاتیکیدا شهژیم له دهنگ و باس دا بر او وه و زۆر جولانه وهش تییدا قه ده غه یه .
زۆر ههز ئەکەم که وا ژماره کانی گوڤاره که تانم دهست که ویت و شهوش شه گهر دهست ئەکه ویت له ژماره ی به که مه وه و تکایه به رده وام ژماره کانم بو بنیـرن .
ههروه ها شه گهر هه ر بلاو کرا وه یه کی خویندنگا هه یه بو می ره وانه بکه ن به سوپاسه وه بو شیوه ی تیکۆشه ر و پـێشکەوتووخواز .

ئیتەر زۆر سوپاس .

خویندکار :

کامهران

THE LIBRARY OF CONGRESS

WASHINGTON, D.C. 20540

EXCHANGE AND GIFT DIVISION

Refer to: E 85-SW
September 16, 1985

Högskolan för Lärarutbildning i Stockholm/
KURDISKA
Box 34103
100 26 Stockholm
SWEDEN

Dear Colleagues:

It is my pleasure to acknowledge, with many thanks, receipt of the material mentioned below. We deeply appreciate your kindness in sending this material to the Library of Congress.

Sincerely,

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Peter H. Bridge".

Peter H. Bridge
Chief

The material received:

--Mamostayê Kurd. No. 1. 1985.

Prinzenstraße 21
D - 3400 Göttingen
Tel. 0551-394394 (Iranistik)
394396 (Vord. Arch.)

Herr F. Shakely
Högskolan för Lärarutbildning
i Stockholm / Kurdiska
Box 34103

S-100 26 STOCKHOLM

6th July 1985

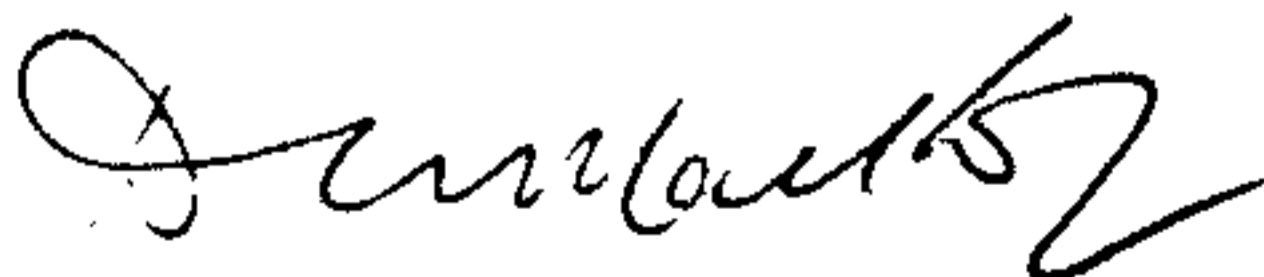
Dear Shakely,

Thank you very much for sending me the 1st number of your new journal "Mamostây Kurd". I am sorry I could not write earlier, but it was borrowed immediately by Fakhir Hamdi and I have only just got it back.

I must say that, if there are "about five thousand Kurds in Sweden" (p. 13), you have a high proportion of teacher-writers among them. If you can maintain this quality it will be excellent. All the articles are interesting and also the poetry, particularly the two versions of Pushkin's poem. On a personal note, I find it amusing to be mentioned approvingly by Tanrikulu in such distinguished company on p. 6, but less approvingly by your namesake Emced on p. 44.

I wish you all success for the future of the journal and would gladly subscribe to the next numbers.

Yours sincerely

D.N. MacKenzie

رازیک

فەرھاد شاگھالی

ئەم سەردەمەي ميژووي مرقاياتي سەردەميكي يەكجار تيزرۇ و پىر لە گۆرانكارى و ھەلگىر و داگىرپى لە ژماردن نەھاتووە. ئەگەر پيا و بە ھوردى سەرنج بداتە پىشپەوتى گەلان لە بوواری جۆر بە جۆرى زانستدا، بە ئاستەم پەي بەو دەباتگە خىرايى و تيزرۇويشتنەكە لەو دەرجووە بە بىر و ھوش و ھەلسەنگاندنى سەد سالى يا پىنجا سالى لەمەوبەر تىي پرواننى و لىي ورد بىيئەووە. ئەمە زۆر ئاشكراتر لاي كەساننى ھەستى پى دەكرى، كە لە نيوان دوو كۆمەلى جياواز و دوو پەي جياوازي پىشكەوتندا ھات و چۆ بگەن و دەرفەتى بە يەكگرتن و بەراوردكردن يا بۆ رەخسابى. لىزەدا، بىگومان، مەرجى دىكەش دىتە ئاراو، كە رەنگە لە ھەمووان گىرگىر ھوشيارى بى، ھوشيارىيەك كە دەركاي مىنكى خستىيئە سەرپشت، بەلام نەك بۆ وەژووركەوتنى كەپەلاوژە ئاسايى، بەلكوو بە گۆشەنىگاي ئازادىي بەرپرسيارانەو، بە وەرگرتنى بەرچا و پروونەو.

كوردى دەرەوھى ولات، بە تايبەتیش كوردى ئەوروپا، لە ھەل و مەرجىكدا دەژىن كە دەكرى لە گەلى لايەنەو سەرنج بدرى و لىي بكوئىرئەووە. دوورىي ولات و ھەموو ئەو ئەنجا مانەي لىيەو زەنە دەكەن، جارى وا ھەيە دەبنە ھۆي و پىراشكردنى ھەست و نەستى مرقا و رماندننى بەراي ئاوەز. جارى وا ھەيە مرقا كە دەخەنە گىزاوى رەش بىنسى و بىھومىدييەكى بىبوو ارەو. جارى وا ھەيە كابرار روناكىر لە قەفەزى نوستالژيايەكى بىبندا توند دەكەن و لىي دەكەرىن تا وشك ھەلدى. ھەموو ئەمانە راستن و نموونە بۆ پەيدا كردن ئىشان كارىكى ھىندە دژوار نىيە. بەلام لە لايىكى دىكەشەو دەكرى ئەزمونى دەربەدەرى و دوورە ولاتى لە روانگەيەكى دىكەو سەرنج بدرى و نرخی بۆ دا بىندرى.

گىرخواردن لە قوژبىنكى تەنگە بەردا، لەوھىە، دەلئىم لەوھىە، بىيئە ھۆي داخستنى دەركەي بىرگەردنەوھىەكى فرەلايەنەي سوودمەند. لەوھىە بىيئە ھۆي ئەوھى كابرار لە قوژبىندا گىرخواردوو، ھەرچى وزە و ئاوەزى خۆي ھەيە بە جۆرى مۆل بدا، كە تەنيا كويىرەپىيەكى لە بەردەمدا بۆ بەيلىئەو، كويىرەپىيەكى ئاوا كە ئىدى، ھەر پىشەكى، لە دەرفەت و مافى ھەلبژاردن و تاو و سوو و سەنگ و سووك كەردن بىيەشى كەردوو.

بەرانبەر بەو قوژبە تەنگە بەرە ھەرىمىكى پان و بەرىنى پىر لە بەرزى و نزمى / شىنايى و تەختايى / ھەوراز و لىزى و ھەزار ھەزار بابەت رادەوھستى. لىزەدا مرقا كە، روونترىش دەلئىم مەبەستم مرقا كوردە، دەكەويئە نىو سنوورىكى نا ئا ئاوە. دەكەويئە جىھانىكى دىكەو. رەنگە ھەر لە يەكەم يەكگرتندا تووشى خەپەسان و ئەبلەق بوون بىي. لەم جىھانە تازەيەدا ئەو ناتوانى وردە فرۆشە دەستگىرەكەي دنيا كۆنەكەي خۆي بىت. ئەمەيان ھىچ، بەلكوو ناتوانى كپيارىكى رىك و لىھا تووش بىت. ئەمەيان ئەو لەمپەرەيە كە ئىدى دەبى لە بەردەميا ھەلئويستەيەك بكات و بپيارى خۆي بدات، كە ئەمەشان، دىيان، ھاسان نىيە. كابرار ناتوانى كوت و مت بە راستە و سەنگ و ترازووي جارانى شەكەنى ئەم جىھانە نوپىە بپووى و بكىشى. ئەمە نە گوناھى ئەو و نە چەوتىي جىھانە تازەكەشە.

لیڤه دا ئهوی فریای مه که وی هیزی، لیبی نه ها نووی ئارهز (ئهقل، هوش) مه . هوشیاری
تا که چرایه که بتوانی بهر چا و پروونی پی به خشی. که ئه م به ره ره یه شی وی درا، ئیدی لی
مه تره، بزانه له خه م ره خساوه .

ئیمه ی کورد، له م ئه وروپایه ، گه لی ده رفه تی هیژای وامان له به رده ستدایه ، که
ده توانین، هوشیارانه ، بیکه یه به رده بازی په رینه وه به ره و ریگه یه کی روونتر بو خه بات و
تیکو شانمان .

له کوردستان شیر و تیری داگیرکه ران کاریکی وای کردووه که مرۆقی کورد تووشی
په شوکان و کاسیون هاتووه . ئه مه به ته وای له سیما و کرداری روونا کبیراندا وه دی
ده کری. روونا کبیرانی کورد ده نیو جزیکدا ده خولینه وه نه به ره تای هه یه و نه کو تایی .
له نیو چوار دیواردا ئابلۆقه دراون، نه به ژنی خو یان و نه به ژنی کاردانه وه و به گزا
چوونیشیان لیی ده رناچی و ئه و دیوی به دی ناکات . که ئه مه ده لیم مه به ستم ئه وه نیه
ته وقی به زه یی پیدا هاتنه وه له گه ردن هه موو روونا کبیرانی کورد بئالینم . ئه من
دلنیام (و ئه توش دلنیای) له وه ی لیڤه و له وی که مانیکی / که مانیکی کورد / که مانیکی
روونا کبیری کورد هه ر هه ن که خو یان را پسکاندی و له گه لی چوارچیوه و جخز و دیوار
خو یان و میشکی خو یان رزگار کردبی .

.....
٤
ژماره ی یه که می "ما مۆستای کورد" به شیوه یه کی زۆر باش بلاو بووه وه و
گه یشته ده سته خوینه ران و روونا کبیرانی کورد (و غه یره کوردیش) .
چ بلاو بوونه وه که ی و چ کارتیکردنه که شی، تا راده یه کی زۆر، دلخۆشکه ر بوو . له به ر ئه وه ی
گو قاره که له ریگه ی ده زگایه کی ره سی و ده ولته تی سویده وه بلاو ده بیته وه به ئه م . لاو ئه و
لادا ده نیڤردی، ده رفه تیکی وامان چنگ که وت که بتوانین بیکه یه نیه گه لی زانستگه و
خویندنگه و کتیبخانه ی جیهان . سه رپای ئه وه ش به ده ست و به هوی پۆسته وه چه نده
دانه یه کی گه یشته کوردستانیش (به شی جیا وازی کوردستان) . هه ر ما وه ییک پاش بلاو بوونه وه ی
ژماره ی یه که م له زۆر لاوه نامه مان بو هات و هه تا ئیستاش گه لی جار نامه مان هه ر بو
دی. نامه کان له جیکه و ولاتی جوړ به جوړی جیهانه وه دین : له ئوسترالیا وه ، له
ئهوروپای رۆژاوا و رۆژه لاته وه ، له کوردستانه وه ، له ئیرانه وه ... هتد . زۆر به ی نامه
نووه کان پشتگیری و دلخۆشبوونی خو یان را گه یاندووه ، ته نیا یه کیکیان نه بی، که توژی
سخله ت بووه . ئیمه که په یامی راستگویی و بیری ئازاد و دلغراوانی هه لده گرین ،
خۆمان بۆ تیر و توانجی گه لی تیژتر و به ختر ئاماده کردبوو و ئاماده کردووه . زۆر
به دلنیاییه وه رایده گه یه نین که هه رگیز له وه ناسله مینه وه که گوئ بو بیروبا وه ری
جیاواز و دژ به خۆمان رادیڤرین و بلاوینی بکه یه وه . ته نانه ت ریژ له وه ش ده گرین که
نووه ری نامه یه ک (سا له به ر هه ر هویه ک بیته) نایه وی / ناتوانی به نیوی راسته قینه ی
خویه وه بیته پی شه وه . له م ژماره یه دا ، ته نانه ت له رووی زمان و ری نوو سیشه وه ، به هج
جوړی ده ستکاری نامه کانمان نه کرد .

یه که له و باسه کرنگانه ی ژماره ی یه که می ما مۆستای کورد هینا بوویه پی شی، ئازادی
بیر بوو که ، خۆشه ختانه ، بوو به هوی ده مه ته قیی فراوان و بگره ده مه قره ئامیزی ش

له نیو خوینهران و خه لکی دیکه شدا، تنانته خه لکی که هر له دوره وه باسه که یان بهر گوئی که وتبوو، بی شه وهی چاویان به سروتاری "کوردایه تی، زانست، نازادی" که بو ژماره یه کم نووسیوو که وتبی. دیاره هرگیز چاوه پروانی شه ناکری بهرانبهر باسیکی تاوا کهرم، همووان دهستی باوه پهینان و وهرگرتنی بی چند و چون له سر سینگ دابنن. هر به و پییش باوه پ و دیتنی جور به جور و جیاواز له نیوان دوو قوتی بهرانبهر به یهک راه ستاودا ده هاتن و ده چوون: شه سهریان شه باوه پره بوو که شه ی گو تراوه زور راسته و ده بی روونا کبیرانی نازادبیری کورد شه ریبازیان بیته و سوور بن له سهری. شه و سه ره که شه باوه پره نهریتخوازه گهر دلینیشته وه که پرووه له پناوه بوو که به هق و ناهق چنگی له هزارو یهک بیانوی سیاسی و کومه لایه تی و نایدیلولژی گیر ده کردو په له قازهی خو هیلانده وه و خو سه پاندنی ده کرد.

گوت و بیژو لیکولینه وهی باسیکی بیسنووری وه کوو نازادی بیر، له پیش هم موو شتی که پئیستی به سه کوپهک، به تریبیوشیکی نازاد و سه به خو هیه. زور به داخه وه له هیچ به شیکی کوردستاندا، شه پرۆ، شه و ده رفته له نازادا نییه. واز له ولاتانی سوسیالیستیش هر بینه که ریگه نهک به کوردایه تییه کی به ربلاوو سینگفراوان نادهن، به لکوو کوردایه تییه که سه روبنیشی به سن و پیا هله دانی سوسیالیزم بیته هر هینده ی وه فدیکی عیراقی یا سووریایی یا هر داگیرکه ریکی کوردستان ده رفته و شه ونده ی شه و نه وازش و لاوانده وه و ریژگرتنی وه بهر ناکه وی. له ولاتانی دیکه ی شه وروپادا بووره ده رفته تیک له نازادایه که ده بوایه روونا کبیرانی کورد هوشیارانه به کاریان به پنایه.

له م ولاتانه دا کومه لی کوفار و روژنامه و بلاوکراوه ده رده چن. مخابن شه ژمارو ستاتیستیکی راست و ره وانم له به رده ستا نییه، به لام پیم وایه سه رومر ۲۰-۸۰ کوفارو روژنامه یهک بلاوده بنه وه، که چی (ناچارم سه رله نوی قسه کانی پیشووم دووباره بکه مه وه) له هیچ کوپیهک، له هیچ لایهک، تاکه کوفار تیک، تاکه روژنامه یهک، تاکه ده زگایه کی فره هنگی کوردی نییه که سه به ست بیته و باوه پری ته وای به دیموکراسی و نازادیی بیروباوه پره هه بیته.

لیزه و له وی کوفاری فره هنگی ده رده چن که به نا و سه به خو، به لام هم موو، هر هم موو په یا مه لگری یهک بیروباوه پره یهک ریگه و یهک چوارچیوهن. هیچیان ناویرن راستی بیژن و نایانه وی راستی بگوتری. هیچیان چاویان به رای نادات دوو رهنگی جیاواز، دوو بیرو باوه پری جیاواز له ته نیشته یه که وه هه بن و بیژن، بی شه وهی شه میان بتوانی و مافی شه وهی هه بی ملی شه ی دیکه یان هه لیکیشی و له نیوی سبات.

هیندی روونا کبیری کورد هه ن که چاره سه ریگی سه رسه لامه تانه ی دیکه یان دوزیوه ته وه، شه ویش خو بوواردنه له باس و خواهی بیر، که شه نجامه که ی سه ردا نه واندنه بو باوه پره و بیرو نایدیای سه رده ست و باو. هاندهری یا پالیپوه نه ری شه م جوره هه لوپسته ش شه وه یه خو خوشه ویست بکه ن و دلی کهس له خویان نهره نجینن و خه لکه که نه دوپینن.

پیم وایه روونا کبیری کورد هرگیز نابی خوی بخاته جیکه ی سیاه ته مداری کوردو نابی وه کوو شه و بیر بکاته وه، چونکوو شه رکی شه م دووانه جیاوازن، یا راستر بیلیم، روژ و شیوه ی کارکردنی شه م دووانه جیاوازن. سه رکرده یه کی سیاسی له کاروبارو ره فتاریدا ناچاره بیر له خوره هلات و خورنشین

بکاتوه، ناچاره وایزانی له کامپانی ههلبژاردندایه و ههله بهکار بیهنی به قولایی قسه و گفت و لغتی دهنگی زیاتر بو خوی راو بکات .

سالی پار که له سوید ههلبژاردنی حکوومهت دهکرا، زور سهرنجی وردم دهدايه پیاوانی سیاسی سوید و سهروک پارتييهکان، چون دهپهيفن و رهوتار دهکهن. بهلام باشيم له بهر چاوه که نووسهران و رووناکبیرانی ولاتهکه چون به شیوهیهکی دیکه و له لاییکی دیکه وه سهرای بیرو باوهرو ئاییدا دهههژینن و زهوینه بو پیشکهو تنی فرههنگی خویان / مرۆفی خویان / ئازادیی مرۆفی خویان ئاماده دهکهن.

رووناکبیری کورد ههگیز پیویستی بهوه نییه دهنگی زورتری بهربکهوی. نابیی ههگیز بیر لهوه بکاتوه خه لکیکی زورتر چهپلهی بۆ لی بدهن و نووسینهکانی بکرن و بخویینه وه. بهلام زور پیویسته راستی بلی. بویری راستی بلی، بهرگری له ئازادی بکات: ئازادیی بیروباوهر، ئازادیی بیرکردنه وه، ئازادیی ههلبژاردنی هوشیارانه، ئازادیی بریاردان. زور پیویسته رۆلی خوی له وهدا ببینی که بهرچاوی مهردم روون بکاتوه، تا شه و رادهیهی که مرۆفی کورد بتوانی به بهرچاویکی روونه وه، به وه ههسته وه که خوی به بهرپرسیاری نهته وه که یزانی شت ههلبژیری و بریار بدات. رووناکبیری کورد، که خوی بوو به خاوهنی میشکی خوی، ئهرکی شه وهی له سه ر شانه میشکی مرۆقهکانی دیکه شرزگار بکات و ئازاد بکات. له چوارچیوه و کهول و جنز و بهندو باو دهریان بهینی.

شه قانندی گۆمی مهن دو مهییوی بیرو فهلسه فه له کوردستاندا ئهرکی رووناکبیری (چاوکراوهی) کورده، شه گهرچی ئهرکیکی هاسان نییه و ریگهی هات و نه هاته. میژووی بیر له کوردستاندا گه لی چرای رووناکی تیدا هه لکراوه. ده بی رووناکبیران به ترووسکهی شه و چرایانهی گه لی لیانه وه دوورن، سو مای چاوی خویان زاخا و بدهن. پی له سه ر بهردی سهخت و رهقه نی شه و رابوردووه دابنن بو دامه زرانندی داها تییووی کوردستانی ئازاد. پیاوانی وه کوو شه حمه دی خانی، مه ولانا خالیدی نه قشه ندی، مه وله وی، حاجی قادری کو بی، مه لای گه وره ی کو په و سه عیدی نوورسی نموونه گه لیکن ده توانین (وده بی) زوریان لیوه فیڕ ببین.

..... سالی ۱۹۸۶ یادی چل سالی دامه زران و رووخانی کۆماری کوردستان
۳ له مه هاباده. وه بیرهینانه وهی کۆماری کوردستان، زور جار، ده بیته
هوی وه جوش هیئانی ههست و نهستی مرۆفه. هه ریه که به پیی بوچوون و بیرکردنه وهی خوی
بیری لی ده کاتوه. هه ریه که به گویره ی خواستی شه مرۆی خوی شه موونی لی هه لده هینجی و
ده رزی لی وه رده گری.

له یادی کۆماری کوردستاندا، هی شووه چرایه ک / هی شووه چرایه کی رهنگدار له دووره وه
چاوپرکیمان له گه ل ده کهن.

له دامه زرانن و به ریوه بردنی کۆماری کوردستاندا دوو سه رکرده ی هوشیار و به ئاوه ی
گه لی کورد، دوو پی شه وای خۆ شه ویست و به جهرگ و دل سوژی نه ته وهی کورد: قازی محه مه دو
مه لا مسته فای بارزانی هاوپی و هاوکار و هاوسهنگه ر بوون. ئای چه ند ده رزیکی به هیژو
به پیژه. ئای چه ند یادیکی هیژا و پیروژه. خۆزگه، سه د خۆزگه، شه و به را

خەباتكارانەي ئەمپرۆ ئەركى سەزۆكايەتتى ئەم بەش يا ئەو بەش ئەم پارتى يا ئەو
گرۆي بزووتنەوئەي ئازادىخوازانەي گەلى كوردىيان وئە ئەستۆ كەوتووە بە چاوى ۳۰-۴۰
سالى دواي ئەمپرۆ ئەم دەرزەيان دەخویندەو.

بە دريژايي تەمەنى كورتى كۆمارى كوردستان دەيان و بەدان رووناكبىرى كورد ،
دەيان و بەدان ئەفسەرو جۆتكار و پيشمەرگەي كورد لە پارچەي جياوازي كوردستانەو
هاتنە مەهابادو ئان بە ئانى يەك دەولەتى كوردىيان درووست دەگردو ئازادىي خاكسى
كورد و مرۆڤى كوردىيان دەپاراست . خۆزگە ، بەد خۆزگە ، ئىمەي نەوئەي ئەمپرۆي كوردستان
كوپى دلسۆزو بە ئەمەكى ئەو باوكانە بوويناىە .

كە كۆمارى كوردستان لىي قەوما و گلوئەي كەوتە لىي، لەشكرى رەش هيرشى دەهينا و
لەشكرى سۆر بەجىي دەهيشت . ئەوى چەپ دەستى پيشەواي بريبوو ، ئەوى راستيش
سیدارهي بۆ هەلدەخست .

خۆزگە ، بەد خۆزگە كوردە تيۆريزانەكانى ئەمپرۆ بە ميشكىكى بيگەردەو بەريان لەو
رۆژە ساردانەي مانگى دىيامبرى ۱۹۶۶ دەكردەو .
خۆزگە ئامۆزگارانى ئەمپرۆ وازيان لەو دەهينا رووداوەكانى چل سالى لەمەوبەر بە
كوپرەي بىركردنەوئەي ئەمپرۆ لىك بەدەنەو .
خۆزگە ميژوو وا بخرايەتە روو ، وەك خۆي چۆن رووى داو ، نەك وەكوو دەمانەوئى چۆن
بىواىە .

.....
ژمارەي دووئەمى مامۆستاي كورد بە هەرچۆريكى بى، وا ئامادە كراو
بلاوكراىەو . كارى كۆڤاريكى ئاوا بۆ تاكە كەسيك ، بەلى تاكە
كەسيك ، ئاسان نىيە . كارى دەوئى، ماندوو بوونى دەوئى، بەريشەو چاويشەو دليشەي
لەدواىە .

جىگەي دلخۆشيبەكى گەورەيە كە نووبەري ئاراوئەو بە توانا هەن و بەرھەمان بۆ
دەنيړن . چ لەم ژمارەيەدا و چ لە ژمارەكانى داھاتوودا گەلى ناوى تازە وەبەرچاوان
دەكەون . نمونەيىكى بەرچا و كاك كوردانە (بىيا بە نيوى راستەقینەي خۆيەو بەلاوى
كردباىەو) . كاك كوردان بەتوانايەو بەھرەيەكى زۆرى هەيە . پيا و كە چىرۆكەكەي
دەخوینىتەوئە حەسەنى قزىجىي وەبىر ديئەوئە (تەمەنى ئەم ھەزار سال بىت) . زمانەكەش،
خودا ھەلناگرئ، ھەتا بلىي خۆش و رەوان و كوردانەيە .

بۆ ژمارەي سىھەمى "مامۆستاي كورد" كۆمەلى بەرھەمان هەيە . دەتوانم بلىم
ھىندەمان گوتارو ھەلبەست و چىرۆك و لىكۆلینەوئە بۆ ھاتووە ، دەتوانىن چوارە پىنج
ژمارەيان لى ئامادە بكەين . ئەگەر كۆسپى تەكنىكىمان نەھىتە رى، ھىوادارىين
ژمارەي سىھەم پيش ھاوینى ئەمسال بەكاتە دەستى خوینەران . دەي سا بەو ھىواىە .

خاتيمه‌ی شه و

کوره کوردیکی ژيرو ئازاده
کهوته داوی نهيار و زيندانی

که مه بو شه و شه داره سووچی بهند
که خه می نیشتمانه تاوانی

زه جرو شهکنجه کهوته رووچ ولهش
تا پرووخی قهلاتی ئیمانی

(تا له رووناکی وهر بگیڤی روو
تا بدا پال وه پالی شهتانی)

لاوی سوور و به هیممهت و گهش بین
شه مه بوو تاقه ویردی شه زمانی:

ئاوه زیڤی گزنگه دوندی چیا
وا سههر خاتیمه‌ی به شه هانی.

بازریزه

شه داره سووچ : سووچی شه دار .
ئاوه زیڤ : ههر شتیکی به زیڤ رووکیش کرابی .

ورپینه

بو شهید رحیم قادری ، یاری بهوه فای
زه حمتکی شانی کوردوستان . بو کھسیک که
هموو هان و ههناسه که ی بو گهل ده کار کرد .

ک - د - کوردان

- ده لیم جورج به خو خړکه وه با بارکهین برپوین ! ساوه ساوه که ی تو جهرگی بریم
ههتا کهنگی نابزووی ! مه که نابینی خاله به کره ، مام یاسین ، خدر چاوشین و هه
رجی دهرو جیرانی ده دینه ههواریان کیچی هه لینه او و ده پوون ؟ ! تو ی سهر به ههشی مل
به کوین ملت به کهنده وه ناوه و نازانی چندی ساله . هموو شیخ و مه لای ده گوپه مه پرانم
سهر برپیی نه بزوی دهستی " فاسی " پر ده ده می و ده پووم . شه توش جه ههنده مت پی برپی ؛
شه وهنده له به رده رکی شاه کهت هه ل تووته کی ههتا کو ره که و چه قه نه و به رداشی سه دپشت
شه ولا ترت ده خهون دین مال کاول ، قهت خیر و خوشیم له ده راوی ده دونیا یه
نه دی . سه حهت و حه سانه وه م ، خشل و زیپرو زه مه پرانم " ناله " بوو . شه وه " ناله "
شت له ده ست شه ستاندم و نه بزوتی به رازی دیوی درنج هه ی پو ، پوله پو ... هه ی
پو " ناله " پو ده ک کویر بم " ناله " که لی کو تان پو ده ست به گوچان و شه و
به کاروان پو ... خو حوی به رجووت و ته ره ی تو تنان پو جهرگیان سوتاندم ، جهر
گیان هه لقرچی . مالیان ویران کردم ، ده رکیان به قور گیری . ره بی به ده سته مین
هه ی پو پوله

- کچی به سیهتی شافرهت ! بهسه . له دینت وه رگه پراندم بی دین بهسه . روژنی یه
مه زاقم پی نه گری و وه ک به په ی شاش هه لم نه سوور پیتی . بابان ویران خو هه رنیعه کو پرمان
له کیس نه چوووه . حه فتا و حه وت هه زار دی و ناوه دانی دونیا ، له بهری میرگانه وه ههتا ده
گاته موکریان همووی کوپ کوژراو و کهس نه ماو هاتنه ده ر ، که چی کهس وه ک شو قور به
سهر ناپیوی . هیستا بوچی هه ر دووک پی تل لی ده که وشیک کردووم و تیزه تیژی بارکردنت
لی داناومه وه ؟ کی به سه ره به هاری شیسته باران باری کردووه من بی کهم ! هه وای که
رمین له که للهت ده رهاویژه ، زی کوولا و کوول هه ستاوه و بو ار به گامیش نادا . یه ک
سه کانمان تییدا ده چن . له که رمینیش هه ر شه پرو هه رایه و عاسمانه که هه ر له یه ک ره نگه ،
بوچی ده م بزوی ؟ بو ده ستم له شاه که ده که یته وه ؟ بوچ پی ی ناشوگری ؟ هه ر شه و
پیره شاه بابو بابی نان داوم ، ده بی به نه وه ی نه وه که شم بگا . دهستی لی هه ل ناگرم نا .
له یه خه م به وه به سیهتی به ههنده ، بهس !

– کووړه قهت کس نه ماوې هه شينم بهر يايه چوڼ شين نه گيړم ؟ " ناله " م
کوچاني دهستی پيريم بوو . بر پرې پشته و سوای دیده بوو . چندهم پي گوتی
با بارکدين پروين . ری ی " سردهشت " ت لی بوو به پرده کي قیامت ، پردت پر وخی .
ته و تا سو فی سمایل به ته منی فاتی کچم باری کرد و لهو کاول بووه رویشته . سو فی
به سهر و سیمایه ک فحله یی کرد . زیړن قهره و اشی و کار داری مالی " سردهشت " یانی
کردو نه توانه وه . " شیخه " و " فخره " یان پی گه یان دن . پار شه وان مه جالان بهر
لشهره کي بهر بریسوی ی حجه موکان ، " شیخه " ت دیت هاته وه سردانی مالی خالان ؟
چا و له دیتنی دست و پهلې سپی و ناسکی ، له دیتنی بهرو کاکوول و بهرگ و پیلایوی تیر
نده بوو . زارو کله میه ی شکره سو بوون و کوفت و لوفتی زیړو زه مبر . ره نسج و
میغه تی ده زیړ نوک و سمایل موکان به فیرو نه چوون . " شیخه " مه حله میه و " فخره "
شیداره جاته ، شاهه میان لی ده کا . ده پر وده ی ؛ شه توش با کاولا شه کت نه رمه قه تا
روکانت بو هله دیری و بیته زهنگو لده تابووته کت . هفتا هزار سالی له پهنای
هله تووته کي ی به قه ده رایه مانگیکی داهاتی سو فی سمایلت با خه لان هله نامسینی . سو فی
سمایل و زیړینی ژنی ناغا و خانمن و هه تا هه تایه حمانه وه . شه وه ی خودا حز بکا له
قه لاول باله خانه و دیوه خان و فورش و مافوران ه وه بگره هه تا ده گاته دانه ویله و تام و
ده غل و زمهر ، به پی ی فیلان هه یانه . حمام و بازار و دووکانان ده چن . شار و
مه مله کتان ده خولینه وه . دارا و خاریان ده پو ش و نه هر مای شه ستان ده یان شیوینی و
نه گه رمای جو زه ردان ده یان شه مزیینی . لی یان مه مباره ک بی کده ده ستی ماندوو له سر زکی
تیره . شه توش هه ر دانیته حه مه شین . بهرستان له پنه نا سو به ی مزگه وت چلم گرمو له
بکه و به هاوین له بهر بیلی شاهه کت به هه ویای قه تاره گویدریژی بار شاش له کول ،
ویژینگان بده به سه چیدی پشت به و شاهه کو ره گه فیزاوه ت مه به سته . هه مز ناغا
شای بهر قی له سر جاده دانا وه . ده لین ده غلی شه و نیوه نیوه بهرگی لوورفانیکی
ناگرن . به شی شاهه هه ژاره کي شی مه مانان گو رگه و زیزانه ش نامینیته وه . چندهم پی
کوتی و چندهم بهر وک بو دادری ، نه ت کرد ، کهنه ت کرد . روژی جومحه له سر کانیسه
که بیستم هه مز ناغا شای دانا وه ، قرجه له پشته هات و شه ژنوم شکا . مهرگی " ناله " م
دیان به چا و دیته وه . چا وه کانم بو ت کویر بن حه مه شین . جا شه و چ بکه یین و چ
بکرینین ؟ نان و دو ن پرا . له وه ی پاش چوڼ دهر بهرین ؟ لالییم گاتی حه مه شین .
– ثافره ت به سه ؛ به سه هه ناوی منی مال کاول پر له دهر د و زووخا وه . ده سته کم به
دامینت ده ست ده دلّم مه تی که دلّم زور به ژانه " ناله " م چوو ، شه وه شاهه کشم
ده چی . ده سته وه ستان ده مینه وه ده ک گه ردوون چهرخت له گه پر پر ه ویته وه به پیری

ج په نديکم بهر دینی . خو من بیجگه له ناشوه ستایه تی و ناشوانی ری بهج کارو
 کر گاریکی دیکه دا نابه م" ناله " شم چوو که به کری باری یوم بجیته کاروانسی
 ده گرمینی . شیتان ده لئی شو یک خو به ناشی همز ناغا دا بکم و به تنه که یه ک نهوت
 بو بکم به زووخال ... مل هوپ له کدریش بکه وی له کورتان ناکه وی . همز ناغا له
 ناغا دی به تی که وت که چی بوو به ناغای شار . ناغان و گولئی ی کچی بوون به مه حلیم ،
 دوازده کوری سی به ره ژنانی دوازده ده وله تیان به ده سته . بوخوی ده لئی ی پیره لوتی به و
 به تر و سبیله سووره ی ری ی ورمی و سابلغ و به رده شان به کفله کوونیک ده پیوی . کس
 نازانی مندالی شوئی بهت توخمانه بو شه ونده زوو هله ده دن . هره ده لئی ی به گوی یا -
 نیان هله ده کیشن . شاشان چلمنی کچی له ته من فاتی ی من دایه . شه شه بو ته
 مه حلیم و فاتی ی من ده تی راست و چه پی لیک ناکاته وه ، که چی مالی حدیز لاخورا ویش
 تی یان هله بیچاوم پاش جو زهردان ده ی گویننه وه شای که چند چاره ره شم
 - کویراییم گاتی روئه " ناله " نم دیتی به زاوا بهندی " فاتی " له هر
 پشتی لانک بوو دای به ژن . دایکه که ت کویربی کوپم ، له کاروان نه گه پابووی شه وه ده س
 گیرانه کوین له به ره که ت ره دوو که وت شه دی همه شین شه مش بو شه وی دهرده یان
 به هر نه هینین؟! خودا هله ناگری " فاتی " ی شوخ و شنگیان هر وا له مست که یین .
 وه تمانه چرچی حدیز لاخورا وی قابیلی " فاتی " ی من نی به .
 - ثافره ت به سیه تی ده ست هله گره بزانه شه وی شه تکه شم پی ناکه ی! چارده ساله
 کچمان پیک گوپریوه ته وه و بووینه ته خزم و هاو پشت . بووکی من ره دوو که وت شه ش
 هزار تومهنم خوین هه ستاند " فاتی " ت ره دوو خه ی ، خوین به حدیز لاخورا و ده -
 بری . شه فروشتو ته له سهری مه رو . کئی ده توانی به من بللی باری که ره بو زت قورسه!
 مالی خومه و قورسی بار ده کم ، که ری خومه و گوئی نال ده کم
 - شه ی رو سرشین خرکه وه " ما موستا " هات .

.....
 - مامه همه ده گهل بارانی دوینی چون دهرچووی . دلوپه و ملوپه ت هه بوون ؟
 - سهری تو سه لامه ت ما موستا . فه قیرو بی دلوپه ! دوغام بو بکه به سهرم دانته پی ،
 په کم به دلوپه ناکه وی چرکه ی دلوپه ش که لیک له پرتو و مینگی ده ژنی مالی خوش
 ههوا ترن ما موستا !
 - مینگه ت له هر ده کن مامه همه ؟ زور بهیره ! خو پوره " به لکیس " ثافره تیکسی

هیدی و لهسره خوږه . رهنگه بوخوت توونده ته بیاتیت کردبی مامه ، دهنه پورم وهگ هدموو ثافره ته گانی گورده واری جهفا کیش و بی شات و شووته . راستی یه کت بوی ئیمه ین به هیندیان ناگرین و بهنا-بوپاسی دهگه لیان ده بزوینه وه . - ماموستا گیان هدموومان جهفا کیشین کس هیه پال بداته وه و لهگولانه بوی دابباری ؟ هدموومان ده بی تی رو بیین دهنه فاقمان لی ده پری . جا هر کسه به قده رایه توانا و دست و مسته کی خوئی باب و باپیرانم هر شاش وهستا و شاشه وان بوون و منیش هر شاشه وانم به لکیس په لپی لی گرتووم و ده لی دایم مری و بایم مری هدرده بی بارکی و کارو کسه کت به جی هیلی ناخر ماموستا شرعن بکه بزانه ، من چی و گهرمین چی ؟ نهنه هتا ده گمه موچه کی بهرناشان ، کهره بوزم سی جاران له قوره زه لهق دا ده وهستی ، نه خوازا بو گهرمین ، هدی هوو

- پوره به لکیس ، که لکه لای بار کردن له دلت نه دا . خو ئیوه خاله به کهره و مام یاسین و خله چاوشین نین . نه وان داراو ته سل و خاوهن ده ست و پر چه - شیمه تن نهنگو چی ؟ ! نه وان له بهر تیدا نه چوونی مال و سامان ، گران باران بارده کهن و راده گوینه جی ی نه هون ، نه تو چی ؟ ! نه وان رهز و دی بهرو مو - چه و گاجووتان به کورو کوره زایان ده سپرن و کوچ ده کهن ، نه تو گونه شاشه کت به کی ده سپری ... نه ، نه ، نه کی داده گیان . ئیمه مانان له حوت شاسما نان به تاق نه ستیره شک نابین که گهرمین و گوینتاشی بو بکه ین . له ترسی چی فیناری بم ؟ ترومبیلم هیه ؟ زیرو زه مبرانم ههنه ؟ نه غدینم به لی شاوه ؟ چی ! ! ! . چ شک ده بهم که ده بازی کم ؟ ناوه للا بادوژمن و دارو دهسته ی سین و کله له کله م دهن ، بزانه به نه وان ده پری یان به فقیرو ره به نیکی ئیمه مانان شایسی ؟ ! .

- کوره مهلا حلی گیان ده بهر حیلمه کت مرم ده بهر نه وی مه ندیلیت مرم حجه مه ره شکه دوزمنن دوزمن ... چیان به هر قارن و قهلاتان هینا شه و هیش به هر مه دینن دهک کویر بم خوشکی بو نه وی مال و حالی ده ره نغینت که چون تیدا چوو کوزه مهلا گیان " بهس " ی خوشکم پار شه و مه حلان له کلنه لاجانی باریان کردبوونه قارنه یی . مانگیکتی وهر نه پورا حجه م هات و سهری برین دهک زه لیل بن روحمیان به " فاروق " ی ده باواش نه کرد

- پور " به لکیس " بو هر حجه م حجه مته ، کوردی کورد کوژت که من که به گز حجه موک داده چی ؟ ! چلی حجه م له ده شتی " ورمی " هه وراز نه هاتبوو که جلّه و

کیشی کورد ، رچہی ری ی بو شکاندن . ہر ہیستاکہش لہ ٹالانہوہ بگرہ ہتا دہگا -
تہ دہشتی سندووس و موکریان ، لہو نیوہ نیوہ پہپاغ بہسہری تیدا نابیندری ،
بہلام شہری خو بہ خو کی دہی کا " نالہ " ی کورپٹ ٹاگادار لہ ہیج لہ نیو
جہرگہی کوردی خو مائی ، بہتیری بہریک جہرگی ہرا نازانم بارگہت بو کو -
یندہری ٹیک دہنی ی ؟ شہگر بہنیازی سہفہری گہرمینی ، لای لی لادہ کہلہویندہر -
یش ہر کوردہ سہری کورد دہخوا ... شہگر لہ ٹاوہ دانسیہکہی دہخون ، دہگہ ل
یہک بچارین و بوہکتر خزم و ہرازو کاک سین ، کس دہپوستن نایہ ، وانی یہ
مامہ حمہ ؟

- ہر بوخوتری بہ ہموو لایہک دہزانی بہقوربان . دوازده عیلمی و ہر لہ
عہرش و قورشان دہردہکہی .

- کورہ مامہ حمہ دوازده عیلم و عہرش و قورشی چی ؟ ٹوانہ ہموو کای کوئن .
ہروات بی بہہموو عیلمہکہم کہ چاردہ سالیک شو نوخونیم بوکیشاوہ ، ہزمارہ
کوٹہیہکی پی راست نابیتہوہ . بہہموو خہلات و بہرات و ہر چاک کردنہوہی چوا
ر وہرزانم تی ی نابی کہ دہس کیرانہکہم بگویمزہوہ ... جا ٹوہ عیلمہ ؟
دارتاش بام ہیج نہبا کھلینی دہرگاکی خووم دہگرت و جیرپہری ویشکم لہ پہسمہ
و گالہی دہہری

مامہ حمہ گیان ہاتبوم پیٹ رابگہیہنم شو لہ مزگہوت کو بوونہوہمان ہدیہ ، پا
ش شیوہکہت وہرہ . لہزمانی منہوہ بہخالہ باسیش بلئی .

- خیر بی یاخودا . ج باسہ ؟ کی ہہیان دہنگیان داوہ ؟ خو کس شہہیہ
نہبووہ ؟

- نہ خالہ حمہ ج باس نی یہ . ریہواریکی بہلتم میوانہ . ماموستانہکی
خہلکی یہو بہنیازہ کورپو کچانی دی یہکمان دہرس دادا . لہنانہزگی بہولاوہ چا
وی ہیج چاوہ دیری و خہلات و بہراتیکی لیمان نی یہ . کورپیکی یہکجار ہیدی
و زیرو بہدل و دہروونہ . شو دی ی و دہی بینی .

- تو خودا مہلا حہلی گیان شوئی جہری بلیندگوئی مزگہوتن لہ بو بادہ با ٹہمش
کوین لی بی

- بہہر چاو پور بہلکیس ، بہچاوان .

(.....)

- کھی کاکی دا پہنجرہکان بکھنہوہ ، حہشیمہت زورہو لہبہر دووکہلی جفارہ
شو ہر ٹوہہری ژووری مزگہوت نابیندری ...

- بهللی بهدر چا و مهلا حهلی

- کهسی کاکینه گوی بگرن ، کهس دهنگ نهکا . شو برادهرهی که لهپهنای من لهبر میعرا بهکه دانیشتووه ، کورپیکی شارهیی یه و میوانتانه . به نیازه به پروژ مندالتهکان وه به شهویش کوره جحیلته کانتان دهرس دادا . وهرن شهنگوش پیا وانسه قوئی لی ههلمالن له و کاره خیره دا یاریکاری بن

- ماموئا شو برادهره بهر بهکوی یه ؟

- چاوه کانم شهوئا لهخوی بهرسن ... شری براله بهر بهکوی ی ؟ دا ولامی بدهوه .

- برایانم ! پیشهکی دهم ههویست دهگه ل ریژ لی نان و شهوباش لی کردنتان ، خومتان پی بناسینم و شو جار هوئی هاتن و مه بهست له دانانی خویندنگه یه کسی نازادی بی لایهن لههر چه شه تا قمیکتان پی رابگه یهنم نیوم " رهحیم " ه . شوگرو شهوینداری روون کردنه وهی جه ماوه رانی گهلم . بهر بهگه ل و نیشتمانم . بهر له ری ی نووکی پی نووس و زانست و راهینانم . چاوم له پانی پت و داوی نه زانینه . وه لیم یه قینه ههتا مادام تاریکی شهنگوسته چاوی نه زانین لهبر ناسوکی گه ل وهلا نه چی ههرچی بیرو باوه پرهی له قالب دراوه ، تهواوی به سووکه شه یه که ده که ونه بهر شه پوئی شیواوی

- کاک میوان ، شه هوهن تر پرو . باسی بیرو باوه پ مه که ، که چهکی ثانی من پاریزگاری بیرو باوه پره .

- کاک پی شمه رکه ، بیرو باوه پ شه گهر بیرو باوه پ بی نه دیواری پو لایی بهری پی دهگری و نه له بو پاراستنیش تیرو شیری گهره که

- ههر پاریزگارانی شوپش بو یان ههیه خویندنگه ی شوپش بکه نه وه . مه گهر نابینی گوندیکی بچووک دوو فی رگه ی لی کراوه ته وه ؟ توش شه گهر دهرس ویژی ، ده بیی سر به بهریکی بی . ده نا گوندیکی چوارده مالی دوو خویندنگه و چند سور و تو رهش هه لئاگری .

- راسته برا کهم . خه لک له گریژنه بردن و بهش بهش کردن نا جایزه . به لام ده - رس و خویندنگه که ههر بو چا و و گوئی کردنه وه و راهینان و ناساندنی ههست و نیستی دهورو بهرو دوورو نیزیکه ، ههر یه که و ههر به ته نیا قوتا بخانه یه کی گهره که نهک دوو . ماموئا یه کی پیویسته نهک دوو . یه که ره سه و نامرازو تفاقه ده وی نهک چند . به لام بو شه نیازه که خه لک بگریته قور و ههر کهس به قالبی خوی خستی لی بیژی ، وه لئا ره وایه ههر دهست و مسته ی بو بیته ههر وه زان . جامه گهر روژیک دابی و گریمانه ی سه برو قنیاتی خه لک پته قیته وه و ههرچی قالبه له بهر یه کی

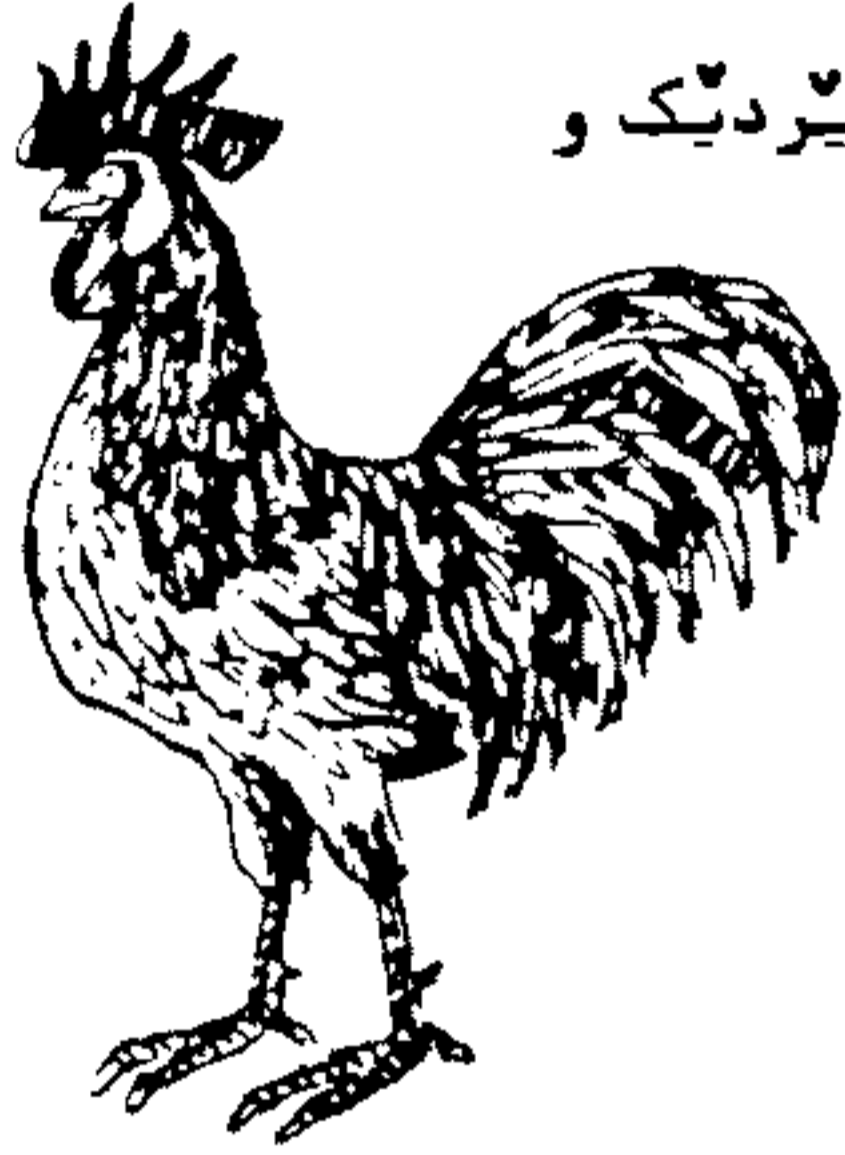
- ٺهوقسانه ٻو ڏهه و زاري تو نه هاتوون . شوڙاي هه لڙاردراوي خه لڪي ٺاوايي
ري ي ٺهه وڙپنه ناله بارانه دهگرن . ڪاڪ همه ره حيم هر ٺهه ٺهه و ميواني
ٺاوه داني ٺيٺي ... ٺهه ٺهه و ٺهه لاه مائي مهلا ناخه وي . ڏيٺهه مزگهوت .
- ڪهي ڪاڪي ٺههه ڏور له پياوه تي و ڪوردايه تي به . ره حيم ميواني منه .
ڪهي ناتواني ميوان له مائي ڪهي ده رڪا . ٺههه غه دره له مني ده ڪهن
- مهلا ، ڪوي بدهي ته به روڪي شوڙاي ٺاوه داني به قازانجه . برپار دراوه سه -
ٺهه و ريٺواري نه ناسراو له ٺيڙ چاوه ڏيڙي شوڙا ڏاڻي .
- ٺهه من ٺهه قازانجهه ناوي . به شي من هر به ڪم بي . ٺههه ريٺواري سه لته -
ي نه ناسراو ني به . ٺههه ڪورپي ڏل و دهروون خاويٺي ٺارهي به و خوي
له پيٺا و راهيٺا خه لڪ فيدا ده ڪا .
- چ قهيدي ني به ماموٺا . مزگهوتيش مائي خه لڪه . من به ٺههه و ده چاريم .
به لام چند خوشه خه لڪ ٺههه ندهه ووشيار بينه وه ڪه بزانن جله و ڪيٺي ڪاروان ڪي به .
(.....)

- ٻوڪويٺ ده بهن ؟ سوچ و تاوانم چي به ؟ ٻوهه ر جي به ڪم بهن و هه رچيم
بهه ر بينن هه ر ده ليم : شعورو لي زاني خه لڪ به ڪه و چول به رز نابيٺه وه .
شعوري خه لڪ ، ريٺهه له ته رڪي ٺياني ٺا سووري ٺهه و ڏاڻي . ملوڙمي گيان و جهه ته ي
گهلاني ٺيڙ دهه ته نه زانينه . هه ته بهر چاوه ي فامي خه لڪ ليخنا و بي ، هه ته
مٺووري خه لڪ به نه ڪا ٺياني ڪوهه لاه تي و ٺا سووري به ڪهي چند نزمه و چونه
نزمه ، هه ته بيرو باوه ر نه بيٺه ريٺهه و پيٺهه واي خه لڪ ، ڪه نه خشي تيلاي دهه تي
ڪا واني هه بهه .

(.....)
- خاله همه باره به ره ڪانت جل ڪه ، ڪوچم وه پيش ڪوچي پوره به لڪيس ڪهوت .
- ٺهه تو ٻوڪويٺ ماموٺا عه لي ؟
- ڪورده ڪه ده ي ڪووت : " پوولي دهه دهه مه لاي له مزگهوت دهه ده ڪم " هيٺاش
بهه داخ به جهه رگم زوره ملي جهه ما عه تان جي به زور ڪهان ليڙ ده ڪا . هه ر ڪهه
نهه هه وي قوري نيو قالبه ڪانين بي له نيو خه لڪي دهه بي لاجي . به رهه لنه گرم عه يه
دارده بهه

.....
چيروکيکي يوگوسلافييه ، گيرد مان و
شان قينه شيلد له نرويجييه ده وه
کردوو يانه به سوئدي و به ختیار
شمين و شمجد شاکه لي له سوئدييه وه
وه ريانگير او وه .
.....

له وه کله شيريه خوي فيري هياکه کردن کرد

جاريک له جاران ، له گوندیکي دوور ، زور دوور ، پيره ميژدیک و
پيرژنيک ده ژيان .

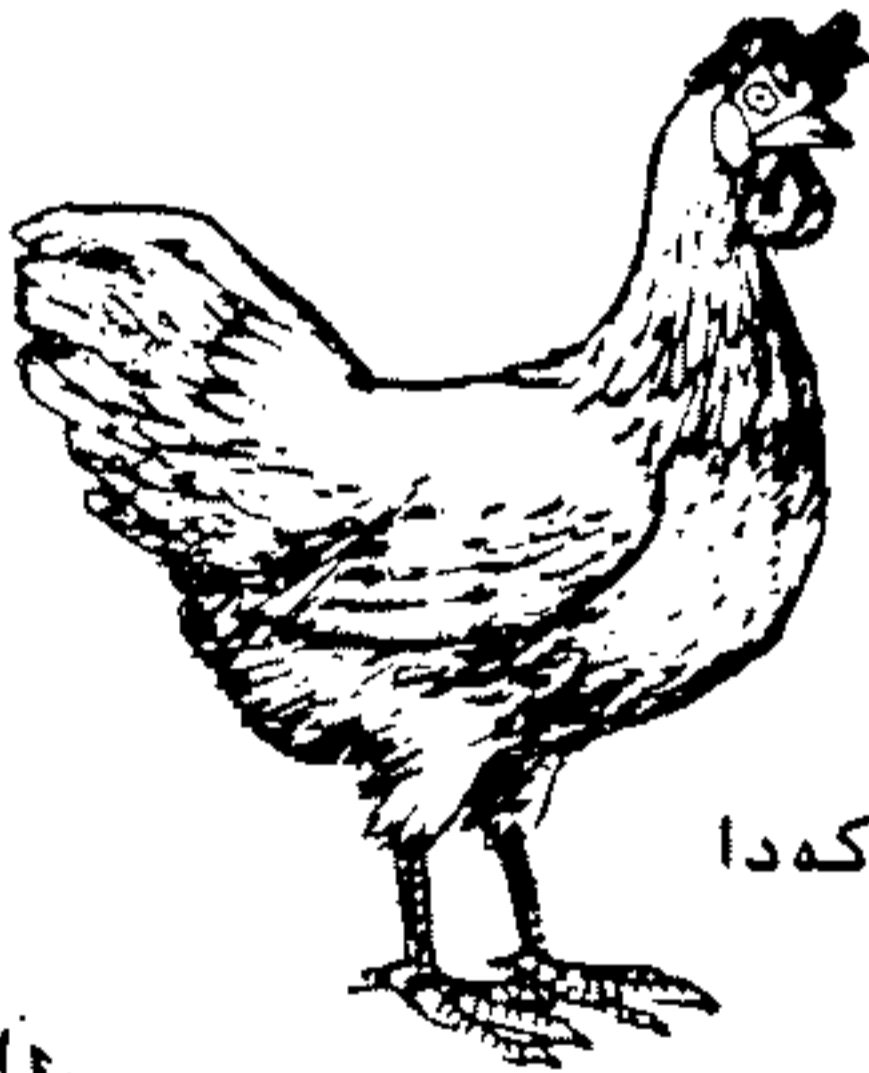
پيره ميژده کيان کله بابيکي هه بو .

پيرژنه کوش مريشکيکي هه بو . مريشکه که هه موو روژي
هياکه يه کي ده کرد .

روژيکيان پيره ميژده که گوتي :

دايه گيان ! جووتي هياکه م وي ده .

دايکه شگوتي : نه توه کله بابي خوت هه يه . توه ده بي فيري بکي
هياکه ت بو بکات .

پيره ميژده که چوه لاي کله شيريه که وه و گوتي :

ده بي خوت فيري هياکه کردن بکي ، نه گه رنا ده تکوزم .

کله شيريه که له وه رامدا گوتي :

ده نا لي گه پي با به دنيا دا بگه پيم .

به لي کله شيريه که ملي ريگه ي گرت و روشت . به نيو گونده که دا

ده وي و خوي کرد به دارستانه که دا و تووشي ريوييه که هات .

ريوييه که پرسى : کيوه ده چي ؟

کله باب گوتي : ده چمه باره گاي قرالي بو وه ي خوه فيري

هياکه کردن بکم .

روژي گوتي : کله شيريه نه منيش وه دووت ده که وم .

کله شيريه گوتي : نه گه ر شه که ت نابي خدم ناکا ، چونکو ريگامان

دووره .

روژي له وه رامدا گوتي : شاي له وه خوه منيش هينده ي توه دکارم بپروم .

پاش ماوهیهک رویشتن مام ریوی کوتی : کهلهباب ، ئا ئیستا شهکهتم!
کهلهباب کوتی : وهره ژیر بالمهوه با هلتگرم .
ریوییهکه ئه مهی لا خویشوو و چووہ ژیر بالی کهله شیره کهوهو
وه ری کهوتن .

دوای ماوهیهک گورگیکیان هاته پیش . گورگه پرسی :
کهلهباب ، بو کوئی دهچی ؟

کهلهباب کوتی : دهچمه باره گای پاشای بو وهی خو فیتری
هیلهکه کردن بکهم .

گورگه کوتی : کهواته منیش له گهلت دیم .

کهله شیر کوتی : رییمان دووره گهر ماندوو نابیت!

گورگه له وهرامدا کوتی : حه و ، دهی خو منی چوار پی ههر هیندهی
توی دوو پی دهتوانم پرۆم .

کهله شیر کوتی : دهباشه وهره .

پاش تاویک رویشتن ، گورگه کوتی : کهله شیر نهه ماندووم .

کهله شیر کوتی : وهره ژیر بالمهوه ههلت دهگرم .
گورگهش به کوئی کرد .

کهله شیر دهرویشتن ، ریوی له بن بالیکیدا و گورگیش دهن باله کهی
دی دا بوو .

پاش ماوهیهکی دوور گوندهیهکی پر له ئاویان تووش بوو ، که وهره

ریگا کهدا خلور دهبووه وه . پاشان راهستا و پرسی : کهله شیر ئوغری ؟

کهله شیر کوتی : بهره و باره گای پاشا دهچم بو وهی خو فیتری
هیلهکه کردن بکهم .

کوندهش کوتی : ئه منیش له گهلت دیم .

کهله شیر کوتی : زورمان پی دهچی گهر ماندوو نابیت فرموو .

کونده کوتی : سا منیش هیندهی توم پی دهگری . من هیندهم بهسه
خوم خل بکه مه وه .

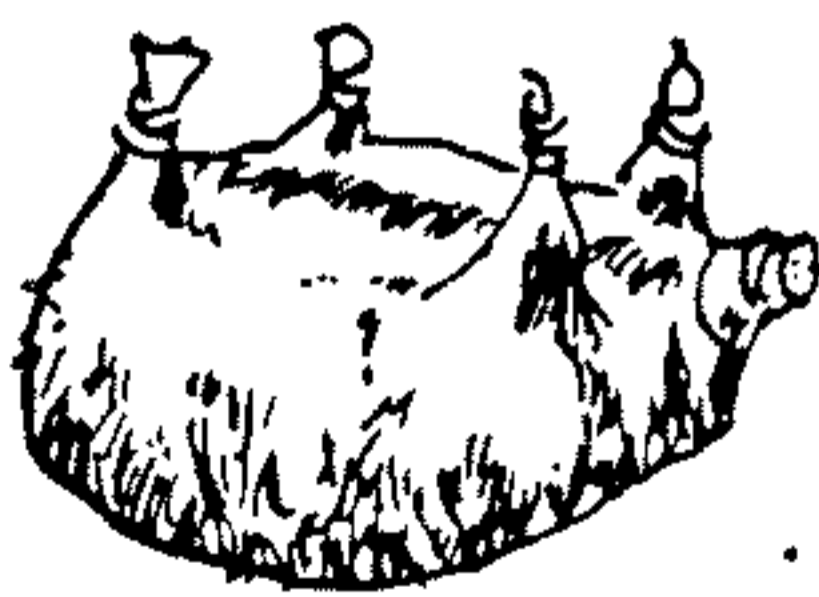
کهله شیر کوتی : دهسا فرموو .

ههر رویشتن و رویشتن تا کو گونده ووتی : کهله شیر ههنوکه ماندووم .

کهله شیر کوتی : وهره سهر پشتم با ههلت گرم .

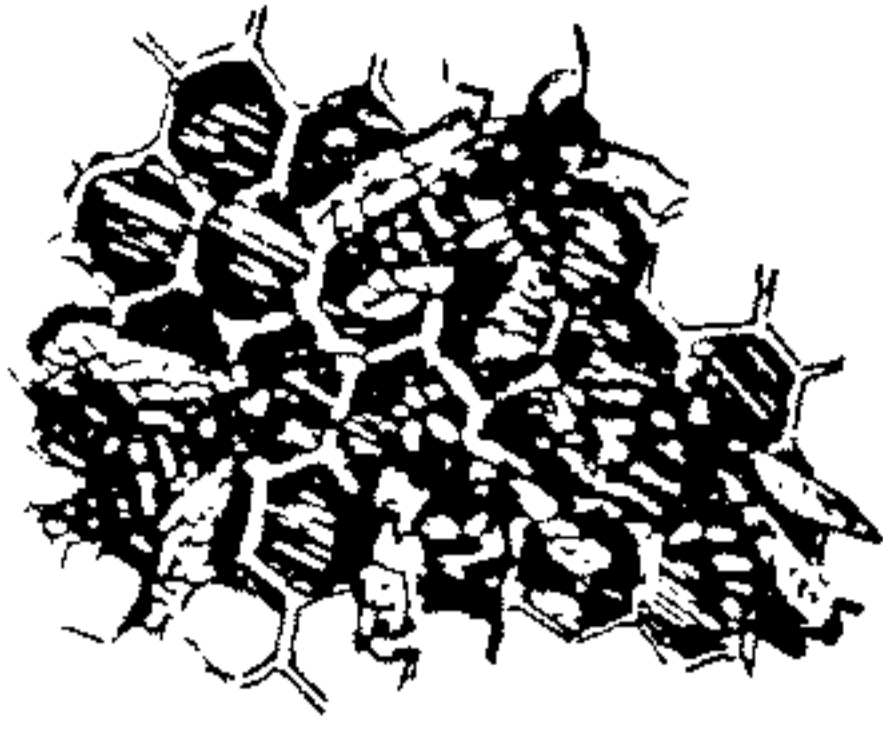
کهله شیر به ری کهوت ، ریوی له بن بالیکی دا و گورگهش له بن نهو

باله کهی دا و کوندهش بهسه پشتییه وه .

پاش توژیک پووره ههنگهکان هانه پئیس . ههنگهکان پرسیاریان کرد :

ئه پرای کوره چن ؟

کهلهباب گوتی : زورمان له بهره گهر شهکته نابن .

ههنگهکان له وهرامدا گوتیان : ئیمهش هیئندهی تو دکارین .

تو به پئیان ده پرویت بهلام ئیمه بالدارین و دهفرین .

کهله شیر گوتی : ده یاللا وهرن .

کهله شیر ده پرویشته و ههر ده پرویشته ، له دوا ییدا ههنگهکان گوتیان :

نوهه ئهم ماندووین .

کهله شیر گوتی : وهرنه ژیر په ره کانه وه به خووم ههلتان ده گرم .

ههنگهکان به گویی کهله شیریان کردو کهله شیر به ریوی له م بن بالیداو

گورگیش له و بن بالیداو کوندهش وه سر پشته وه و ههنگان به ژیر په ره وه

ملی ریگای گرتیوه بهر ، تا گهیشته گووشکی پاشا .

له بهر دهروازهی گووشکه کهدا راه ستاو کهوته باله ته پی و قیراندی .

ئو ئو ئو ! وا من له باره گای پاشادام ، سا خووشی بی و ترشی بی

لوی ده خوینم .

پاشا که ئهمدی ژنهفت ، سهری له په نجه ره که وه ده رهینا و به توور په بی یه وه

قیراندی : چند کهله بابیکی ناره سته ! فری دهنه بهر قهلهکان با بیتوینن .

سهربازهکان کهله بابیان توور دایه بهر قهلهکان ، لی کهله باب

ریوییه کهی ژیر بالی راستی بهرداو مام ریویش قهله کهی

قرکرد .

دیشان کهله شیر رای کرده وه بهر دهروازهی گووشکه که و قیراندی :

ئو ئو ئو ! ههنوکه هاتومه ته کن تهختی پاشای . بیهوی و نهیهوی

ههر بیوی ده خوینم .

پاشا ئهمدی بیست و ئهم جار هیان توور په تر بوو و قیراندی :

ئهم کهله شیره چه مووشه بگرن و بیهاویژنه بهر ههسپهکان .

بو شهوی وه ژیر پی له قهی بخن .

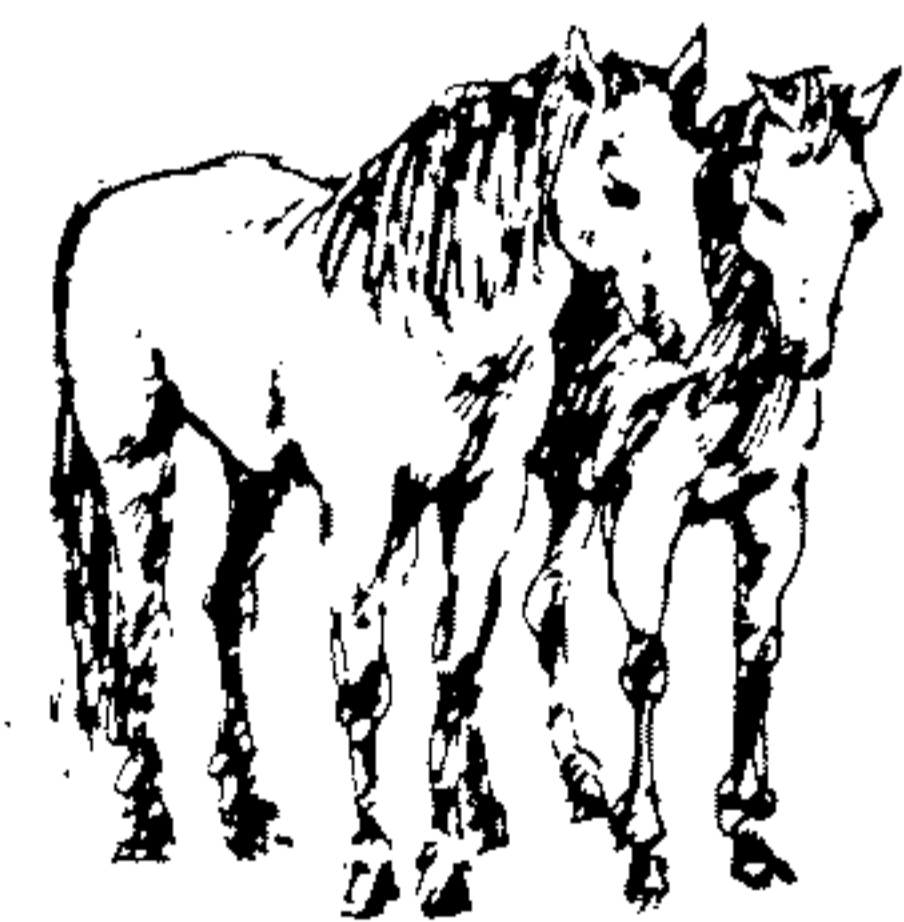
سهربازهکان کهله شیره کهیان گرت و هاویشتیانه بهر ههسپهکانی پاشا .

ئه و جا کهله شیر گورگه کهی بن بالی چه پی بهرداو

گورگه کهش ته وای ههسپهکانی خوارد .

بو جاری سی یه م کهله شیره که رای کرده وه بهر دهروازهی

گووشک و قیراندی : ئو ئو ئو ! وا هاتومه ته بهر ده رکهی پاشا .

دهمهوی بو پاشای بخوینم ، پیی خوش بی و پیی ناخوش بی هر بوی ده خوینم .
ثم جارهیان پاشا هیئده تووره بوو ، لسهر پی یان خوی پی رانده گیرا .
هلده بهزی و داده بهزی و دهیقیراند :

ثم کله شیر له حنه تیبه بگرن و بیهاوینه ناگره وه تا به ته وای بسووتی .
سربازه کان ئیزنگیان کو کرده وه و ناگریکی مزنیان کرده وه و
پیره کله با بیان تی ها ویشت .

وه لی کله شیر کونده ئاوی سهرپشتی بهردایه وه و کونده شئا وه که ی
پرژاند به سهر ناگره که دا و خاموشی کرده وه .

همدیسه کله شیر رای کرده وه بهر دهروازه ی کوشکه که و قیراندی :
ئو ئو ئو ! ئیستا هاتوومه ته لای تهختی پاشای . به خولای
حز بکات و نهکات هر بوی ده لیم .

کاتی پاشا دهنگی کله بابی بیسته وه هر به جاری کله لیه ی بوو و قیراندی :

ئو کله شیر بی فهرم بو بیئن بو ئه وه ی به دهستی خوم بیکوزم !
سربازه کان کله شیر که یان گرت و بردیانه کوشکه وه و تا بهر تهختی
پاشا لی نه وه ستان و ئه و پاشا گه پ و قه له وو ورگنه سواری سهرپشتی بوو .
لی کله باب نه یکرده نامردی خوی را وه شان دو ههنگه کان له ژیر په ره کانیه وه
دهر په رین و به قنکی پاشا وه نووسان و پیوه یان دا .

پاشا هر ئه وه نده ی پی کرا به په له راپه ری و بقیرینی :

کله شیر ، تو که له قه له موونگه ل و هه سپگه ل و ناگر خورتتری و
ته نانه ت تو دکاریت پاشایش بریندار بکهیت چت ده وی ویت ده م بو ئه وه ی
له کو لم بیه وه و ملت بشکینی ؟

کله شیر گوتی : دیناریکی زیپرینم ده وی له بری هر په ریکی له شم .
پاشا ش نه یکرده نامردی له بری هر په ریکی له شی کله باب که
دیناریکی زیپرینی پی به خشی .

پاشان کله شیر و ریوی و گورگی و کونده و ههنگه کان ملی رییان گرت و
هر کس به ره و مالی خوی گه پرایه وه .

کله شیر که گه پرایه وه بو کونده بچوکه که و خوی کرد به مالی پیره میرده که دا و
قوو قانندی : ئو ئو ئو ئو . نوکه ئه ز فیری هیلکه کردن بووم .
کابرای پیره چاکه ته شرپیکی له ژیر کله شیر که دا راخست و گوتی :
ده ی با بیینم .

کله شیریش په ریکی جوولانده وه و دیناریکی زیپرینی لی بهر بووه و کهوته سهر

چاکه ته که . پیره بانگی کرد : نای که هیلکه کی چاکه .

به و شیوهیه که له باب هه موو روژی هیلکه یه کی وای بو ده کرد .

روژیکیان پیریژنه که گوتی : باب هه گیان یه که دوو هیلکه م له وانیه خوت بدهری .

پیره پیاو له وه رامدا گوتی : نه خیر ، تو مریشکی خوت هه یه .

ده توانی فیری بکه ی هیلکه ی ئاوهات بو بکات .

پیری ژنه که چوو له لای مریشکه که و گوتی : ده بی هیلکه ی زیپین بکه ی

نه که رنا سهرت ده برم . مریشکه که چوو له لای داریک و پیریژنه که ش

له ژیر داره که دا به په رو شه وه راوه ستا بوو چاوه پروانی هیلکه ی زیپینی مریشکه که ی

ده کرد ، له پر مامره که هیلکه یه کی به ردایه وه شلپ دای به ده موچاوی پیریژندا و

چاوه کانی پرپوون له هیلکه .

نه و روژه ژنه هیلکه ی له ده ست چوو بو خواردنی ئیوارهی . به لام له و

روژه وه پیریژن بو ی ده رکه وت که مریشکه که چونیک بیت به که لکه و هیلکه ی مریشکیش

هینده ی زیپ به ترخه بو که سیکه که برسی بیت .

سواره

سواره‌ی جوانه‌مهرگ کورپی شه‌مه‌د شا‌غای ئیلخان‌ی له‌سالی ۱۹۴۹ - ۱۳۲۹ له‌شاری به‌قز له‌دایک‌بووه .

له‌بوکان و تاران ده‌رسی خویندوه . کاتی که‌مرد خویندکاری سالی ئاخری زانکوی " حقوق " ی زانستگه‌ی تاران بوو .

شیرو هه‌لبه‌ستی ریک و له‌باری کوت . بوئه‌وه‌لین جار له‌میژووی شه‌ده‌بی کوردی دا په‌خشان و شه‌ده‌بی نووسی ، هه‌ستی ئاشقانه ، ره‌وتی مرۆفانه ، به‌ش خوراوی نه‌ته‌وه‌که‌ی باش‌ناسی و به‌لانی خو‌یه‌وه باشی شی کردنه‌وه . که‌م ژیا به‌لام باش‌ژیا ، له‌ ده‌ورانی ژیا‌نی دا دۆستی که‌م بوون به‌لان ئیستا زۆرن ، شه‌وانه‌ی که‌وا دوینی نا خوشیان ده‌ویست و ته‌نانه‌ت له‌خویش و بیگانه شه‌مرو شانه‌زی پی وه ده‌که‌ن .

سواره زۆر که‌م ژیا به‌لام به‌ره‌پای شه‌وه‌ش به‌ش به‌حالی خوی زۆری نووسی . لاقیک‌کی به‌قته‌ت بوو ده‌شلی هه‌میشه گۆچان‌یکی پی بوو ، له‌زۆر جی‌یان گۆچان وه‌ک قه‌لم ده‌بووه چه‌کی ، ده‌قاچی رۆ هاتن که‌لاقه‌که‌ی تریشی بشکینن ، ده‌قۆلی راهاتن که‌ ده‌ست و قه‌لمی بشکینن . به‌لان سواره هه‌ر سواره بوو پیاده نه‌بوو له‌ ریبازی دا .

پایزی سالی ۱۹۷۶ - ۱۳۵۴ تی ی رۆ هات و گرتی و کوشتی ، له‌تاران‌وه تهرمه‌که‌ی هاته‌وه ئاری بوکان و له‌ گۆرستانی گوندی هه‌مامیان له (۳) کیلۆمتری بوکان ته‌سلیم به‌خاک‌کرا .

سواره زۆر به‌ئاواته‌وه بوو بو هه‌میشه به‌که‌رپه‌ته‌وه دی بۆلای پوره پیروژ و مام پیروژ و کاک مه‌حمود . (۱) ، ئاخیری به‌ئاواتی خوی که‌بی و که‌پاوه لایان ، بو هه‌میشه ئیتر شه‌وان به‌جی ناهیلی ، شه‌وانیش هه‌لقولوی ئاواتی گوردن قه‌ت سواره فه‌رامۆش ناکه‌ن . په‌رده له‌سه‌ر زۆر قسان هه‌لدانه‌وه کاریکی باش‌نیه ، سه‌ربه‌ست ده‌لیم هه‌تا سواره هه‌بوو قه‌درمان نه‌زانی ، قه‌دریان نه‌گرت ، بائتر بلیم نه‌سواره‌مان ناسی و نه سواره خوی پی ناساندین !!!

تا پوی دیار نه‌دیاری ئاواتی گورد بوو ، خاله‌ی ریبواری ماندوی هه‌ورازو هه‌ردان‌سی کورد بوو ، سارۆ هوی سارۆی له‌من به‌ته‌نی گه‌لی کورد بوو ، به‌قه‌لم هاواری به‌ش‌خو راوانی کوردی به‌رزکرده‌وه ، به‌زار به‌گژ زۆر که‌مان داچوو ، به‌لام ته‌نیا مهرگ چۆکی پی دادا . ته‌نانه‌ت سه‌وزه‌لی کوتنی کیچیش ده‌گیرفانی دا شوینی له‌سه‌ر ئاواتی دانه‌نا ، خزمی که‌م بوون ، دۆستی که‌متر به‌لام خزم و دۆستی هه‌موو که‌س بوو ته‌نانه‌ت شه‌وانه‌ی... سواره هه‌ر کورپکی هه‌یه ، به‌لام ئاخۆ ده‌بیته سواره .

شه‌مه‌دی شه‌ریفی

۱۹۸۵/۹/۵

(۱) ناوی هیندی ئینسانی کوردی نووسراوه‌کانی سواره .

Du helbestên Ahmed Arif:

EVÎNA TE

Evîna te dev ji min berneda,
Ez tî mam, ez birçî mam,
Şev tarî bû, xayin bû
Can reben, can bê deng,
Can perçe perçe...
Û destên min kelepçekerî,
Ez bê xew mam, bê titûn mam,
Evîna te dev ji min berneda....

LÎ HÎNDUR

Haya te jê he ÷ dîwarê kevîrî?
Deriyê hesinî, pencereya kor,
Behlîfa min, ranza min, zincîra min,
Ya ku ez xwe di ber de didim kuştin,
Wêna min ya stûxwar û veşirtî,
Haya te jê heye?
Seredanê min pîvazên şîn şandiye,
Bêhna qerenfîlê ji cigara min tê
Bihar hatiye çiyayên welatê min...

* Yê ku hevpeyvîn bi Y. Kemal re çêkiriye Erdal
Öz e. (F. C)

AHMED ARIF

Yê ku qeyd û mermedan kevin kirin

Ahmed Arif di sala 1927'an li Kurdistana Tirkîyê, li bajarê Diyarbekirê hate dinê. Helbestên wî yên pêşî di sala 1948-1951 di nav rûpelên hin kovaran da hate dîtin. Di wê demê de jî ew li paytextê Tirkîyê, Ankara di fakulta ziman, dîrok û coğrafya, di şaxê felsefê de xwendevan bû.

Ahmed Arif ew çend helbestên ku nivîsandibûn, biryara xwe da, ku wan di berhevokê de bigihîne hev û wan çap bike. Wî ew biryara xwe bi cih anî û navê berhevoka helbestên xwe kire "Hasretinden Parangalar Eskittim", yanî "Min ji Hesreta te Qeyd û Mermend Kevin Kirin".

Pirtûka helbestên Ahmed Arif li Tirkîyê weke bombekê teqiya. Wê çaxê ku hin kesan helbestkar di ser xwe re nedidîtin, bi derketina pirtûka Ahmed Arif di cihê xwe de melisîn. Dengên wan di nav pêlên dengê Ahmed Arif de winda bûn. Herkesî jî xwe pirsîn "Gelo ev kî ye? Vî celebkesî ev hêza xwe ji ku girtiye? Ev usûb, ev ziman ji ku aniye?"

Lê navê Ahmed Arif roj bi roj deng da, kêfa hinan anî, hevî da wan û tirsê mirinê xiste dilê hinan. Pirtûkên wî bê navbir hatine çapkirin û helbestên wî di hundirê demeke kurt de li her çar aliyên Tirkîyê û Kurdisatanê belav bûn. Helbestên wî bûne benîşt û kete devê herkesî. Çi gundi, çi karker, çi xwendevan, çi mamosta, çi mezin, çi biçûk, çi jin, çi mêr, herkesî helbestên wî gotin û dibêjin.

Gelo Ahmed Arif ev hêza xwe ji ku ani? Ev dewlemendiya wî ya kulturê û nemirîtiya helbestên wî ji kîjan kaniyê diherin? Em vê pirsê han bispêrine Yaşar Kemal.*

— Piştî Cûmhûriyetê ji Anadolîyê pir mirov derketin. Ji Enstîtuya gundan, ji gundiyan, ji xwendevanan merovên nû derketin. Pirên van celebkesan bivê nevê dibine sosyalîst. Ji ber ku ew jî nav gelê Anadolû, yê belengaz derketine. Mersele Ahmed

FIRAT CEWERÎ

Arif. Ahmed Arif ji Diyarbekirê derdikeve. Ji gola kulturê... Ahmed Arif piştî Nazim Hikmet e, lê ji wî re xekek e. Tişteki nîke nû ye. Ev yeka han ji ber ku Ahmed Arif ji kulturin cihê têt. Cihê ku ew jê derketiye pir kulturên cûrbecûr hene. Kultureke ereban ku ji Mezopotamyayê têt. Kultureke gelê Kurd ku ji jor têt. Kultura çerkezan, kultura Tirkan... Ev hemû kultur di Ahmed Arif de digihîne hev. Dengê Ahmed dengêki pir dewlemend e, dengê helbestên wî ne. Ji berku ez epopeyê Ereban, epopeyên Kurdan û destanên Tirkan zanim, ez wê dewlemendiya Ahmed Arif jî baş nas dikim. Ahmed Arif tevliheviyek dengê Anadolîyê giştî ye. Ji xwe mezinahiya Ahmed Arif jî ji vir têt. Bi Nazim re qayişkişandina wî û ji hemû helbestkarên Tirkîyê hostetiriya wî ji vir têt.

Ew nêzîkahiya wî ya ji gel re, ji ber têgihîştina wî û naskirina wî ya kultura gelan e. Ma pêwîst e, ku mirov gelan fêhm bike? Erê, di vî qirnê bîstan de çar mîlyar mirov hene. Tu bêjî nebêjî di gel van çar mîlyar mirovan burjûwazî jî hene. Kultura gelan li ba ya burjûwazî bi cih û xwedî rûmet e. Lê divê ku em baş hîni kultura burjûwazî jî bibin. Divê ku em ji kultura burjûwazî jî fêde bibînin. Lê ku mirov çiqas bi koka xwe ve û bi gelê xwe ve girêdayî bimîne, mirov ewçend dewlemend dimîne. Ev jî rastîyeke. Helbet ku Ahmed Arif jî weke helbestkarên Tirkîyê bi kultura burjûwazî dizane. Bi helbestên dinyayê jî weke wan dizane. Nazim Hikmet bêtir dizanî bû. Lê mezinahiya Ahmed Arif cihê ye. Gelo ma te Diyarbekirê ditiye? Ku mirov Diyarbekirê bibîne, mirov dê hîn bêtir Ahmed Arif nas bike. Bi wan bedenên Diyarbekirê yên bi saw, bi stranên wê, bi girtîgehên wê, bi germa wê, bi serma wê û ji her alî ve bi kultura wê... Di vê dema me de gihîştina helbestkarên mîna Ahmed Arif ne hêsan e. Diyarbekir cihê hevdu dîtina kulturên mezin e, keleha medeniyetê ye.

Ev e, Ahmed Arif ji cihêki welê têt û di cihêki welê de gihîştiye."

چيروکيکي پاڪستانيه ، گيرد
مان و شان قينه شيلد لسه
نهرويحيه وه کردوو يانه بسه
سوئدي و بهختيار نه مين و
نهمجد شاکه لي له سوئديه وه
وهريانگير اوه .

خه يانه پلاو

سالانيکي زوو ، زور زوو ، کابرايه کي لات و پاتاق و
بي کار هه بوو . هه ميشه خهوني بهو شتانه وه ده بيني
که هزي ده کرد هه يوايه . بي نه وه ي دارک بينته
سهر به رد يک وه کوشکي خه يالوي مه زني چي ده کرد .
روزيکيان زور مات و زوير به ريگادا ده پرويشت
له بهر بي کاري و بي پاره يي باري خه م دا يگر تبوو .
له ناکا و دهنگيکي بهرگوئي کهوت بانگي ده کرد :
هو زه لام کيي ؟ دکاري کو مه کم بکهي ، نه م ديزه
رو نه م بو هه لگريت .

کاتي نه مه ي ژنه فت فره دلخوش بوو و گوئي :
به خولاي کارم بو بوو . ده سه جي کهوته
خه ياله وه و بهو پاره يه خانوويه کي قه شهنگي
ساز کرد .

کابرا به ليني دوو پيسه ي دابوويه له بري

هه لگرتني ديزه رو نه کهي . به خوشيه وه ديزه ي نايه بان سهري و ملي ري کرت .

له رويشتندا هزي ده کرد چ لهو پاره يه ي بکات که وهري ده کري ؟

– پيش هه موو شتيک خايه يه ک ده کرم . خايه که ده به مه کن دراوسي کم بو وه ي
بيخاته زيتر مريشکيک وه . که مريشکه که به سهر خايه که دا کپ کهوت ، جو که يه ک
هه لدينني و ليي ده گه پيم تا زل ده بيت . که بووه ما مريکي مه زن نه و يش ده ست
به هيلکه کردن ده کات . که له هيلکه چو وه وه ده هيلم به سهر هيلکه دا بنيشيت ،
نه و جا يه ک هه مکه بارو کم ده ست ده که وي . که گوره بوون ده بهمه خاوه ني ره وه
مريشکيک .

سهر پا کي مريشکان ده که ونه هيلکه کردن و هيلکه کانينان ده فروشم و پاره و

پووليکي چاکم لي يانه وه ده ستگير ده بي . پاره کهش خي ده که مه وه . تا واي لي دي

پاره‌ی به‌رخیکم ده‌بی، که به‌رحم‌گه‌پ‌بوو شه‌ویش لو خوی داری و دوو به‌رخم بو دینی. که گوره بوون نهمن خودانی سی مه‌رانم. شه‌وانیش ده‌فرۆشم و به‌پاره‌کشیان چیلک ده‌سیئم، چیلکه‌ شیریکی زۆرم ده‌داتی. شیره‌که‌ی ده‌فرۆشم و پاره‌یه‌کی زۆرم چنگ ده‌که‌وی و پاشه‌که‌وتی ده‌که‌م. هینده‌م پاره‌ ده‌بی که بتوانم چند مانگایه‌ک بکرم. که بووم به‌خاوه‌نی چند مانگایه‌ک، شیریکی زۆرم ده‌بی و به‌فرۆشتنی پاره‌یه‌کی زۆرم ده‌ست ده‌که‌وی. تا روژیک دا دی هینده‌م ده‌وله‌م‌ده‌م که بتوانم خانوو دروست بکه‌م و ژن به‌یئم و یه‌ک زارو‌کیشم بی‌ت نه‌ک زیاتر. شه‌و تاقه‌ منداله‌ش به‌ جوانی په‌روه‌رده ده‌که‌ین. به‌خوشی راده‌بویرین و چاکی ده‌گوزه‌رینین و گه‌لیکیش به‌ختیار ده‌بین. ده‌بی شه‌و

منداله‌ش شه‌وه‌ بزانی‌ت که نهمن

به‌ج رهنج و کویره‌وه‌ری و

کاریکی سه‌خت شه‌مهم پی‌که‌وه

ناوه. تا دلۆپه‌ ئاو‌یک‌بوو

به‌زه‌ریا‌یه‌ک. که منداله‌که

هه‌راسانم ده‌کاو ده‌لی: باب

پسه‌یه‌کم ده‌ده‌یتی؟ ده‌بی بلیم

نه‌خیر هه‌رگیز له‌ زیاندا. هینده

سوور بوو له‌ سه‌ر گوته‌که‌ی خوی

له‌ حه‌یه‌تان سه‌ری له‌قاند بووه‌ی

راستی قسه‌که‌ی خوی سه‌لمینی.

شه‌وجا دیزه‌ روون به‌ر بووه‌وه‌ خواری و روون به‌سه‌ر شه‌قامه‌که‌دا رزا.

کابرای خاوه‌ن روون هینده‌م تووپه‌ بوو به‌ربووه‌ سه‌رو گو‌یلاکی کابرای هه‌زارو

دایلووسی. کابرای هه‌زاری داماو ده‌ستی به‌گریان کردو به‌که‌ساسیه‌وه

هاواری کرد: هه‌ی مال‌م هه‌ی، رووله‌ روو.

پاش‌وه‌ی کابرای خاوه‌ن دیزه‌ پی‌ی وابوو که کابرای هه‌زار به‌شی خوی تی‌هه‌لدانی

خوارد رووی تی‌ کردوو پرسی: چا هه‌رده‌م باسی مال و مندالی خوت ده‌که‌ی؟

شه‌دی روونه‌که‌ی من! ده‌زانی چه‌ندم له‌سه‌ر که‌وتوو!

کابرای هه‌زار له‌ وه‌رامدا گوتی: تو شه‌پازلله‌یه‌کت تی سه‌ره‌واندم به‌بووه‌ی

روونه‌که‌ته‌وه. به‌لام بیریک له‌ مال‌که‌ی من بکه‌ره‌وه، ده‌متوانی به‌و پاره‌یه‌ی که

له‌ تووم وه‌رده‌گرت له‌ بری هه‌لگرتنی دیزه‌ روونه‌که‌ت خانوویه‌ک دروست بکه‌م،

وهلی وا هموو شتم له دست چوو .

کابرای خاوهن دیزه هیئنده بهزهیی به گهوجی کابرای ههژاردا هاتهوه ،
دهستی کرد به گیرفانیداو دوو پیسهی دایه بو وهی خانوویهکی پی بنیات بنی .
پاشئوهی کابرای خاوهن دیزه ریئی خوی گرت و رویشت ، کابرای ههژار ههستی
به برسیتی کرد . بوئه چوو بهو پارهیهی که دهستی کهوتبوو هیئندی خواردنی
کپی . که خواردنهکی کپی وهکو جاری جاران ههژار کهوتهوه .
به ریگادا دهرویشت و بیری له هموو ئه و شتانه دهکردهوه که دهیتوانی
وهدهستی بهینی ، گهر بوایه و کاریکی ههبوایه .

چیرۆکیکی نۆردییە ، گێرد مان و ئان
ئینەشیلد لە نەرویجییەوێ کردوو یانە
بە سویدی و بەختیار ئەمین و ئەمجد
شاکەلی لە سویدیەوێ وەریانگێراوێ .

گودبرانە

هەبوو نەبوو ، کابرایەک هەبوو ، نیوی گودبرانە بوو .
لەگەڵ ژنەکەیدا لە کیلگەییەکدا دەژیان .
کیلگەکیان زۆر گەپ نەبوو ، بەلام
قایل بوون بەوێ کە دوو مانگا و بەشی
بژیو و چەند هەزار کرۆنیکیان لە
پریاسکەییەکدا هەبوو .
رۆژیکیان ژنە بە مێردەکەیی گوت :
بۆ یەکیک لە مانگانان نابەیتە شارو بیفرۆشیت ؟
شیری مانگایە کمان بەسە . فرە خاسترە گەر بیئو
مانگاکەیی دی بفرۆشیت بۆ ئەوێ هیئدی پارەمان
وە دەست بکەوئیت .

گودبرانیش بەم باسە گەشکە گرتی و دەستبەجی مانگاکەیی برده شار .
لی کەسی نەبوو مانگاکەیی بکری ، ناچار مانگاکەیی وە دووی خوی داو
بەرەو مال گەرایەوێ .
پاش تۆزیک تووشی پیاویک بوو کە بەرەو باژێر دەچوو بۆ ئەوێ
ئەسپیک بفرۆشی . گودبرانە زۆر حەزی بەوێ دەکرد
هەسپیکەیی هەبیت تا مانگایەک ، بۆیە مانگای بە هەسپە گۆرپیەوێ .
پاش جیا بوونەوێ لە کابرا ، زەلامیکەیی دی بەرەو روو هات ،
بزنیکەیی دەبرد بۆ شار بۆ فروتن .
گودبرانە حەزی چووێ سەر بزنەو هەسپەکەیی لە بەرچاو کەوت ،
هەربۆیەش هەسپەیی بە بزنەکە گۆرپیەوێ .
پاش ئەوێ تۆزیکەیی دی رویشت تووشی پیاویک هات
کە مەپیکەیی پی بوو .
گودبرانە حەزی بە مەپی کابرا کردو گۆرپیەوێ بە بزنەکەیی خوی .
پاش ئەوێ لیک دا بران ، هەر هیئدەیی پی نەچوو پیاویکەیی دی هاتە ری

که قازیکى پى بوو .

ئەمجارەشیان بە پى سى و دوو لى کردن

مەرپەكەى گۆرپىیەو بە قازو لەگەل قازەدا وەرپى كەوتن .

ھەر ئەوئەندەى پى نەچوو كایرايەكى دیکەى بە كەلەشیریکەو

لى قیت بووئەو .

ئەوجا قازەكەى بە كەلەباب گۆرپىیەو .

پاش چەند سەعاتیک رویشتن ، لەبرساندا

سكى كەوتە قۆرەقۆرۆ ھەلسا لە داخا

كەلەشیرەكەى فروشت و بە پارەكەى خۆراكى كړى .

چونكو نەیدەتوانى بە برسیتى بەوئیتەو .

پیش وەى بگاتە مائەوہ ، خوى كړد بە كیلگەى

دراوسیکەياندا . خەلكەكە پرسيان :

بازارت چۆن بوو ؟

گودبراندا باسەكەى ووردو باریك بو گپرانەو .

دراوسیکەى گوتى : ئای كۆلۆل خۆت!

چیدی چوونە مائەوہت ھاسان نییە .

گودبراندا لە وەرئامدا گوتى : نا نا ژنەكەم سەلارە ،

ئەو پى وایە ھەركارىكى ئەمەن بیکەم خاسە .

ئەویش گوتى : مەن پىم وا نییە .

گودبراندا گوتى : جا با گرەو بگەین . ئەز یەك دوو ھەزار كرونىكەم ھەبە .

گەر بپتو ژنەكەم توورە بپت ئەوا ئەو پارەبە بو تو . خۆ ئەگەر توورەش

نەبوو ئەوا تو یەك دوو ھەزار كرونىم دەدەیتى .

دراوسیکەى ئەمەى پەسەند كړد .

پاشان بەرەو مالى گودبراندا چوون . دراوسیکەى لەبەر

دەرگای دەرەوئەدا راوہستا و گویى ھەلخست .

گودبراندىش چووە ژوورەوہ بو ئەوہى لەگەل ژنەكەیدا بپەقتى .

كە خوى كړد بە ژووردا ژنە پرسى :

بازارت چۆن بوو ؟

ئەوہى بو گپرايەوہ كە چۆن مانگاكەى گۆرپىبوو بە ھەسپىك .

ژنەكەى گوتى : وە خودا فرە خاسە . كەواتە ئىمەش لەمەودوا

وہكو ئەو خەلكە دكارىن بچىن بو كلیسە . ئادەى منالینە ھەسپەكە بپەستەنەوہ .

گودبرانده ورامی دایه وه : لی من چ ئه سیم نییه .

هر پاش ماوه یه کی کم ئه سپه کم گوپییه وه به بزنیک .

ژنه گوتی : زور سپاس بو تو . تو همیشه کاری چاک ده کیت ،

که بزمنان هه بیته هم شیرمان ده بی و هم پهنیر .

ئاده ی منالینه بچن بزنه بیه ستنه وه .

پیاوه که گوتی : وه لی من چ بزمن نییه . هر پاش تو زیک

ئه ویشم گوپییه وه به می یهک .

ژنه گوتی : ئای که ژیری ، که مهران هه بیته ده بینه

خاوه ن خوری و کنج و خواردنیش .

ده ی زار پوله کان مه په وه ژوورنن .

گودبرانده گوتی : ئه وی راست بی مه پریشم نییه ،

هر پاش نه ختیگ مه په که شم گوپییه وه به قازیک .

ژنه گوتی : وه ی هه زار سپاس . که قازمان هه بیته روئی قازیشمان

ده بیته ، زور له میژه تامه زرۆیم . ئا ده ی مندا لآن بچن ئه و قازه بیئن .

پیاوه که گوتی : راستت ده وی هیچ قازیشم نییه .

قازه کم به که له شیریک گوپییه وه . ژنه گوتی :

که چاکه . که له شیرمان هه بی ده توانین سبه ینان

زوو رابین ، هینده ی زه نک سه عاتیگ خاسه . ئا ده ی زار و کینه

ئه و که له شیره بگرن .

پیاوه گوتی : به خودای که له شیریشم نییه ، له کوتاییدا زورم برسی

بوو ناچار که له بابیشم فروشت و پیچهک خواردنم پی کری .

ژنه گوتی : چاکت کرد . تو همیشه چاکترین کار ده که ی ،

که تووم هه بی نه چیل و نه هه سپ و نه بز و نه مه رو نه قازو

نه که له شیرم پیویسته .

ئه و جا گودبرانده ییش ده رگای له دراوسیکه ی کرده وه و

کازی کرده ژوری و گوتی : ئه و تو دوپرایت و ده بی پاره کم وی ده ی .

دراوسیکه شی به وه قایل بوو .

ھاوړی ، دوو چیرۆک

ناره زووم ده کرد له تکت دابدویم . چاوه کانم تی بری بوویت . توش جارہ جارہ تیلہ چاوت دەدامی بوئوہوی لیتم تی بگهیت ، یان ناخی قینتم بوپره وانہ بگهیت . دەست بو پاینته کە (۱) بەردەست راکیشا منیش ھەر وھا .

زور دور نەبووین لہیکترییہوہ . من بوټ دەگریام توش بوخوټ . چاوه کانم داشوړی بەبالات داو بہەر پوستانہ کونہ دپاوه کانت دانیشتنوہ ، بەدەما- رەکانی ھوټم دا چرپانديان ، کە پیلایو کارو دەرہوہتن ، بەلام ناتوانی بیان کوپری کورم دا بەخوټ ، پاش ټوہوی کەدووبارہ چا وەکانم کەوتنہوہ خویندنہوہی چرچەکانسی دەم و چاوت و چاوه ټلہقاوہ قیناوییہکانی دووانہی خواردنہوہت .

ویتم بیتم و لہتہنہایی و بی دەنگی رزگارت کەم . چونکہ دەم زانی کەلہتا و تہنہایی زیانی خوټ کوتاوہتہ ټو پەپہ (۲) قەلہبالغہوہ . بەلام لہبەر پەرپووتی بەرگ و تەمەن زواریت ، کەس خوټی لہقەرہت نادات . ھەرچەندہ تو زورجار دەتووست !!! ھوش و ئارہ- زوم پالی پیوہ دەنام کەبیتم و یارمەتیت بەدەم و زیاتریش لیټ تی بکەم . بەلام قاچەکانم توانای نەبوو یان نہیان دەویټرا لہبەر کەمی زمان و سەرخوټی تو لہراستی دا چاوه کانم وانوقمی دہریای خویندنہوہت بوو بوون نہیان دەبینیت ، تا ټوکاتہی کەبەکی لہچاوه کانت لی داگرتم (۳) . منیش بەپەلہو پەرۆټوہ ملیکی شەرمەزاریم بو لہقاندی و سەرم داخست و دووا قوومی ناو پاینته کەمی بەردەم ھەل دا . سەیریکی کات ژمیټرہ کەم کرد چارہکی دەویست بو یازدہ (۴) ھستامہ سەر پی و پالتو- کەم لہبەر کردو ملی ریکہی تہنہایی ژوورہ بچکولانہ کەم گرتەبەر و بوئو ټوہ بەجیتم ھیشتی .

لەندەن مارچی ۱۹۸۲

- (۱) پاینت : بەرداخیکی گەورہی بیرہ خواردنہوہ .
- (۲) پەپ : لہجیاتی بار بەکار دەھینری .
- (۳) چاوداگرتن لەلەندەندا یان لەزۆربہی ئەوروپادا زورجار بەئیشارەتی خوټحال و چاکو چونی بەکاردیټ .
- (۴) لہکات ژمیټری یازدہی ئەودا بارەکانی لەندەن دادەخری .

دهمه و ئیواره یه کی درهنگ بوو له ریپره وی باخه گه وره که ی ناوه پراستی بوخارست دا
چیجکته کردبوو . گه لای زهردی وه ریو و شووشه پووشه لاریبووه وه که ی لای چه پست و ،
نیو شووشه سپرتوکه ی به رده مت و نهو هه موو بالندانه ی ده ورت ، سهرنجی نه وانیه ی
را ده کیشا که به لات دا تی ده پهرین

دوای قووم لییدانی شووشه که ی به رده مت و ره وینه وه ی دهم و چاوه چرچ کردووه که ت
ده ستت کرده وه به ووردکردنی پارچه نانه که ی نیو ده ستت . به دهم زهرده خه نه یه کی
تله سما ویه وه بو بالنده کانی ده ورو پشتت ، ده هاویشته و له ته کیان دا ده دوایت

" بخون خووشه ویسته کانه بخون نه مه زکی منی برسی تییرناکات هه ربو ئیوه باشه بخون ..."

له گه ل نهو براده ریبه شه ت دا بویان ، که جار جار سهرت بهرز ده کرده وه و ده ت نه پرا نه
هه موویان هه ل ده فرین .

ته نه ها خه لکه مات بووه که ی شه ولاته وه و داره گه وره کان نه بی که وه ک سیبه ریک به به ر
چاوه کانت دا تی ده پهرین هیچی که ت نه ده بیینی . خووشته نه ت ده زانی چه پست ده وت .
تا وورده وورده به دهم قووم لییدانی شووشه که ی به رده مت وه ماندویی زوری بو پیلیوی
چاوه بچکوله کانت هانی و نانیه به ریبه ک و تارمابیش خه لکه که ی له ده ورت ره وانده وه و بووه
ها وه لی خاموشیت .

له نده ن

۱۹۸۱/۱۱/۳۰

JIN

Ma te bidim hember rojeke havînê?
Bo min çelengtir î tu, ji wê germîr î.
Ba kuftikên gulanê carne deşîne.
Û havîn tenê d' çelê xwe de dimîne.
Çavê ezmên geh bi zêrîn vedimîne;
Ceh jî rengê xwe ye zêrîn guherîrî;
Sal ji sala din ferq dîke, tê guherîrî;
Dem û dewran ji kesî re tum naminî;
Lê havîna te y' bê dawî melûl nabe;
Ji sûfetê te yê şêrîn dest ber nabe.
Minîna reş ji ned' kane te d' siyê ke.
Tu û demê tev didomin, rêçîk yeke.
Ta ku peyak nefes hebe çav bibhîne,
Ev rewş dajo, te jî bi xwe re dijîne.

William SHAKESPEARE

(1564-1616)

Wergerandin ji Înglîzî:

Şahîne B. Soreklî

(Sydney, 1985).

(Ev helbest, çarde-mal 18, bê nav e. Navê 'JIN' jî hêla min de hatîye danîn).

chalakmuhamad@gmail.com

dijwar nikaribû ew li azmînê cîhan bikira gelawêj. Heyhat!....

Zinar Şîro

SCHOOL OF ORIENTAL AND AFRICAN STUDIES LIBRARY,
UNIVERSITY OF LONDON, W.C.I.

The Librarian begs to acknowledge, with many thanks,
the receipt of the following:—

Mamostayê Kurd nr 1

We should be very pleased to
receive future issues.

Alî-keremek, letîfe-danek

.....

Min dê elema kelimê mewzûn

Alî bikira li banê gerdûn.

.....

Çibkim ku qewî kesad e bazar

Nînin ji qumaşê ra xerîdar."

Heqîqet bazara xortê mi jî wek bazara Ehmedê xanî Kesad e.Çi qeder îzhara hemiyetê dikin,mewcûdiyeta xwe telef dikin,ji jehriya marEt reş xilas nabin,ji kula welatê jor silamet namînin.Yareb tu wan mehfûz bidêr û muwe-feq bike."3 Mayis 1335

Hemze

Zinar Şîro ji tîpên Erebi

wergerandiye tîpên latîfî

(1) Şêx Ehmedê Xanî di navbera 1650 û 1706 ê Zayinê da jî ye.

(Mêjuwa Edebê Kurd.Rûpel:190

(2) Ehmedê Xanî bi gotina ku gotiye "Min dê alaya wêje li azmîn biçikanda "fortê xwe nedaye.Tenê ji ber ku pirî dilê wî bi rewşa bêkesî,bêkeysî û bêmecalîya wî û milata Kurd şewitiye,ji hêla xwera giriye û ev rastiye han dinav giryên xwe da avêtiye der.

"Ger dE hebuya me jî xwedanek

Alî-keremek,letîfê-danek

Ilm û hiner û kemal û îzân

Şêr û xezel û kîtap û dwan

Ev cinsê biba li ba wî me'mûl

Ev neqdê biba li nik wî meqbûl

Min dê elema kelimê mewzûn

Alî bikira li banê gerdûn

.....

Çibkim ku qewî kesade bazar

Nînin ji qumaşê ra xerîdar"

Belê bi rastî jî,eger Xaniyê nemir wek nivîskar û biwêjên neteweyên din keysa weşandina berhemên xwe bidîta û ji wan ra xwendevan bi dest bixista, bê fort û bê pesin,ne tenê li azmînê Kurdistan dê bîryarê mezin Xaniyê nemir,alaya zanîn,hiner û wêje li azmînê cîhan jî biçikanda.Çawa ku wî,nê-zîkê sed sal beriya şoreşa Firansayê-ya ku di sala1789 an da bi tîrêjên xwe ramana rizgarî û azadîya neteweyî ji şîlotiyê derxistiye û zelal kiri-ye-agirê bîr û baweriya rizgarî û azadîya netewî vexistibû.Hem jî di henga-mek wesa da ku ramana rizgarî û azadiya neteweyî di nav muj û leylanan da dihevwerdihat.Lê sed heyf û mixabin ku Ehmedê Xanî ji ber astengên

Tarîxî hezar û şêst û yek bû."

Tarîxa nivîsîna (Mem û Zîn)ê (1105) e. Merhûm, mexfûr piştê nivîsîna wîladeta xwe di axirê (Mem û Zîn)da wehe dibêjit:

"Isal gîhîşte çil û çaran
wî pêşrewê gunahîkaran"

Sed esef ku tarîxa wefata wî malûm niye, medfena wî li Beyazîdê ye, ziyaretgeha Kurdan e. Çend eser nivîsîne, hemî kurdî ne. (Nûbihara biçûkan) eserekî xayet nivîsîye, di (1094)da nivîsiye. Dibêjit, min ev eser nivîsiye:

"Ne jibo sahib rewecan
belkî jibo biçûkê Kurmancan."

Tarîxa heyata wî gerçî muntezemen ne malûm e, ema ji asarê wî tête zanîn: Ku Ehmedê xanî wek Firdewsî jibo miliyeta xwe xebitî ye, temamê mewcûdiyeta xwe di wê rê da serf kirîye. Asarê Ehmedê Xanî di Kurdistanê da xayet mûteber in, her kesek bi êhtiram navê wî zikir dikit.

Feqet dereca tesîrê da negîhaye Fîrdewsî; Çuke Fîrdewsî bi qelesa xwe Iran vejand. Ehmedê Xanî nehêşt ku Kurdistan temam bimirît û ji mewta muebed xilaskir, ema temam êhya nekir. Çunke zemanê Fîrdewsî jibo fikra wî musaîd bû, zemanê Ehmedê Xanî xayet berbad û çetin bû; dewleta osmanî digel hukûmeta Iranê mutefîqen Kurdistan di mabeyna xwe da teqsim kiribûn, dest û piyê wan wesan girêdabûn ku nedikarîn xwe bihejînin. Çunke madeten çawan eskerê sewq li ser wan dikirin bi enwayê hîle û desîsan îxtîlaf û şîqaq êxistibûne nav Kurdan.

Hezretî Ehmedê Xanî xayet muteesir buye, hemiyeta wî hatiye xeleyanê. Ji ferta hemiyetê, ji qelbekî şewitî bi çavê giryan bi terzê hewar kiriye:

"Ez mame di hîkmeta xwedê da
Kurmancî di dewleta dinê da
Aya bi çî wechî mene mehrûm
Bilcumle jibo çî bûne mehkûm"

Temaşa Kurdistan û Kurdan kiriye, şecaet û hemiyeta di Kurdan da heyî di miletekî dî da nediye, dest bisena Kurdan kiriye:

"Her mêrekî wan bi bezlê Hatem
Her mêrekî wan bi rezmê Ristem
Bifikir ji Ereb heta ve Kurcan
Kurmancîye buye şubhê burcan"

Sebebê felaketa Kurdistanê, şecaeta wan ya mufrîtane, saxaweta nabica didite nîşan û dibêt:

"Lew pêkve hemî şeh bê tîfaq in
Daîm bi temerud û şîqaq in."

Ji ber wê qasê ku lîsanê kurdî lîsanê resmî nebuye rewac negirtiye, ax û keser ji dil hatiye:

Gerdê hebuya me jî xwedanek

"DÎBACE

EDEBIYAT Û ASARÊ EDEBÎ

Jibo her qewm û miletekî, edebiyat û asarê edebî wek xîm qewî ne jibo serayet alî. Miletê xweyî edebiyat çî qeder bikevit, serayê selteneta wî yê madî biherifit, dîsa bi hîmetekî tête tamîr kirin.

Miletê Yûnan digel hindikî û bi quwetîya xwe, çend esran mewcûdîyeta xwe wenda kir, bû wîlayetekî osmanîyan. Ema edebiyat û asarê yûnanî di ewrûpâyê da terefdar peyda kirin, xweyî xwe ji dest osmanîyan derxistin.

Iran madeten mehî bû, bû esîrê Ereban, piştî wî kete bin esareta Tirkan feqet lîsan û edebiyatê farisî dîsa Iran îna wucûd. digel wê qasê ku Firs wek heyûlayê navê wî heye bixwe nîne.

Ereb, heşt-neh esre seltenata xwe wendakirîye, feqet lîsan, edebiyat û asarê erebî li şerq û xerbê hakim e. Bi hemehal tê sahibêt xwe bînin wucûdê; çawan tînin

Bînaên li vê heqîqetê, her qewm û miletê ku arzuya mewcûdiyet û seltenata xwe ya millî bikin, lazime ji ewil emir ve êhtîmamekî qewî bidine edebiyat û asarê xwe yê edebî. Ev heqîqeta han di pêşiya çar esran da hezretî Ehmedê Xanî derk kiriye û jibo wê xebitiye. Dibêjit:

"Min lîsanê Kurdî îneye nîzam û intîzamê

Da xelkî nebêjtin ku Ekrad
bê marîfet in, bêesl û binyad."

Xasma di vê esrê da, di alema medeniyetê da hucet û berata miletan lîsan û edebiyata wan e. Yê bêhucet û bêberat dawa wî nayête sehkirin û kes guhê xwe naditê. Meger malûm bibit ku berata wî jê hatiye sitandin. Jibo îsbata vê dawayê û danîna xîma milliyeta xwe, hindek ji xortê me şev û roj serfa heyata xwe dikin, asarê qedîm, neşrûyên taze çêdikin. Yek ji wan asarê kevin (Mem û Zîn) e. Ku sertacê îbtîhaca Kurdan Ehmedê Xanî di (1105) da nivîsiye. (Xanî)zatekî muteqî, mutedeyîn, xweyî dehanek bilind, di ulûmê dîniye, hekîmiye, edebiye da sahib qudretêkî tam e. Di milliyetperweriyê da wek Firdewsî bu ye. Di (1061) da hatiye dinyayê.

"Lewra ku dema ji xeybê fek bû

نەھەدە دى شاھادەت بەھارىكى دى

نامەوى خۇم ھەلفرىوئىنم، دۈكەم !
مەبەستم
ھەلفرىواندىنى خۇم نىيە .

ئەكەر لىئو بەدرون
لە دەستەكانى تۆۋە راستى ديارن و
ئەو باسەى ئەمن دەيكەم باسى دەستەكانى تۆۋە

*

دەستەكانى تۆ خوشكى تەقدىرى منن
من باسى جەنگەلى سورتا و خەرمانى باران پىدا بارا و دەكەم
من باسى لادىنى بچكۆلانەى تەقدىرى خۇم دەكەم

*

لەسەر ھەر سەوزەگىايەك خويۇنم دى و لە ھەر پىكەنىنىكدا ژانم بە دى كرد
تۆ ھەلدىنى - ھەروەك تا و ھەلدى - و ئەمن پىمل دەبىم
ھاوار دەكەم و
ئەھون دەبەھە

*

نامەوى خۇم ھەلفرىوئىنم، دۈكەم !
مەبەستم
ھەلفرىواندىنى خۇم نىيە .

تۆ لىرەيى و تووك و نزاى شەو پرشتى نىيە
لە لەنگۆرى نەزۆكدا ، دلى من بە تەلقىنى تۆ دەبووژىتەھە
ئەمن بە دەستەكانى تۆ چا ولەئەنگوسترىن شەوەكان چراخان دەكەم
من خەون بە ژيانمەھە دەبىنم
من لە راستەقانىدا دەژىم

*

لە ھەر دلوپە خويۇنى سەوزەگىايەك شىن دەبى و لە ھەر ژانەى بىزەيەك
چونكوو ھەر شەھىدەى دارىكە
من لە جەنگەلە ئەستورەكانەھە بەرەو تۆ دىم

تۆ هەلاتی - وهک چۆن تا و هەلدی -
من بێمیل بووم
من هاوارم کرد و
شەهوهن بوومهوه
له تەنیشت بهار بویندم به هه‌موو گه‌لایه‌ک خوارد و
تۆ
له ریگه شه‌ودا گرتووه‌کاندا
شەوینی تازه‌ت درکاند
من هه‌رای شه‌وگه‌ره هه‌لوه‌دا کانم گوئی لی بوو
له شه‌وانی هه‌ره بی شه‌ستی‌ره‌دا
به بزه‌ت ئاوروا زیم کرد و
له‌و ده‌مییه‌وه
دلی کۆلان بوته مالمان

*

ده‌سته‌کانی تۆ خوشکی ته‌قدیری منن
بلا با باسی جه‌نگه‌لی باران لیدراو و خه‌رمانی پر پیت و پیز بکه‌م
بلا با باسی لادیی ته‌قدیری هاوبه‌شمان بکه‌م.

نامه‌وی خۆم هه‌لفریویینم، دل‌ه‌که‌م !

مه‌به‌ستم

هه‌لفریواندنی خۆم نییه .

.....
: حسه‌نی قازی
: له فارسییه‌وه کردوو یه‌تیه کوردی
:

Kîye siwarê ew şeva tarî, ev bayê qebe?
Peyak e li rêya mal, kurê xwe li pêş;
Qewîn girtîye lawik di hembêza xwe de,
Ew parastîye, ew germ hiştîye.

"Kurê min, çima ditirsî, vedişêrî rû?"
Ma tu nabînî, bavo, padişahê perîyan?
Perîyê ser bi tac, beden bi xeftan?
"Kurê min metirse; ev komek mij e."

"Ez heyran lawo, wer' tev min here!
Lîztikên xweşik bilîzim bi te re;
Raber te kim ber çem kulîkên rengîn;
Wê l' teke dayka min ew kincên zêrîn."

Lo bavo, lo bavo, ma tu nabihîzî
Padişahê perîyan ji min re çi dibêje?
"Hus ke kurê min, bê deng bimîne;
Ba dike vîze-vîz, pelikan tev tîne."

"Ey tu lawê ciwan, wê tu tev min bê?
Qizên min yê n çeleng xwe dane benda tê;
Wê tevde bazdin ew, rabin dîlanê;
Bi stiranên zor qenc wê te têkin xew."

Lo bavo mêzeke li şûna tarî
çawa sekinîne keçikên perî!
"Kurê min, kurê min, ez baş dibînim;
Darên qebaxêne ew, gewravî li ber çav."

"Ji te hez dikim, dicibînim bejna te;
Kerem ke b' rîhefî yan didim zorê."
Lo bavo, hawar, waye dest avê t min,
Padişahê perîyan êşand canê min!

Bizdoyîn bû bavik hema ji tirsan,
Li xar kir hespa xwe, kur dikir sikran;
çi ji dest hat kir; xwe gîhand mala xwe,
Li lêwik niherî, bê ruh mabû can.

EZ ÇI BÊJIM KAWA !!

Ez çî bêjim, ey bavê kal, ey Kawa yê Hesinkar!
Gelê me ta roja îroj hîn bi qîrîn û hawar.
Tu pîrs dikî ger me stand serxwebûn azadî;
Bersiv na ye, bibûre tu; ez dikim şerm û fedî.

Welatê me hîn bindeste, belav bûye l'vir û wir;
Dijmin jî kevnepereste, şorên xwe derew û vir;
Mîletê me d'xewa kûr de, weqa lê bûye nîfir;
Ez çî bêjim, Kawa, bavo, dîlşewatim pîr û pîr.

Tu pîrs dikî ger em yekin; na, Kawa şêrê Kurdan;
Em û yekê j' hev dûrin, em belengaz û nezan;
Nokerên me jî hîn pîrin, jî bo neyar ser lîngan;
Eşîrên me jî namirin, li hev dixin wek boka.

Kawa, bese j' min pîrs meke; dîlê min tîjî agir;
Derd û kulê n min vemeke, me azadî wenda kir.
Te rojek nû da gelê me, bi ronahî şev rakir.
Belê m'şewqa zer û sipî di bin xwîna sor de mir.

Tu pîrs dikî serdest kîne; ew bê bextin, xwînrêjin;
Rûreşên çîhanê ne ew, li ser piştê me dijîn;
Hêzên me jî wekî her dem, yek bi yê din re dijmin;
Şoreşgêr mîlan nadin hev, pêşmerge hev dikujîn.

Ey Kawa, pêşengê Kurdan, li welat şeve reşe;
Merovê Kurd jî gēj bûye, di xewê de dimeşe;
Belê m' dîsa jî namire, Kurdistanê nafroşe;
Newroz waye carek din hat, ber dîlên me zor xweşe.

Tu pîrs dikî jî min Seyda, ger heye bo me hêvî!
Azadî daxwaza me ye, agir hîn vêdikeve;
Em çîqa ber xwe didin jî, fersend dest me nakeve;
Ne jî em dizanin çawa dawîyê bidin şevê.

Hêvîya dîlan namire; megrî Mirê Kurdistan;
Hîn hene l' ser kaş pêşmerge, bo gel fîda dîkin can;
Hîn bihar tîne Newrozê, ronahî dide çîyan;
Hîn tê bihîstin hin caran: yan serbestî yan neman.

Em li benda rojekî ne, tê de bidin hev destan;
Li hêvîya demekî ne, bibin wek xûşk û biran;
Nezanî jî nav me rabe, em bo hev vekin dîlan;
Ew dem dema serxwebûnê; bo ew roj bibim qurban.

Satîrê Sorêkî

هه‌ئۆ و قه‌ل

له ژماره‌ی پێشوو‌ی ما مۆستای کورددا دوو وه‌رگی‌پرانی هه‌لبه‌ستیکی شاعیری
رووس (پوشکین) مان ب‌لاو‌کرده‌وه، به‌کیکیان وه‌رگی‌پرانی هه‌زاری شاعیر بوو و
ئه‌وی دیکه‌ش ه‌ی شاعیری مودی‌رنیستی کورد سواره‌ی ئیلخانی بوو. وا له‌م
ژماره‌یه‌دا وه‌رگی‌پرانی سی‌هه‌م ب‌لاو ده‌که‌ینه‌وه که له‌لایه‌ن "ره‌حمانی قازی" یه‌وه
کراوه. زۆر سپاسی ب‌رای ه‌ی‌زا کاک‌سه‌یید عه‌بدو‌ل‌لای سه‌مه‌دی ده‌که‌ینه‌ن
که ئه‌و وه‌رگی‌پرانه‌ی بۆ ناردین.

گه‌لا ری‌زانی دارانه‌و هه‌لو‌پیر
که‌مه‌ندی پیری گرتوو‌یه به‌ به‌خیر
له‌ ده‌ستی ده‌رپه‌ریوه عومری لاوی
له‌ گه‌ی‌زی که‌وته نیو گه‌ی‌زای خاوی
له‌ ئاوا بوونه تیشکی عومری روژی
به‌ره‌و بولینه‌ ده‌پوا روو به‌ لی‌زی
سه‌ینه‌ی کاتی ده‌خو‌زی بای به‌یانی
فری ه‌ی‌زیکی هاته به‌ر گیانی
ئوان وه‌ک تابه‌نه بۆ به‌رخ‌ی ساوا
که‌ دیتی دێ هه‌لو، پێچا له‌ تاوا
به‌ گورجی که‌و فری بۆ بن‌درو دال
له‌ ترسا ماری ره‌ش خو‌ی خسته نیو چال
له‌ ده‌شتی ئاسکی ناسک ده‌س و لاق
له‌ ترسانی له‌ خو‌ی دابوو به‌ شیلان
به‌لام ئه‌و راوکه‌ره وه‌ک جاری جاران
به‌ چه‌نگی تی‌زی نادری سینکی با‌ران
ده‌بی ده‌رمانی ده‌ردی خو‌ی په‌یا کا
له‌ به‌ر هه‌ر ناکه‌سی لامه‌و ره‌جا کا
بوا‌ری مردنی قوول و دریه‌وه
نه‌هه‌نگ خنکاوه له‌و گه‌ی‌زاو و گه‌ی‌زه.

له‌ داوین ده‌شتی دیتی پیره‌ داریک
به‌ به‌ریا تی‌ په‌ریوه چه‌ن به‌هاریک
له‌ به‌ر پرژو لقی ئه‌و پیره‌ داره
قه‌له‌ی کرد سالی رابردووی ژماره

به سهرهاتی له میژینهی دزیوی
به پیسی چندرابوو وهردو شیوی
دریژی عومری نهگهتباری قالوو
به شهوکی دا دهکرد زههراو و تالوو
له دستتیری قهزاو بهردی منالان
پهرو بالی هموو چووووو به تالان
له میژ ناله که زوپناکهی درپاوه
بهلام بهو حاله هیشتا زیرو لاه
له سد تاو و زهل و باتلاغی داوه
وهکی ماسی نهخنکاویشه ، ماوه

که دیتی قهل ، ههلو بووی هاته خواری
سلاوی کرد کوتی من پیتمه کاری
قراندی قهل وتی تو باشه دوورتر
له من راهستی چاکه کاکه کهوگر
له دوور پیم بیژه ههرچی لیم گهرهکته
له بیگانه بهریم ، پیم ناوی سرته
سهری سوپ ما ههلو لهو گوفت و گوپه
گوتی پیری شهوه عهیبیک له توپه
گوتی خویبه شهتو ریئت کرد له من ون
پهنا ت پی بردمه بهر مائی چلکن
من و سهرداری گهندهل؟ مائی قالوو ؟
شهمن میهمانی چون دهکریم به چلکاو؟
بهلام قهل تیگهیی سولتانی کیوی
له قینی وی چلون دهکرپوژی لیوی
زمانی نهرم و لووسی خسته گپران
هموو قهل بووت دهبینه قوچ قوربان
زمان و دل نهبوو بهک رهنگ و بهکسان
شهوهی فهرمووی درویبهک بوو له ترسان
به دل دهیگوت خودایه خهوه دهبینم ؟
ههلوئی زالم به مهزلوومی دهبینم !
کوتی فهرموو نیازی خوت بخوازه
شهمن ریم ناکهوی پیت دهم نیجازه
به رهنگ زهردی ههلو تاوا وهدهنگ هات
زهمانهم تی پهپی مهرگم وهپی هات
شهمن هاتوومه لات ههر بهو هیوایه
پهنام هیناوهته بهر شهونهوایه
شهمن وا چهنگ تیژو توند بالم
له بهر چی وا کهمیسه عومرو بالم ؟

ئەتۆش بەو بەژن و بالای تیک شكاوت
بەلاقی خوارو پشتی تیک چەماوت
نییە مردن لە بوټ عومرت درێژە
مەبەستیکی گرینگە پیم بوێژە .

بەری بەرداوه قەل زانی چ بە
ئەلیزە باسی کاک ھەمزە و ھەبە
کوئی گوی گره لە من پاشای پەرەندان
بەراستی پیت دەلیم لیم بییە پەندان
ئەوێ بیستم لە باپیری قەلاوان
ئەوێ دیتوو مە بوخۆشم بە چاوان
لە بوټی ھەلدە پێژم دانە دانە
حەقیقەت تالە لیم مەگرە بەھانە
خودا داویە بە ئیو توندو تیژی
ھەتا بشکەن بە نا حەق دەس درێژی
دەپێژن خوینی ژیر دەستانی خۆتان
لە ئیمە ئیو بوونە میری بوټان
دەخۆن جەرگی کەو و سینکی مراوی
دەچن بو عەرشی ژوور و کەن ھەتاوی
چریکە تیژو ھارپە ی بالی ئیو
ژیانی خۆشی لیم ھەلبەرپو
لە نوسکە و لوتکی کیو مال و خێو
بلیند جین و بلیندە بویە نیو
بەرز بوون مردنی بەدواوہ خالە
لە ھەلدیر کەس کەوی لە خوین شەلالە
لە بەر وە ی خیلی ئیو کەم ژیاون
ژیان کورت و لە ژینا بەش پراون
وەرە گەر ژینی زۆرت پی مەبەستە
وەرە لام و لە لای من ھەلبووستە
بخۆ گوشتی کەری توپیوی ئاران
پەلە ی کە ! تیرکە خۆت وە ک شیت و ھاران
بخۆ کیما و و خویناوی برینی
مەبە مەم شیت مەبە بو ژوانی زینی
لە بەر گوێلکی تەویلە و لیوہ سوانە
موھەبیایە لە بوټ شیوی ئەوانە
دەدەم پیت قەول و سویندیکی دەخۆم بوټ
بژی ھیندە مەرگ بخوازی بوخۆت

وتەي قەل شا ھەلۆي خستە خەيالان
گوتى چۆن پياوھتيم روڧى بە تالان
چلۆن من بچمەوھ نيو خال و مامان
بېرسن ليم چ بيزم من وھرامان
وھبيري ھاتەوھ ئەو جيى بلندە
ژيانى كەم لەوئ باش و پەسندە
ھەموو سەر بەرزىيە ژينى ھەلۆيان
شەي با عەتر شەپرژينى لە جييان
وتى قەل ، ژينى توو بوو من مەھالە
نەمانم چاترە لەو ژينە تالە
لە بەرزى ئاسمانا ئەشئ بمرم
دەبئ درزى چيايەك بئتە قەبرم
دەبئ تەرمم كەوئتە نيو تەلانا
كە ئيران لئى دەكەن لەو جيئە لانان
دەبئ گلگۆم لە بن شلليئره كەش بئ
دەبئ چاوم لە ھەلدئير و رەوھز بئ
دەبئ شين گيئرى من بن بازو شمقار
خودا حافيز ! ئەوھ تووگوشتى مندار

لە شەقەي بالئى دا روڧى بەرەو ژوور
لە پاش چەن ماوھيەك بيرو تەفەككور
لە بەحرى بئ قەراخى ئاسمانا
شەپۆلى مەرگ بردى بوو نەمانا
ژيانى وا كەم و پياوانە " رەحمان "
وھگير كەم كەس كەوت بمرئ بە ئيمان .

Victor JARA

GELEKÎ HEVGIRTÎ

Hûn bi serketin, lê pasê de çi bibe?
Lewra li pey şevê limiya sibê tê.
Wê gavê de mêrên lêxistî dîsa rabidin ser-xwe
û ewê ku mir de di sitranek da bijtî.
Em dizanin, em dizanin, ku şev dizivire dibe roj
û serketin li pey binkebinê tê.
Gelekî hevgrû tu car nayê pelçiqandin
Şerê li berxwedana me hevgrîtinê bêhûr dike, bêhûr
û bêhûr
Û divê efendiyan vekişin, ji bo em dizanin,
ku tu kes nikare xwe li hember yekîtiya me ragire.
Û encam, efendiyên me, kî erdê we cotkirîye?
Kî ji çiyayên we hesin derdixe?

Hûn ji neteweyî û dayikanîştîman dipeyivin
Lê kî tîfîngan xistine destên we?
Mafê we, bawerîya we, sazûman û rêdara we
ew ji şirketekî USA yê hatin kirin.
Lê wê demê de ji binkebinê me têgihanek geş bibe
Ew têgîhana ku tu car hûn nikarin fam bikin
Gelekî hevgrû tu car nayê pelçiqandin
Şerê liberxwedana me de hemî gelan li hember we
bigîhîne hev
û divê efendiyan vekişin, jibo em dizanin,
ku tu kes nikare xwe li hember yekîtiya me ragire.
Û neserfirazî ji Şîle, Ginea, Kamboçya û Vietnamê
qûr û feryad derdixe.

Zinar ŞÎRO ji siwêdî wergerandiye kurdî.

Min îşev tiştêk di xewna xwe da dî.
Tiştê ku min berê tu car nûqaş nedikir.
Min xewn dî ku li cêhan aştî hebû
û kuta bûn hemû şer û pevçûn

MÎN ÎŞEV XEWN DÎ

Comelis VREESUK

Min di xewna xwe da eywanekê mezin dî
Serokên dewletan li wir li ser rêzan rûniştin
û di paşiyê da li ser zerfek mezin nivîsîn.
û hêz dan xwe rabûn û gotin :

Zinar ŞIRO ji swedî wergerandiye kurdî.

(îdî) tu leşkerê n zê de nîn in,
tu tîfîng nîn in
û gotina leşkerî çî ye
tu kes nasnake îdî.

Gel li her aliyê şeqaman çûn
û ji meyxane kişîyan ber bi meyxane
û hemûyan jibo hevûdin vexwarin
û hatin semayê û kenîyan

سهیید محمەدی سەمەدی :

کورتە میژووی مهاباد

شیکردنەوی وەرگیڕ

لە بەر داوای بەرپێز کاک فەرھادی شاکەلی مامۆستای زمان و وێژەیی کوردی لە خۆیندنگەیی بەرزێ پەرورە کردنی مامۆستایان لە ستۆکھۆلم وتاری کورتە - میژووی مهاباد لە زمانی فارسی پا وەرگیڕاوەتە بەر زمانی کوردی . پێم خۆشە بە ئاگاداری خۆینەر بگەینم کە وەرگیڕانی ئەو نوسراوەیە بە هیچ کلۆجی مانای ددان پێداھێنان و بەدروست زانینی ناوەرپۆکی نوسراوەکە نییە ، چونکە بەراستی کەمایەسییەکی زۆر گەورەیی تێدا یە ، ئەویش خۆبواردن لە گێڕانەوی گەشەو نەشە ، دەستکەوت و نوشتی کۆماری کوردستان لە مهاباد ، کۆمارێکی کە وەک ئەستێرەییەکی پڕشنگدار لە ئاسمانی میژووی نەتەوە کەمان دا دەدرەوشیتەوێ . باسی مهاباد کردن بێ بیرەو بەری کۆماری کوردستان وەک ئەوێ وایە کە سێک بێیەوێ بە بیژنگ بەری - خۆرە تاو بگری . بەوێ بیر هێنانەوێ ئەم راستییە بەرەوێ دەقی نوسراوە کەم وەرگیڕاوە .

حەسەنی قازی :

خەرمانانی ۱۳۶۴

سێپتەمبەری ۱۹۸۵

پەسەنی یەزدانی پەناک دەدەم
کە خاک وەزمان دینی و بینای دەکا

کورتە میژووی مهاباد

کۆ کردنەوێ : سەهید محمەدی سەمەدی

۱۳۶۳/۲/۱۴

بەرامبەر : ۱۹۸۴/۵/۴ مهاباد

کورتە میژووی مه‌باد

کو کردنه‌وهی سه‌ید مه‌مه‌دی سه‌مه‌دی

شه‌گر چی هه‌تا‌کوو ئیستا کتیب و وتاریکی زۆر سه‌باره‌ت به‌ ئاری مه‌باد ، روو- داوه میژوویی به‌کانی ، مه‌سه‌له ئابووری و کو مه‌لایه‌تیه‌کانی ، و فۆلکلۆر و عاده‌ت و ریو شوینی شه‌و ئاره‌ نو‌سراوه ، به‌لام زۆر که‌س داوا‌یان ده‌کرد که‌ نو‌سراوه‌یه‌کی کورت و به‌ که‌لک له‌م باره‌یه‌وه هه‌بی تا شه‌و که‌سانه‌ی که‌ پیوه‌ن زانیارییه‌کی گشتی و به‌ نیسه‌ت ته‌واویان سه‌باره‌ت به‌م ئارو ناوچه‌یه هه‌بی ، به‌خویننه‌وه ، چونکه‌وو ده‌سپراگه‌یشته‌نی هه‌مو که‌س به‌ گشت سه‌رچاوه‌یه‌ک کاری کرانی نییه‌و له‌وانه‌شه ده‌رفه‌تیکی ئاواشیان نه‌بی . به‌ له‌ به‌ر چا و گرتنی شه‌م قسانه ، داوا‌ی ریک و پیک کردنه‌یی نو‌سراوه‌یه‌کی شه‌وتویان له‌ من کرد و شه‌منیش تیکۆشام که‌ پشت شه‌ستور به‌ سه‌ر چاوه‌ی باوه‌ر پێ کر او که‌ له‌ ئاخری شه‌و نو‌سراوه‌یه‌دا ناویان ده‌به‌م شه‌م نامه‌یه‌ ناماده‌ که‌م و پێشکه‌شی هوگرانی که‌م ، ئیتر نازانم چۆنی وه‌رده‌گرن و چاوا‌یه‌هه‌بین؟

۱- جوغرافیای سروشتی مه‌باد (ناوچه)

به‌ر له‌ هه‌موو شه‌ت سه‌باره‌ت به‌ و شه‌ی مه‌هاباد ده‌بی بگوتری که‌ به‌ مانای جوور به‌ جوور لیکیان داوه‌ته‌وه . گوته‌ویانه‌ مادئاوا ، که‌ شه‌م لیکالا کردنه‌وه‌یه چ هۆیه‌کی چی سلحمانی ده‌که‌ل نییه . مه‌ه‌ ئاباد (مژاوا) شه‌گر به‌ مانای چی‌یه‌کی که‌ هه‌میشه مژ دا‌یگرتوه‌وه ، شه‌م مانایه‌ش ده‌که‌ل راستی به‌ک ناگرێته‌وه . له‌ لاپه‌ره‌ی ۵۵۴ به‌رگی دووه‌می فه‌ره‌نگی فارسی بو‌ره‌هانی قاتیع (دووبه‌رگی) له‌ به‌ران به‌ر و شه‌ی مه‌ه‌ ئاباد (مژاوا) ئاوانو‌سراوه : " ناوی به‌که‌م پیغه‌مه‌به‌ره که‌ مه‌بعووسی عه‌جه‌م کرا و کتیبیکی له‌ ته‌ک خۆیدا هه‌نا که‌ دیاتیری پێ ده‌لێن . " هه‌ندیکانی له‌ و بو‌را‌یه‌- دان که‌ مه‌ه‌ ئاباد مانای شوینیکه‌ که‌ گه‌وره‌ گه‌وران ئاوه‌دانیان کردوته‌وه . ناوچه‌یه‌کی که‌ ئیستا مه‌بادی پێ ده‌لێن به‌شیکه‌ له‌ ناوچه‌ کوردنشینه‌کانی روژاوا‌ی ئی‌ران که‌ سنووری له‌ باکو‌ره‌وه ده‌گاته ده‌ریاچه‌ی ورمی و ده‌شته‌کانی محالی سندووس له‌ روژ هه‌لاته‌وه ده‌شته‌کانی میانداوا و تیکانته‌په‌ی (هه‌وشار) و له‌ باشووره‌وه سه‌ر هه‌دی ئی‌راق و خاکی پشه‌ر و له‌ کوردستانی ئی‌ران له‌ لای روژنی ئاوا را ده‌گاته سنووره‌کانی ئی‌ران و عی‌راق . مه‌هاباد مه‌ل به‌ندیکی ئاخاوییه ، زستانا باردو هاویناسی گه‌رمه‌ و دوو وه‌رزی به‌هارو پاییزی کورتن و زوو تیده‌په‌رن و غالبه‌ به‌ وه‌رزه‌کانی تره‌وه‌ نو‌باون . چیاکانی شه‌و ناوچه‌یه درێژه و چلی کیوه‌کانی زاگروسن.

ئاری مه‌هاباد له‌ سه‌ر ۴۵ ده‌ره‌جه و ۴۳ ده‌قیقه و ۳ چرکه‌ی روژ هه‌لاتی نیسفونه‌هاری کرینج ، و ۳۶ ده‌ره‌جه و ۴۶ ده‌قیقه و ۳ چرکه‌ی پانایی باکووری هه‌لکه‌وتوه و له‌ ریکی ده‌ریاوه ۱۴۲۰ میتر به‌رزه و چیاکان و به‌رزایی به‌کانی کانی شیخان - خه‌زایی قول قولاغ- قه‌لای یارمی - زاوا بووکان - دا‌نامه‌جیدو به‌رده‌ سپیان وه‌ک پشتینیک له‌ ده‌وری ئاری هالاون و گردوویانه‌ته ئاری نیو چیا‌یان .

چۆمى مەھاباد كە لە بەرزايىيەكانى " جانداران " را ھەلەدەقولئى دواى پەنگار خواردەنەو ھە بەدى ئەنباراوى مەھاباد بە رىگاي كانال و سەر رىژى سەدەو ھە بە بەستىنىسى - ئەسلى چۆمەكەدا دەخوشئى و دواى تىپەر بوون بە نىو باغەكانى ئارو نىو ھە راست ئارىدا لە گوندى و سووكەند دەگاتە سەدى لادەر " ئىنحرافى " و دواى بەند كەردنى دەپزىتە ناو كانالى ئاو داشتنى مووچەو مەزرا و ئاخەرەكەى ئەم چۆمە تىكەلى دەرياچەى ورمى دەبئى. چۆمى تەتەھوو (سىمنە رود) غالبەى گونەدەكانى بەشى بوكان ئاو دەدا و بەستىنى ئاو دەشت و مووچەو مەزراى زۆر چاكن ، ئەم چۆمەش تىكەلى دەرياچەى ورمى دەبئى. چۆمى سەر دەشت سەر چاوەكەى لە خاكى عىراقە ، پاش ئەو ھەى ماوەيەكى زۆر بە خاكى ئىراندا تئى دەپەرى ديسان دەگەپتەو ھە ناو خاكى عىراق . ئاوى ئەم چۆمە زۆرە و لە بەستىنى خۆى دا دۆل و دەرەى زۆر جوانى پىك ھىناو ھە .

رادەى بارىن : بو موتالائى بارىنەكانى ئەم ناوچەى دەبئى مەنشە و ناو و لاىباى - ئەم ناوچەى بزاندرىن . ئەو بايانەى لە رۆژاواو ھە دىن و لە ئوقيانووسى ئەتلەسەو ھە دەپەتەن بارىن و بارانەكانى ئەو ناوچەى پىك دىنن . لەو سالانەى دوايدا لە سەر دروست كرانى سەدى ئەنباراوى لە ميانداو و مەھاباد ھىندئى ئالو كۆر لە رىژىمىسى بارىنى ئەم ناوچەى دا پىك ھاتوو ھە و ئاوى دەرياچەى سەدەكانى باس كراو ھە كوو ئاسن رفىن ھەورە رىبوارەكان ھەلەدەمژن و دەبنە ھۆى بارىنى زياتر . رادەى بارىنى سالانە ۴۱۴ مىلى مېتر حىساب كراو ھە . پىووست بە گوتنە مېژوو دەستپىكەردنى باز كەردنى سەدى مەھاباد ۱۳۴۶/۵/۲۸ (۱۹۶۷/۸/۱۹) و مېژوو تەواو بوونى ۱۳۴۹/۷/۲ ھە تا وىيە (۱۹۷۰/۹/۲۴) . ئەم سەدە لە چەئنى خاكى ھەو بناخەكەى لە بىتوونى پلاستىكى بە قوولائى ۲۰ مېتر و پانائى بەك مېتر دا پىژراو ھە . رادەى نەى نىسبەتى لە مەھاباد لە سەعات - ۶/۳۰ دەقىقەى بەيانى دەگاتە ۷۲% و لە سەعات ۱۴/۳۰ پاش نىو ھە ۵۷% . جگە لىسە تىپەرىنى باى نەمدارى رۆژاواى ، ئارى مەھاباد ھەمىشە كەوتتە بەر باى ناوچەى (باى قورغئى - باى ياردى زىران - باى گەرمى ئەمال) و چەند باى دىكەى و ھەرزى و ھۆى ئەمەش لە بەر ھەلگەوتنى ئار لە نىوان دووقوتبى دژ بە ھەقى ئاو و ھەواىيە كويستانە بەرزەكانى ناوچەى مەنگور و لەندى شىخان و چىاى مەلىك لە لاىك و ناوچەى ئاروئىران و شامات (شامات بەم زەويانەى دەلگن كە لە رۆژگارى كۆن دا كەوتوونە بەر ھاتنە بەر و چوونە خوارى ئاوى دەرياو لە تەك تىپەر بوونى زەماندا بە ھۆى چۆراو ھە چۆم و سىلاوان بە خاكى زەرعات دا پۆشراون و ئەگەر بارانى زۆريان بە سەر دا ببارئى خويى بنتەركيان دەتووتەو ھەو سەر لە خاك دەردىنئى) و دەشتى بندووسيان نەغەدە لە لاىكەى دىكەو ھە باى ئەوتو دەخولقەنن كە دايمە بە ئارى مەھاباد و لاىكانى دەورو - بەرى دا تىدەپەرن . چىاكان لە بەر بەرزايى زۆر بوونەتە ناو ھەندى گوئارى بە تەوژم و دەشتەكانىش بوونەتە ناو ھەندى گوئارى كەم و ئەم دوو گوئارە ھەواىيە دژ لە ھەت كاتى جئ كۆر كئى با ناوچەىيەكان پىك دىنن و باى گەرمى باشورى لە ھەرزى ھاوین و باى ياردى باكورى لە ھەرزى زستان دا لەوان زىاد دەبن .

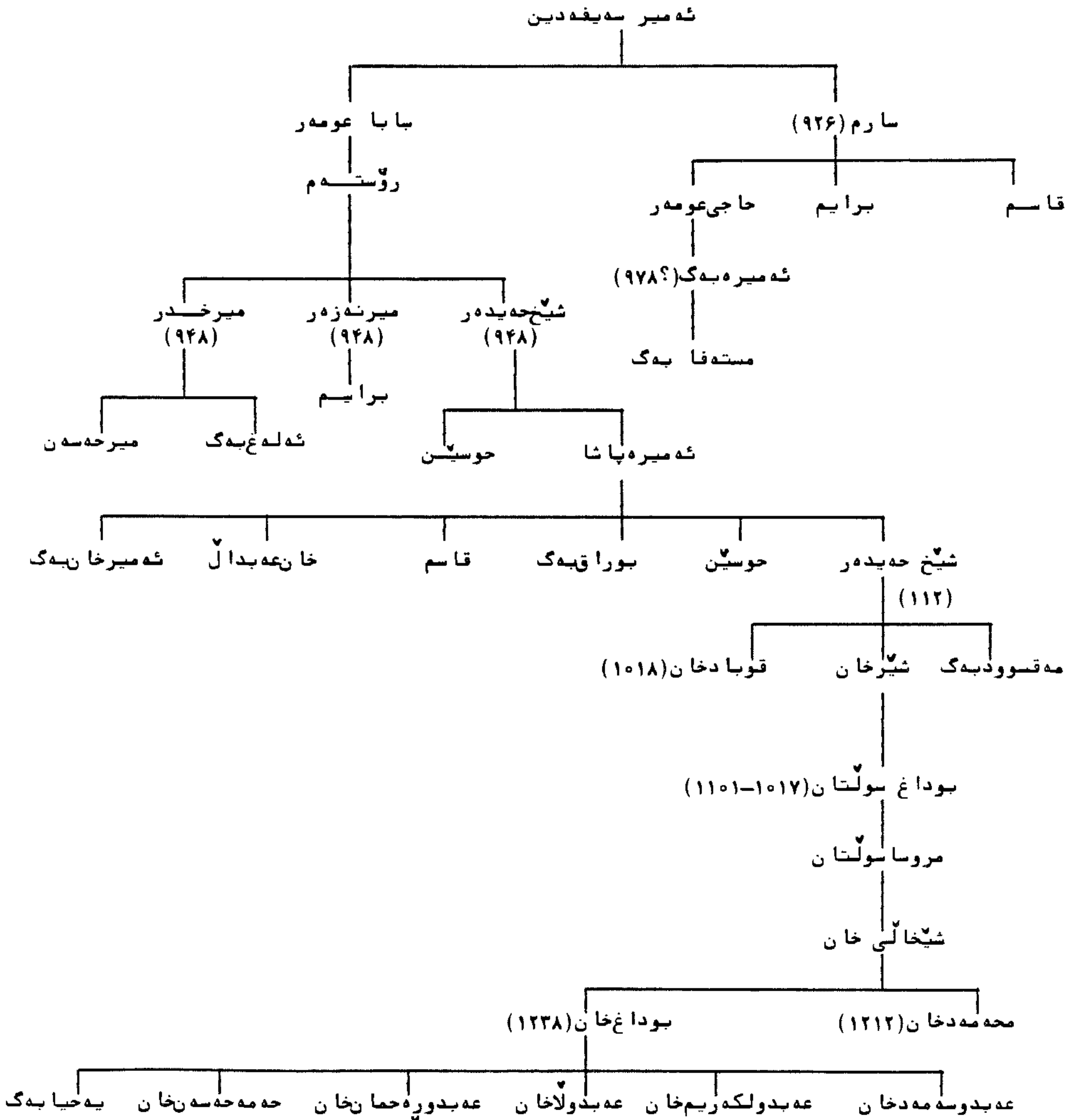
۲- جوغرافىاى سىاسى :

مەھاباد (ساوجبولاغى موكرى - لە زاراوى مەھابادى دا سا بلاغ) ئارىكى قەدىمىيە كە لە رۆژگارى پىئوو دا ناو ھەندى مەلەبەندە كوردنەشىنەكان بوو ھە ، بىتلىموس بىسە دارووشا ناوى بردوو ھە . راولىنسۆن ناوى لىناو ھە داراياس و ئەمرو لە سئ فرسەخى ئارى ئىستا گوندىك ھەبە بە ناوى درىاز كە ھەكى دەردەكەوئى ئارى داراياس لەوئى بوو ھە . لە دا بەش كەردنە جوغرافىاىيەكانى رابردوودا دەورو بەر بەشەكانى بوكان و بەردەشت

حکومەتیان بە سەر دا دەکرد . ناوچەیی مەهاباد (گۆڕایی بائووری دەریاچەیی ورمی
یان کوردستانی موکری) و ئازەربایجان لە زەمانی ئەشکانییەکاندا بەگشتی
مەلەبەندیکی جیاوازی بوو کە لە لایەن چلیک لە حکومەتی ئەشکانی را بەرپۆوە دەبرا
لە زەمانی ساسانیاندا ناوەندی ئەیالەتی گەزکە و ئاورگە بە ناو بانگەکەیی لــــ
(لیلان) بوو هۆی ئەوە کە ئێرانییەکان (لە بەرانەبەر خەلکی خۆمالی) لەم ناوچەیدا
زیاتر هیز پەیدا کەن ، ئیبنی خەردازەبە و مەسعوودی دەنووسن کە شا گەرەکانی
ساسانی کاتی دەیانەویست لە سەر تەختی سەلتەنەت پالی لێوە دەن لە تیسفونەو
بە مەبەستی دیتنی ئاورگی شیز لە (تەختی سولیمان) بە رێگای ئازەرزوور دا -
بەفریان دەکرد . دواوە نۆرە دەگاتە عەرەبەکان ، ئەمیرەکانی عوودی لە بەرزە
(سەقز) و سلق (لاجان) و ئەمیرەکانی تاعی لە تایفەیی ردینی کە تەرخانی بەرەکی
ئەوان نیریز (سندووس) بوو لەو ناوچەیدا نیشتهجی بوون . دواوە کۆردە هەزبا -
نییەکان جیی ئەمیرە عەرەبەکانیان گرتەووە . ئەوان لە دایکەووە دەگەڵ سێلسیلهی
رەوادی تەوریزو مەراغە خزمایەتیان بوو . لەم سەر بەندە دا و شاید بەر لەم
دەیلەمیەکانی گیلان ، هیندی بەشی سەلماس و لاجان و هەورامانیان داگیر کرد . لە
ئاخرو ئۆخری سەدەیی چوارەمی کۆچی تورکەکانی ئوڭوز هاتنە نیو ئانۆووە و لەو
زەماندا داگیرکردنی ناوچەیی نیوان جەغەتوو و مەراغەدەستی پیکرد . موغولەکان
لە سەدەیی حەوتەم (سەدەیی سێزدهی زایینی) مەراغەیان کردە پیتەخت و ئیلخانەکانی
موغول چەند جار لە دۆلی جەغەتوودا چادریان لی دا . رەشیدەدینی میژوو نووس بای
زەمانی سالی ۷۰۲ ی کۆچی غازان خان دەکا کە لەو سالییدا سەرزەوییەکانی نیوان
ئەوپەری نەهرو میسر وەک ئیقتاع بوو هەزاران سوارەیی مەغول لە بەر چا و گیرا .
رەشیدەدین ناوی مولکە ئیقتاعییەکان ناهینی بەلام ناوی وەک سندووس - و یەلتەمر
کە هیشتاش لە کوردستانی موکری ماونەتەووە ، گرنگن . پاش لە ناو چوونی دەسەلاتی
چەنگیز ، جینشینە هەرە نیزیکیەکانی بو پاراستنی دەسەلاتی خویان لە بائووری -
ئازربایجان دەگزی بەکدی رو هاتن و لە زەمانی جەلایریەکان ئەم ناوچەیی لە سەر
رێی پیۆەندی دوو پیتەختی بەغدا و تەوریز بوو .

بوونی هەژماریکی زۆری ناوی جوغرافیایی (ناوی گوندان ، کیوان ، مووچەو مەزرایا
و ...) مەغولی لە ناوچەیی دەشتاوی مەهاباد ئەوە دەگەینی کە لە سەر بەندی
حکومەتی مەغولەکان لە مەراغە ئەم ناوچەیی لە باری کشت و کالەووە گرنگی
تایبەتی بوو و ئەگەر چی رەعییەتەکانیش مەغول نەبوون ، خاوەن زەوییەکان یان
لە مەغولەکان یان سەر بە ئەوان بوون ، لە ناوچەیی روژاوا (شاخاوی روژاوا) -
کوردستانی موکری کە بو کشت و کال لە بار نییە زۆر کەم ناوی ناوچەیی مەغولی
هەییە . دواوە هەرەس هیانی دەسەلاتی مەغولەکان لە مەراغەو لە زەمانی دەسەلاتی
سێلسیلهی تورکەمەنەکان ، لە سەدەیی نۆهەمی کۆچیدا ، " سەیفەدینی موکری " (لــــ
تایفەیی کۆردەکانی بابان) دریازی لە تایفەیی جابقلوو ئەستاند و مەلەبەندی
دۆل باریک - ئاхтаچی - یەلتەمر و سندووسی دەسەر خست ، لە تەریکی دانیشتووانی
ئەو ناوچەیی لەو زەمانیدا زانیاری بە دەستەووە نییە بەلام عیلاتی ژیر دەسەلاتی
ئەو بە " موکری " ناو بانگیان دەرکرد . تایفەیی خەلکی - سەلکی - سەرکەلی - بابولی
مەرزینگ - ورمەزیار ، زەندە - لەک و باریک (کە ناوی ئەوان هیشتاش وەبیر دیو هیندی
نووسراوە بای کردوون) لە سەرانی سەری ناوچەیدا نیشتهجی بوون . لە زەمانی

سەفەوییەکاندا ئەیلەتە کانی روژاواي ئییران مەیدانی بەر بەرەکانی و تیک هەلچوونی دوو قەرالنشینى سەفەوی و عوسمانی بوون و حاکمە ناوچەییەکان ، بە گوێرەى دەسلات و توانایی یەگ لەم دوو قەرالنشینە ، هەر جارەى دەبوونە پێرەوی یەگ لەوان . جینشینەکانی سەفەدینیش بە گوێرەى ئەو وەزەعە گشتییە دەبزووتنەو . موکریبەکان دەوریکى زۆریان لە ئالوگۆرە کۆمەڵایەتیەکانی ئەم ناوچەیدا گیراوه و شاری مەهاباد (ساوجیلاغی پێشوو) لە لایەن ئەوان را ساز کرا . ئەم ئەجەرە نامەى خوارەو بە گوێرەى سەر چاوه میزویی و جوغرافیاییەکانی سەر بەندی سەفەوی و قاجارەکانەو ساز کراوەتەو .

عوسمانییه‌کان زور جار ده‌ستیان له کارو باری ئه‌یاله‌ته روژاییه‌کانی قه‌رال - نشینی سه‌فه‌ری وه‌رداو سه‌ر زه‌وییه‌کانی ئه‌رمه‌نستان و گورجستان په‌یتا په‌یتا ده‌ستاو ده‌ست ده‌کران . موکریانیش(کوردستانی موکری) به‌شیک له مه‌یدانی هه‌راوی رقه‌به‌ری سه‌فه‌وی و عوسمانی بوو و جی‌نشینه‌کانی سه‌یفه‌دین هه‌ر جارهی ده‌بوونه پی‌په‌وی یه‌ک له‌م دو ده‌سه‌لاته . کوپی سه‌یفه‌دین له شا سمایل را په‌ری و سولتان سوله‌یمان خیان پشتیوانی لیکرد . سێ کوپی سارم له تافی لایینی‌دا مردن و کوپه‌ مامه‌کانی وی ولاتی به‌ میرات پی‌ براویان له ناو خودا به‌شکرد . مه‌لبه‌ندی دریا، دۆل باریک ، - سندووس و ئاخ‌تاجی به‌ برا گه‌وره شیخ‌ حه‌یده‌ر و یه‌لتهمر به‌ میر نه‌زه‌رو مه‌لبه‌ندی مه‌حمه‌شه به‌ میر خدر بران . هه‌ر سیک‌ برا ده‌ستیان له پی‌په‌وی کردنی عوسمانییه‌کان هه‌لگرت و بوونه پی‌په‌وی شا ته‌هماسی سه‌فه‌وی. له ئاکامدا به‌ فه‌رمانی سولتان سه‌لیم خانی عوسمانی له‌ سالی ۹۴۸ په‌لاماری کوردستانی موکری دراو هه‌ر سیک‌ برا له‌ شه‌ر دا کوژران و سولتان سه‌لیم ، ئه‌میره‌ به‌ک نه‌وه‌ی سارمی کرده‌ حاکمی ئه‌ماره‌تی موکری .

ئه‌میره‌ به‌ک ماوه‌ی سی‌سال ئه‌ماره‌تی موکری له‌ به‌ر ده‌ست دا بوو و دوا‌ی مردنی ئه‌و برازا‌که‌ی ئه‌میره‌ (کوپی شیخ‌ حه‌یده‌ر) له‌ پێشدا له‌ شاته‌هما‌سب و پاشان له‌ شا سمایل پی‌په‌وی کرد . له‌ زه‌مانی شا سولتان مه‌حمه‌دی سه‌فه‌ویدا ئه‌میره‌ به‌ک به‌ رینوینی مه‌حمه‌د پاشای میر میرانی وان پی‌په‌وی سولتان مورادخانی ره‌چاو کسرد، و مه‌لبه‌ندی بابان ، سنجاغ، مووسل خرایه‌سه‌ر کوردستانی موکری و سنجاغی هه‌ولێرو هیندی له‌ ناوچه‌کانی دران به‌ کوپه‌کانی وی . سه‌ره‌پای ئه‌مانه‌ ناز ناوی پاشای عوسمانییان دایه‌ . حه‌ن به‌ک و ئه‌له‌غ به‌ک کوپه‌ مامه‌کانی ئه‌میره‌ پاشا به‌ریان وه‌په‌ر نه‌هینا و ئا‌سولتان مه‌حمه‌دی سه‌فه‌وی بوو به‌ هیز کردنی ناته‌باکانی ئه‌میره‌ پاشا مه‌لبه‌ندی دیه‌خارقان (نازه‌رشاری ئیستا - وه‌رگێر) ی مه‌راغه‌ی دایه‌ ده‌ست ئه‌له‌غ به‌ک . له‌ گه‌ل ئه‌وه‌شدا ئه‌میره‌ به‌ک گشت سه‌روه‌ به‌ر نه‌هینه‌ره‌کانی خوی سه‌رکوت کرد و دوا‌ی داگیر کرانی ته‌وریز به‌ ده‌ستی عوسمانییه‌کان ئه‌میره‌ سه‌ری وه‌ به‌ر جه‌غه‌ر پاشای عوسمانی که‌ ببوو حاکمی ته‌وریز نه‌هینا که‌ له‌ ئاکامی ئه‌و کاره‌دا مه‌لبه‌ندی بابان ، سنجاغ، مووسل و هه‌ولێریان لی‌ نه‌ستانده‌وه‌و دوا‌یه‌ له‌ ناوچه‌ی مه‌راغه‌ له‌ نیوان عوسمانییه‌کان و ئه‌میره‌دا زور پیک‌هه‌لپه‌رژانی توندو تیز روویدا . شیخ‌ حه‌یده‌ر کوپی ئه‌میره‌ له‌ سالی ۱۰۰۵ سه‌ره‌ پای وه‌جاغی پی‌په‌راوی، مه‌لبه‌ندی ته‌ره‌غه‌ و ئه‌جری و سارو قورغان و دووشاو و له‌یلان و قه‌لای ته‌ره‌غه‌و قه‌لای سار و قورغانی له‌ به‌ر ده‌ست دا بوو. قه‌رال نشینی سه‌فه‌وی له‌ زه‌مانی شا عه‌بباسی سه‌فه‌وی (۹۸۵ - ۱۰۲۸) دا گه‌یشه‌ ئه‌و په‌ری ده‌سه‌لات . شا عه‌بباس هه‌ولی دا که‌ ئه‌یاله‌ته‌ روژاوا‌ییه‌کان له‌ ده‌ست عوسمانییه‌کان بستی‌نیه‌وه‌ . ئه‌و گێره‌و گیشه‌و سیک‌هه‌لچوونه‌ توندو تیزانه‌ی که‌ له‌و سه‌رو به‌ندی‌دا له‌ نیوان ئه‌و دوو قه‌رال نشینه‌دا روویاندا له‌ سالی ۱۰۱۷ بوونه‌ هو‌ی قه‌تلی عامی خه‌لکی کوردستانی موکری به‌ ده‌ستی شا عه‌بباس .

شیخ‌ حه‌یده‌ر له‌ سالی ۱۰۱۲ له‌ قه‌لای ئیره‌وان کاتیک‌شان به‌ شانی سه‌ریازه‌کانی شا عه‌بباس دژی عوسمانییه‌کان شه‌ری ده‌کرد کوژراو پاش ئه‌و کوپه‌که‌ی قوباد خان بوو به‌ میری عه‌شیره‌تی موکری . قوباد خان له‌ روداوه‌کانی سالی ۱۰۱۷ دا کوژراو شیربه‌گی موکری ده‌ گه‌ل پاشماوه‌ی خیل و عه‌شیره‌تی خوی په‌نای برده‌ به‌ر ناوچه‌ی لی‌په‌وارو شاخاوی و ناوچه‌ی ده‌شتی کوردستانی موکری (موکریان) بوو ماوه‌یه‌کی دریز چۆل بوو و که‌سی لی‌ نه‌ده‌ژیا . بوداغ سولتان کوپی شیر خان له‌ سالی ۱۰۲۸ له‌ پێشدا له‌ میراوی نی‌ نه‌لین

رونيشت و دوايه شويئي ئيشتاي مهاباد (كه شو زه ماني ساوجبلاغى پي دهكوترا) ي وهك ناوهندي بهر زهوي موكري ههلبژارد. شو ههنگاوي زور گرنكي بوئاوهدان كردنهوهي - شوئي ههلبينايهوه. له ساوجبلاغ خريكي دروست كرد، سي بهندي له بهر چومي ساوجبلاغ به ناوي بهندي لهجي، بهندي دارهلهك و بهندي ئه م ديو شو ديو پري سوور (۱۰۷۹) - ههلبهست، مزكهوتي جومعه (مزكهوتي سوور) ي (۱۰۸۹) دروست كرد و ههروهها كاروانههراو همامي باز كرد (كه ئه مپو رووخاون و نهماون). دواي بداغ سولتان كوپهكسي مووسا سولتان و دواي شو كوپهكسي شيخالي خان له بهردهشت و ساوجبلاغ شه ماره تيان دهكرد. همه خان كوپي شيخالي خان كه له ساوجبلاغ دا دهنيشت له سالي ۱۲۱۲ به رهحه چوو و به دواي شو دا براكه ي بداغ سولتان كه دانيشتووي بهردهشت بوو هاته ساوجبلاغ له ئالو كوپه هه ره گرنهكان بهر ههلبداني بلباهكان له بهرتاي بهدهي دوازهدههمي كوچيه. بهبارت به بههكهي "عهشيرهتي" بلباس تاكوو ئيستا ليكوئينهوهي تهواو نهكراوه. بهكهم جار له سالي ۱۰۰۵ قه مريدا له كتيبي شهرفنامهدا ياسي بلباس وهك ناوي دوازه تايغه له ۲۴ تايغه عهشيرهتي روژكي كراوه و نووهري شهرفنامه (شه مير شهرفخاني بتليسي) له جييهكي ديكهدا ياسي بلباهكان وهك "عهشيرهتيك له تايغه بابانهكان" دهكا. بلباهكان له لاي روژاواي موكريان را بهريان ههلبينا. ديپوكريهكانيش له ئاخرو شوخري بهدهي دوازهدههمدا ورده ورده هيزيكي زورترينان وهدهست هينا. قهوارهي كوولهيهتي / ئابووري عهشيرهتي بلباس دهگهله ديپوكري له بهرتهدا ليك جياوازه و له بناواوه ناوبردني ديپوكري وهك عهشيرهت دروست نيه. قهوارهي ئابووري بلباس له بهر ئاژهلداري دامهزراوه و بلباهكان كاتي هاتن بوئاوجهي روژاواي موكريان خريكي كشت و كال نهبوون، به ئاژهلداري و پپو پاتالدهوه خريكي بوون پيداويستي به زياني دايمي بلباهكان له لادئ نهدهكرد. به پيچهوانه، ديپوكريهكان تايغهيهك له ساغاوهت بوون كه ورده ورده بوونه خاوهني لاديكاني دهورو بهري ساوجبلاغ و بهره شهتاندني زياتري نفووزي شهوان له ئاخرو شوخري بهدهي دوازه له گوندهكاني موكريهكاندا له درياز (شار ويران) وئاختاچي و بيهي، به ههپهشهيهكي جيدي دادهندرا. له بهرو بهندي شه مارهتي بوداغخان (كوپي شيخالخان كوپي مووسا خان كوپي بداغ سولتان) له ساوجبلاغ (۱۲۱۲-۱۲۴۸) بهر بهرهكاني له نيوان موكري له لايهك و ديپوكري و بلباس له لايهكي ديكهوه توندو تيز بوو. ئيمام قولئي خان كوپي مامي بداغ سولتان له لايهك كهريم خاني زهههرا كرا به مهتمووري حكومهتي موكري بهلام له مله له تهك بوداغ سولتاندا تيك شكاو كوژرا. دوايه عهليمرادخاني زهههرا دنهيه مهحمود پاشاي باباني دا موكريان داگيركا. بهلام ديسانيش بهر نهكهوتن. له م ناوهدا بلباهكان ناوجهيهكي ههراويان له روژاواي موكريان (بهتاييهتي له دهورو بهري بهردهشت) داگير كردبوو و تيك ههلبوونيكي زور له نيوان موكريهكان و بلباهكان روي داوو. كاك براييم كوپي كاك سولهيماني مامهش (بلباس) لاديكاني محالي ئاختاچي تالان كرد. بداغ سولتان له پيشدا دهيهويست بهرئي دوستانهدا دهگهليان بزوئتهوه بهلام دواي ماوهيهك دهگهله شهحمههخاني حاكي مهراغه له باپيرئاغاي مهنگوپ و ههزار سوارهي شهويان بو بهر شايي گيپرايهوه و شهوانيان قهتلي عام كرد (۱۸۱۰ ي زاييني). بداغ سولتان بو پته و كردني وهزعي خوي و به گز داهاهتهوهي بلباهكان دهگهله ههوشارهكاني ورمي حاكي مهراغه ريك كهوتبوو. مههمهه قولئي خاني بهگهله بهگي (حاكي ورمي) دهگهله خهلكي ورمي ههوشارهكاني وي وها وپهيمانهكانيان دوژمنايهتي دهكرد. شو بداغ سولتاني بانگ هيشتي

ورمی کرد ، له زیندانی کردو چاره کانی کویر کرد . کاتی هاتنه سر حوکی قهجره کانی
 بداغ خان و شه محمد خانی مهراغه پیرو وییان له وان کرد . دواي مردنی بداغ خان (۱۲۳۸)
 برام خانی باکوئی که پیشتر کار به دهستی دیوانی موکری بوو له لایه نایبو -
 سهلتههرا کرا به حاکمی موکری . بهلام پاش دوو سال له بهر زولم و زور له حکومتی
 موکری وهلا نراو پاشان شیخالخان کوری شه محمد خانی موقدهم له جی وی دانیشته که
 دواي سالیک سری نایه وه . له سالی ۱۲۴۱ حکومتی غیرسی موکری دیان له لایه ن
 نایبو سهلتهه عه عباس میرزا پا درایه وه به عه بدولآخانی کوری بداغ سولتان .
 عه بدولآخان و سوارهی موکری له شهره کانی شیران و عرووس و له شهری هیرات دا خزمهتی
 زور کرنگیان کرد ، عه بدولآخان دواي گه پانه وه له شهری هیرات له سالی ۱۲۵۵ شه وهندهی
 تریش که وته بهر روحم و کهرامهتی تا . لهم سرو بهنده دا دزایهتی و تیک هه لچوونسی
 دیبوکری و موکری زور توندو تیترتی لی هات . عه بدولآخان بو چاران و سزان ده گهل
 هه باس شاغای دیبوکری و پیشگرتن له پیک هه لپرژان که که کی خوی دا به کوری هه باس
 ناغا (قادر ناغا) . دیبوکریه کان زور بهی گونده کانی موکریان کرپبوو یان داگیریان
 کردبوون . به شکی زور له مولکه کانی خانه کان له گریوی سووت و سه لم خوران دابوو .
 عه بدولآخان له ۱۶ ره بیعولسانی ۱۲۵۶ هه باس ناغا و هیندی له ده ستو پیوهنده کانی شهوی
 له ساوجیلاغ کوشت (نی کردنه وه) : شه هه باس ناغایه هه مان که سیکه که مزگهوتی هه باس -
 ناغا ، هه مامی هه باس ناغا ، باخی هه باس ناغا و مهیدانچه یه کی له بازار به ناوای
 بازارپی هه باس ناغا دروست کردبوو . شه پرؤ ته نیا مزگهوتی هه باس ناغا له مه آباد
 ما وه ته وه . باغی هه باس ناغا به شیوهی قدیمی نه ما وه - مهیدانچه که له ناو چوو ،
 و هه مامه کهش له رووبه پرووی ده واخانهی مه رکزی - شهویانی نیستا ، له نیوه پراست
 شه قام و له ژیر قیره تاو شاردرا وه ته وه) و قادر ناغا و هه من ناغای (ردین سپی
 گه ورکه کان) که ده گهل دیبوکریه کان هاوپه یمان بوون زیندانی کردو دوايه داوای له
 محمه دناغای برای هه باس ناغا کرد که سری وه بهر بینی و له ده ورو بهری شار بووه
 و سه نگه ری هه لکولی . محمه دناغاسه ری وه بهر نه هیئاو به ۸۰۰ سواره و پیاده وه شاری
 که مارؤدا . عه بدولآخان ده یه ویست زیندانیه کان بو هه میسه له زینداندا بن و محمه د
 ناغاش له ناو بهری ، بهلام به نیونجی کردنی عه بدولکهریم خان (برای عه بدولآخان) و
 به یید عه بدولقادری شیخه لیسلام قادر ناغا به ردرا و چوو پال له شگری دیبوکریه کان
 که شاریان که مارؤ دابوو . ماوهی شه و روژیک شه پر بوو دوايه دیبوکریه کان گه پانه وه
 شیندرقاش و پیرو ت ناغای دیبوکری بو شکایهت چوو ته وریز . روژیک دواتر نیریک به
 ۷۰۰۰ سواره و پیادهی چه کداری بلباس هاتنه یاریدهی دیبوکریه کان و دیان شه پر دهستی
 پی کرده وه و ماوهی هه وتوویهک دریزه ی هه بوو و له ده ورو بهر پا بو هه ردوو لا یارمه تی
 هات . لهم ناوه دا حوسین خانی قولهر به ۶۰ سواره وه له لایه نایبو سهلتهه -
 قاره مان میرزا پا له ته وریزه وه ناردرا ساوجیلاغ و خان سری وه بهر هیان (۲۴ ی -
 ره بیعولسانی ۱۲۵۶) و چوو ته وریزو له ویشه وه چوو تاران . له تاران چوو خزمهت شاو
 که وته بهر توانج و بناشت . لهم سرو بهنده دا شه میر نیزام میرزا علی شه شه ف و
 محمه د شه ریف به گی سه رهنگ له لایه ن دارو سهلتهه تی ته وریز پا بو سهردان ولی کولینه وه
 ناردرا نه مه آباد و زولم و زوری محمه د شه ریف به گ بووه هو ی زویری و دلمه ندی
 دانیشتون تا شهوی له زستانی سالی ۱۲۵۶ خودا داد خانی گورجی له تاران وه بو

حوکمداری موکری ناردراو دواي شهوه گهيشته ساوجبلاغ تهواوي کس و کارو بنه ماله ي خاني ناردده ورمي و مولککاني لي سندن و له نيو خه لکيدا (به تايبه تي بلبا به کان) — دابه شي کرد . زولم و زوري خودا دادخان بووه هو ي شهوه که دانيشتواني شار شکايهت بکن . عبدالاخان و هاو رکيفه کاني ماوه ي بيست مانگ له تاران مانه وه و له شه شي شه عباني ۱۲۵۷ چوونه خزمهت شاو نا شهواني لاوانده وه و حکومته تي موکري ديستان پيشکشي عبدالاخان کرايه وه . خان له تهوريزيش کهوته بهر حورمهت و لاواندنه وه ي نايبوسه لته نه قاره مان ميرزا . قاره مان ميرزا محمده شاغاي ديپوکري و هينديکي ديکه له ديپوکريه کاني که هاتبوونه تهوريز چاو پيکهوت و داواي لي کردن سهر وه بهر خان بهين ، بهلام شهوان مليان نه داو به فرماني قاره مان ميرزا زيندانسي کران . شهو ثالو گوپرانه به شيويه کي کاتي بوونه هو ي کز بووني ديپوکريه کان . بهلام مردني قاره مان ميرزا وه زعي به قازانجي شهوان گوپري . له ساله کاني دواتريشدا بهر بهر ه کاني و مله ي نيوان ديپوکريه کان و موکريه کان دريژه ي هه بوو و له ناخر و شوخري سده ي سيژده هم دا موکريه کان ته قريبه ن هه موو مولک و گونده کاني خويان له شارويان و محال له ده ست چوو و پاشان به داناني حاکمه کاني موکري له لايه ن دارو سه لته نه پرا هي زي ميراتگرانه ي شهوان کوتايي پيهات . تا دواي شهري جيهاني يه کم به ساوجبلاغيان ده گوت قه سه به .

عوسمانيه کان له سالي ۱۹۰۴ ي زاييني شهو ناوچه يه يان داگيرکردو شه گهرجي شيران له شهري يه کمه ي جيهانيدا بي لايه ني خوي راگه يانديوو ، شهوان دانيشتواني ناوچه يان دنه دا بو شهوه ي له زي ناوي " جيهاد دزي کافران " دا دزي عرووسيات شه پ بکن . له سالي ۱۹۱۴ کونولي عرووسيات له ساوجبلاغ ، له شاري مياندواو کوژرا . سالي دوايه به فرماني زهنه پال گراخیکو (له فرمانده راني بهر ه ي قه فقا ز) شاري مه ه باد قه تللي عام کرا و به دواي شهو دا قات و قريه کي نه بينراو پهيدا بوو .

۴- ميژووي کومه لايه تي شارستاني مه ه باد له شهري جيهاني يه کمه وه تا شستا

له شهري يه کمه ي جيهانيدا به داخه وه بووني هيژه کاني دوژمن به يه کي شوره وي و (*) عوسماني له مه ه باد و ده ورو بهري بووه هو ي خه سارو زيانيکي زوري گياني و مالي ، بهر وککان و ره ئيس عه شيره ته کان له زي دنه ي ده ولته ناوبرا وه کان دا ده ها ورووژان و به لايه نگري يه ک له وان دزي ده ولته که ي ديکه هيندي کاريان ده کرد ، ههر وه ک شهوي که به دنه ي عوسمانيه کان کونولي عرووسيات له مه ه باد کوژرا و شه کاره ساته بووه هو ي هاتنه وه ي هيژه کاني عرووسياتي تيزاري و قه تللي عامي خه لک له شار و لاديکاني ده ور و بهري و ناورتيه رداني بازاري شاري . له و قه تللي عامه دا زيتر له پينج هزار کس کوژران . تورکه عوسمانيه کان دواي وه ده رکه وتني هيژه کاني عرووسيات ديانه که هاتنه وه نيو شاري مه ه باد و بي کس له ناوداراني شاريان به ناوي :

۱- خودالخيوشبوو محمده دحوسين خاني بهردار حاکمي شهوکاتي مه ه باد ، ۲- خودالخيوشبوو شيخ بابا پياوي ثاييني ، عارف و هو نهر ي به ناو بانگ ، ۳- سه يغه دين خان لسه عه شيره ته کاني سه قزو عومهرخان حاکمي بانه يان به تاواني لايه نگري له عرووسيه کان شيعدام کرد .

(*) تيبيني وه رگير: له شهري يه کمه ي هي زي شووره وي له مه ه باد نه بوو ، مه به تي کو کهره وه (س . م . به مده ي) سپاي تيزاري وه به هله شووره وي نوويوه .

مستی و فرمانبرداري موکريهکان يان ديپوکريهکان له هيزی ناوهندی هر چندیکی بی ، هر چوئیک بی شهوان به بارهت به بنهچهکه و ریتهی کوردی خویان زور هوگرو وهفادارن ... "

شوینهواره گرنهکانی میعماری مهاباد

مزگهوتی جومعهی مهاباد (به ناو بانگ به مزگهوتی سوور) له زهمانی بهلتههتی نا بولهیمانی بهفدوی له نالی ۱۰۸۹ی کوچی قههیری دروستکراوه . ثم مزگهوتسه له قهراغ چومی مهاباد به کهلوو پهلوی وهک بهرد - نالوودار ، خشت ، گل و گیج له زهوی بهک به ژیر بینای ۳۰۰ میترو پانایی ۱۵۰ میترو به هوی ۱۰ ستوونی بهردین و ۱۸ گونبهزی خشت داندراره . نیوان ستونهکان له بهکدی ۴ میترو نیوه . لای بهرهوهی هر کام لهو ستوونانه بوته چوار گوتهو هر بهک له لایهنهکانی شهو چوار گوتهیه بهدانانی ۳ رهدیفو نیو خشت به شیوهی کهوان چوته بهری و به بهکار هیئانی ۵۳ رهدیفخشت که دهگل ۵۳ رهدیف خشتی بهر ستوونی رووبهروو گهیشتونته وه بهکدی تاقهکانی مزگهوت پیک هاتوون و له هر چوار تاقهداو به یارمهتی هر چوار ستوونی مزگهوت گونبهزیکی خشتین باز بووه . شهو گونبهزانه له تیکلاوی ۴۸ رهدیف جهغزی دهبالسه وه بهکچووی خشتکه له بهر بهک داندراون چوونه بهری و لووتکهیان به خشتیکی تهواو پانهو پان کوئایی دی .

بهکیکی دیکه له شوینهواره میژوویی بهکان شهشکهوتی بهردینی فهقرهقایه که له ۲۰ کیلومتری مهاباد و له بهر ریئی جادهی قیرهتاوی مهاباد میانداو له ناوچهی شارویران و له نزیک گوندی شیندرقاش له سینگ کیودا ههلهکندراره . ثم خانووه بهردینه له باوهش رهوهزه بهرددا و دوور له ده سوپراگهیشتنی خهلهک سازکراوه . تهپکی ثم شهشکهوته رییک نییه و لای بهشی باشووری به نیسهت بهشی باکووری نزیکه ۲۰ سانتیمتر نهویتیتر داتاشراوه . ثم شهشکهوته له بهریهک چوار ستوونی هیه ، دوو ستوون له بهشی نیسهوهوهی شهشکهوته کهدا و له نزیک شوینی جیاوازی تهپکیتی و دوو ستوونی دیگهش له لای پیشهوهی شهشکهوته کهن . شهستوورایی هرکام لهو ستوونانه ۱۷۶ سانتیمتره و وهکوو شهسکووندهکیک له رییکی شهشکهوته وه تا میچی وی به بهرزایی ۲۲۰ سانتیمتر داتاشراوه و له خوارهوهو له بهرهوه وهکو پای ستوون و بهری ستوون دهگاته رییک و میچی شهشکهوته که . له رییکی شهشکهوته کهدا سی حهوز یان گوپ ههلهکندراون . گوپری لای چهپ نیسهت به دو گوپهگه ی دیکه که له ثاقار بهکدین گهورهتره . له بهشی خوارهوهی شهشکهوته کهدا ویئهی تیر له بهرد ههلهکندراره که به تیپهپینی زهمان هیئدی بهشی وی له ناو چوون و هر سویشه ژماره بهک له قهدیمنانان (وهک دوکتور مهلیک زاده ماموستای زانکوی شهده بیات و زانسته شینانیهکانی تاران) لهو بهروایه دان که شیره شهباری چهک و چول و شوینی گهنجینهی بهلتههتی پادشاکانی ثم ناوچهیه بووه .

بهکهم بینهما له ئارستانی مهاباد له ههژدههه می جوژهردانی نالی ۱۳۳۰ی ههتاوی

(۸ ژوئینی ۱۹۵۱ ی زایینی) له جیگای ئیستای چاپخانهی مووهفقی که زه مانیتیک کلووبی وهرزی تاج بوو دامهزرا . له سالی ۱۳۳۴ ی ههتاوی (۱۹۵۵ ی زایینی) هۆللی فرههنگی مهاباد (له تهنیشت ئیداره ی دوخانییهی ئیستا) کرا سینهما و له سالی ۱۳۳۷ ی ههتاوی (۱۹۵۸ زایینی) ئاغای عهبدولحوینی ئومیدی (که ده ره جه داری شهرت په پریوی ئهرت ههتاوی) سینهما ئومیدی مههابادی دروست کرد . له سالی ۱۳۵۴ (۱۹۷۵ ی — زایینی) ناوی شهو سینهما یه له ئومیده وه کوپا و بوو به (شاری ته ماشا). له سالی ۱۳۴۶ (۱۹۶۷ ی زایینی) سینهما ی ئیروخورشیدی شهوکات به ناوی سینهما ئاریا دامهزرا که ئیستا ناوی بوته سینهما تهرسیهت . سینهما یه کیش که له ناو مالی لاوانی پیئوودا هه بوو له سالی ۱۳۵۲ (۱۹۷۳ ی زایینی) دا ساز کراوه .

یه کهم ئیزگهی رادیویی له سالانی ۱۳۳۲ و ۱۳۳۳ ی ههتاوی (۱۹۵۳ و ۱۹۵۴ ی زایینی) له مهاباد وه کار کهوت (*) که برشتی زور کهم بوو و جیگای له یه کیک له هۆده کانی ستادی سپا دا بوو (که له چوار ری ئی ئاره وانی ئیستا - * *) هه لکه وتبوو ، دهنگی شهو رادیویی هه ره له ناو ئاریدا ده بیستراو روژی چه ند به عات بهرنامه ی هه بوو . له روژی ۱۵ ی ره زبه ری سالی ۱۳۴۹ ی ههتاوی (۷ ئوکتوبری ۱۹۷۰) ئیزگهی رادیو مههاباد به دریزایی شه پۆلی ۳۳۴ میترو فریکانسی ۸۹۷ کیلو هیرتز بو تا قیکردنه وه دهستی به کار کرد که له ۱۵ ی پووشپه ری ۱۳۵۱ (۶ ژوئیه ی ۱۹۷۲) به ره سی کرایه وه وه هه موو روژی ۱۴ به عات بهرنامه ی بلاو ده کرده وه له میژوی ۱/۹/۱۳۵۲ ی ههتاوی را ما وه ی بلاو بوونه وه ی بهرنامه کان له شهو و روژدا بوو به ۱۶ به عات (روژانی جومه ۱۸ به عات) .

ناوهندی تیلیفیزیونی مهاباد له روژی ۱۸ ره زبه ری ۱۳۵۰ (۱۰ ئوکتوبری ۱۹۷۱) به ئیره ریکه وه به هیزی ۱۰ وات و له زه ویه کدا به گه وره یی ده ههزار میتری چوار کوئه و زیتر بینای ۱۵۰۰ میتری چوار کوئه له جهنگلی مهسنوعی مهاباد دامهزرا و دهستی به کار کرد .

له لاپه ره ی ۹ کتییی فارسی " نامه میژوویی یهکانی سهرو بهندی قه جار هکان) - نوسراوی ئیبراهیمی سهفائی - چاپی ئینتشاراتی بابهک - گه لاویژی ۱۳۵۵ ی ههتاوی - دا نامه یه کی زور به رنج راکیش به خه تی ناسره دین شای قه جار چاپ کراوه ، له بهر شهو ئام نامه یه له بابه تی باسی ئام نووسراوه یه دوور نییه ، لیره دا ناواخی نامه که ده گپینه وه : هه لبهت پیوست به وه بیر هیئانه وه یه که نامه که بو میرزا حوسین خانسی سهه سالار (موئیره وه له) نووسراوه . ئام دهس خه ته له زیلقه عیده ی سالی ۱۳۹۷ ی کوچی قه مهری کاتیک موئیره وه له بو چاک کردنی کارو باری ئازربایجان و دامرکانده وه ی راپه رینی شیخ عوبه دیدیلا به ره وه شهو هه ریعه چووه ، ده رچووه : جهنابی موئیره وه له

شهگر چی ماندووم و کارم زوره بهلام دیسان شهو به خه تی خوم ده ستوور و له مه لیک

(*) شهو زانیاریه ش راست نییه ، یه کهم ئیزگهی رادیویی له سهرو بهندی کوماری کوردستان له مهاباد پیک هات و دوا ی زال بوونه وه ی هیزی شای کوپ به کوپ به سهر کوردستانا دزرا و برایه سهه . (وه رگیتر) .

(**) مه بهستی کو که ره وه مهیدانی چوار چرایه . هیچ توندو تیزیه ک ج هی ئایانه و ج هی مهلایانه ناوی چوار چرا له بیر گه لی کورد نایاته وه . (وه رگیتر) .

کورتھ بُو ئیوہ نووسی و ئیستا دام به یهیا خانی موعتمه دولمولک وهک چهپهر بیهینی. پاشگیشتنی نهو دهستورولعهمهله وهک رهش و رووت دهلین ئاویشت به دسته وه بیئت نابئی بیخوئیه وه و دهئی بجیه ئازربایجان بُو جی به جی کردنی خیلاف و دووبه ره کییه کان و ئینثائلا به زوویی کاره کان جی به جی دهکی ، ثم دهستورولعهمهله بده به وهلی - عهدهش بیخوئینیه وه . بهراستی له و پروایه دام که شهگر سه بارهت به دامه زرانسی نهزم و هیمنی له ئازربایجاندا هاوکاری دهگل ئیوه نهکا و هر خهریکی خهیا لاتسی قهدیمی خوئی بی بانکی کهینه وه تاران ، دهولت وه جاغ کویره و کوری دهوی . مهمله کهت نهزمی دهوی ، کرده وهی ثم کوردانه زور خراب بووه هرکه گیشتییه جی تهکبیری لیکه که هر نهئی بُو ماوه یه کی کاتیش نهوانه مان له کول ببیته وه تا نه وهی دوایه ریکه وتنیکی سته و له داها توودا دهگل دهولته تی عوسمانی بگری . ئوردوو یهک له تاران وه ده نیترم که یهک راست بچنه ناوچهی ناوجبلاغ هیمنی و نهزمی پی بدهن و بگرینه وه ... دهنگ و باسی بهرکی وهکی دهلین شه میه : شیقبالوده وه حاکمی ورمی نهخوش بی وازو دهستو پی سیلکه یه ، دهسلاتی ورمی داوه به برازاکی ، نهویش دهگل شیخ عوبه دیدیلا دوتایه تی هیه ، محالی شو، مرگه وه پرو تدرگه وه پی که شوینی سه ره کی سنووری ورمین به کوری شیخ به کری داوه و نهوی بُو خوئی هیناوه و له مهمله کهت دایناوه ، و له رابردوو ئدا له بهر نهو دهستیوه ردان و به کری دانی محاله کان به کورده کان قسهی له نیویان دهرویش بُو نهوهی نهوهی دهیلی کورده کان ملی بُو راگیشن و پیروهی لی بگن . زوربهی چهقاوه سرویی له کورده کانی خومانه وه یه سه تایه تی کورده کانی موکری و ناوجبلاغی که دهئی هه موویان به توندی و به تهواوی ته نیی بکهی و خودا یار بی سه روکه کانیان زنجیر کهو بیان نیره تاران ... هه وهل کاری که دهیکه ی ئینثائلا له ناو بردنی ئاواوهی کورده کانه و به هر تهکبیری بی سه زوویی جی به جی دهکی هه لبهت . "

(پیوسته بلین که نامه که هه مووی ناگیرینه وه و ته نیا چند به شی

ئومان لیره دا هینایه وه) .

ثم سهر چاوانه ی که بُو ئاماده کردنی ثم نامه یه (نوسراوه یه) که لکیان لی وه رگیراوه و جار جار عهینی باسه کانیان وه رگیراوه :
(تی بینی وه رگیر : بهرچاوه کان هه مووبه زمانی فارسی)

۱- ئیرانی شه مرو ۱۹۰۷-۱۹۰۶ ، نووسینی : ئوژهن ئوسین، وه رگیراوی عهلی شه سفهری به عیدی - کتیب فروشی زه وار .

۲- ئاریارانی گومناو، نووسینی : شهحمدهی که سه ره وی ، ئینتشاراتی شه میرکه بیر .

۳- نامه میژوو سیه کان، نووسینی ئیبراهیمی به فایی ، ئینتشاراتی بابک .

۴- ئالنامه ی فهرهنگی مهاباد ، نووسینی محمدهدی مهجدی ، چاپی شه فقهی ته وریز .

۵- فهرهنگ و هونه ری مهاباد له په نجا پالی سه ره تای شاهه نثاهی په هله وی ، نووسینی ناسری فهرنوود ، ره زبه ری ۱۳۵۵- له بلاوکراره کانی ئیداره ی فهرهنگ و هونه ری - مهاباد .

- ٦- مهابادی دوینی و شمرو، بولتهنی شارهوانی مهاباد، خه زمانانی ١٣٥١ی ههتاوی (*)
- ٧- سهرزه وینی زه ردهشت- ره زاعیه، نووسینی علی دیهقان، ئینتشاراتی ئیینی سینا.
- ٨- بولتهنی ژماره یهکی ئیداره‌ی فرههنگ و هونه‌ری مهاباد، نووسینی ئاغای بهید قادری جه عفری.

(*) ئەم نوسراوه‌یه هی ئەمیری جه‌هن پوره، ئەویش خۆی له باسی کۆماری کوردستان بواردوو: (تییینی وه‌رگیڕ).

میژووی ده‌سپێکردن و ته‌واوکردنی تایپی ئەم نامیه‌ جه‌ومه ١٣٦٣/٢/١٤ ی ههتاوی ته‌کسیری یه‌که‌م روژی ١٣٦٣/٢/١٥ له ١٧٥ کۆپی دا.

ته‌کسیری دووه‌م روژی ١٣٦٣/٢/٢٥ له ٥٥٥ کۆپی دا.

شوینی فروشتن: مهاباد - کتیب‌فروشی مووه‌فه‌قی.

ژماره (۱) ، ۱۵ ریبەندانی ۱۳۶۳ / ۴ فیورییهی ۱۹۸۵

ژماره (۲) ، ۱۵ جۆزهردانی ۱۳۶۴ / ۵ ژۆئەنی ۱۹۸۵

دەستەیک نووسەرو شاعیرو رووناکبیری کورد، لەو چیا، لە چیا سەرکەشی کوردستان، کۆبوونەتەووە و گۆتاریکیان ئامادەکردوووە و بلاوکردۆتەووە... ناویان لێ ناو "نووسەری چیا". نووسەری کورد دەتوانن لە گەلی جیگە و ریگە و گەلی کات و سەردەمدا کۆ ببنەووە، بەلام کۆبوونەووە لەو سەرچیا، لە کوردستانی ئازادکراودا، تامیکی دیکە هەیە و مانایەکی دیکە هەیە..

کوردستانی ئازادکراو ئەو بێستەخاکەیه که دۆزمنی داگیرکەری لێ دەرکراو و کورد خۆی دەبیا بەرپۆوە و بۆ کوردە... ئەگەر ئالایەکی تیا هەلبکری، هەر ئالای کەسک و سۆرو زەری کوردستانی تیا دا هەلدەکری... ئەگەر خۆبندنگە لێ دا بنری، زمانی یەکەمی هەر کوردی دەبی... ئەگەر دام و دەزگای لێ دا بەزری کورد دەیبەن بەرپۆوە و هات و چۆکەرو کارمەندیش هەر بە کوردی قسان دەکەن...

کوردستانی ئازادکراو ئەو خاک و ئاوو هەوا یە که داری کەسکی خەونی هەزارسالەمانی تیا دا دەپۆی هەلدەزنی و بالادەکا و بە دەم شە ئازادییەو دەشکێتەووە.

ئەو دوو ژمارەیهی "نووسەری چیا" که تا ئیستا بەرچاومان کەوتوون، ناو پۆکیکی بەبیزی هەیە... کۆمەلێ نووسەری جیاواز گوتارو هەلبەست و چیرۆک و لیکۆلینەوویان تیا دا بلاو کردۆتەووە.

براینە : دەستان هەر خوش بییت و با نووکی خامەتان هەر تیژی بی !
لە گەلتانین.. هەتا کورد بن و نووسەری کورد بن و لە پیناوی ئازادیی مرۆفی کوردو رزگارکردنی خاکەکیدای بژین و بنووسن...

لە گەلتانین، هەتا یەکیتی و یەگرتنی کورد، هەموو کوردتان مەبەستی بی و هەولی بۆ بەن و لیی لا نەدەن..

لە گەلتانین هەتا رزگارکردنی ولاتی کوردان، هەموو ولاتی کوردتان ئامانج بییت و سروودی بۆ بخوینن و نەو لە دواي نەوێ کوردی پی پەرۆردە بکەن..

لە گەلتانین هەتا بەرژەو نەدی نەتەوێ کوردتان لە هەموو شتی لەلا پیرۆزتـرو هیژاتری بی و بە موو لیی لا نەدەن... هەتا وەکوو نیشتمانپەرۆر و رووناکبیرانی دنیای چاوکراو و پیشکەوتوو نەتەوێ ولات بـخەنە پیشگرۆ و پارتی و تاقم.

لە گەلتانین هەتا قورگ و زمان و دەم و دەست و خامەتان هی ولات و نەتەوێ بی و خۆتان خاوەنی بن...

لە گەلتانین هەتا نەبە کوتەک و میکوت و قامچی و داردەستی داگیرکەران و زۆرداران... هەر داگیرکەری بی ، هەر زۆرداری بی.

براینە : بنووسن، سروود بلین، با دەنگی مرۆفی کورد لەو شاخ و گەلی نەوالانەدا ، لەو هەورازو بنارو پیدەشتانەدا ، لەو چۆلەوانی و ئاوەدانیا نەدا دەنگ بەداتەووە و بزرنگیتەووە...

له ژماره كاني ۰۰۰۰۰۰ داها تودا

له گهل هموو بهختی و دژواریه کی کاره که ماندا، ده رچوون و بلاو بوونه وهی ژماره ی دووی (ماموستای کورد)، ئیستا، ئیدی گومانی تیدا نه ماوه، شهوتتا به دهستانه وهیه و دهیخویننه وه. ده رچوونی ژماره ی سیهم له شهگرو نه گهردایه. مهسه له که شه وه نییه که نووسینمان بو نایی، یا بی گیلین و نامانه رژی، یانیش کولمان داوه، نا، نه وه لالا هیچ وانیه. میشک و بیرو دست و قهله می نووسهران و روونا کبیرانی لاوو لیها توی کورد خوش بی، هینده مان گوتار و ههلبهست و وه رگیپان بو هاتوه، ههتا لیی بلاو بکه یه وه هه ر دوایی نایی... شه وهی دهسته پاچه ی کردووین کاری تایپکردنه که یه.. ناخر به خودا، شه گه ر راستان ده وی کاریکی هینده قورس و له کردن نه هاتووش نییه، به لام چ بکه ین، مالی بیکه سیی کورد برمی... جا شه گه ر شه م کوسپه شمان بو تهخت بوو، رهنگه ژماره سی هینده دوا نه که وی..

ئیمه هه ول ده ده یین هه میشه نووسینی به پیژو ههلبهستی به تام و چیرۆکی نایاب بلاو بکه ینه وه... هه ول ده ده یین لیکۆلینه وهی ده مه ته قی هه لگرو ته نانه ت ده مه قـ پـه نامیزیش بلاو بکه ینه وه... ده ی جا بوچی نه.. گومی مهنگرا وه ستاوی بیری کـورد وا نه بی ناشله قی...

لیزه دا نامانه وی بده یین له بنی هه مانه که، وه لی هینده شه سلار نابین که ورته مان له ده م نه ییته ده ر.. له ژماره کانی داها تودا نووسینی له م با به تانه تان پیشکیش ده که یین :

– کاک سه لاهوددینی موهته دی گوتاریکی نایابی له سه ر شاعیری نو یخوازی جوانه مه رگ سواره ی ئیلخانیزاده نووسیوه... شه وی راستی بیته خوی ده بوایه گوتاره که له م ژماره دووه دا بلاو کرابایه وه (شه وه بوو له لاپه ره (٤٧) ی ژماره ی پيشوودا به لینیکی وامان دابوو، وه لی کاک سه لاج، کاری راست بیته، توژی درهنگ هاته ده ست.

– کاک فازل که ریم شه حمه د چیرۆکیکی له ژیر سه رناوی "سه ردانی سه روک" دا نووسیوه، چیرۆک شه ما چیرۆک، نه بکه ی، نه بخوی، نه بخه وی.. هه ر گوئی بو رادییری... که سی نه مرئ چاومان پی ده که وی... جا بزانتن وایه یا وا نییه!

– کاک سه یید محه مه دی سه مه دی شاعیری کمان پی ده ناسینی، که به داخه وه، وا دیاره پیشتر هه لی وا نه هاتوته پیشتا خوینهرانی کورد ئاشنای زیان و به ره می بین. هیوادارین شه م ناساندنه ببیته ده روازه یه ک بو ناسینی دنیای شیعری رهنگینی شه م شاعیره ی که، خوشه ختانه، هیشتا ده ژی و ده نووسی...

– کورته چیرۆکیکی ش بلاو ده که ینه وه... به لام چیرۆک ج چیرۆک؟ ئاگری قووره ته...!

– هیندی سه رکرده و سیاسه تمه داری شه ورپی کوردستان له مه ر ره وش و هه ل و مه رگی بزووتنه وه ی رزگار یخوازانه ی که لی کورد ده دوین.. باسی بیرو باوه ر، گوردایه تی، برایه تی گه لان... و پاشه رپوژی کوردستان ده که ن.

min, û ez wanra şirovedikim.

Belê, Nazî Şîray her dera-ji Yêrêvanê girtî hetanî Parîzê, ji Lêningradê hetanî Iranê, Turkîaê hetanî Amerîkaê, her dera timê jî navê kurdêd Sovîet bilind xwey kirîye, mala xwe bi xalîçê kurdîye bedewva xemilandîye.

Jina kurd timê ji sazbandîyê hiz kirîye, li şaya govenda, bindarûka sitiraye. Bingevanê lîtêratûra ermenîya, xwêrxwezê gelê kurda-Xaçatîr Abovyan wextêda gotîye, ku her kurdek bi ruhê xweva dengbêj yanê jî hozane. Lê tenê bi saya qeydê Sovîetîê mecal kete kurda, ku hunurê xwe, zên û firasetê xwe nîşanî bi hezara temaşevanêd miletêd cihê-cihê bike.

Dota kurda-Zîna Telo çend sala bûye alîkara rêjîsorê têatra Tbîlîsêye ser navê Grîboêdov, paşê bûye dengbêja koma sitiranêye bi nav û deng, ya bi navê "Rêro". Çend plastînkêde (selik) sitiranêd wê derketine. Ew bûye alîkara rêjîsorê têatra Tbîlîsêye kurdaye gelêrîê. Wêra tevayî kubreke kurmancî lêye, lema jî gava çend sala pêşda paytextê komara Gurcistanêye biratêê rêdaksîona xeberdanêd radîoêye (pêlweş) kurdî hate vekirinê, ewê teglîf kirin û ew bû dîktora (peyvkar, xeberdankir) wê radîoêye pêşîn.

Derheqa Artîstê komara Çêçêno-Ingûşîaêye avtonomeemekdar Ebdullê Muhemedsa em dikarin bêjin, ku ew eva 25 sala zêdetire, wekî reqesvanê koma bi navê "Vaynax" e serekeye. Ew ser dika mînanî teyrekî baz direqise û ser afîşa wêneyê wî wî awahî jî hatîye kişandinê. Gelek cara ji Moskow, bi têlêvîzyonê pêşdahatinêd wê komê nîşan dîkin. Em gelek temaşeqîyara tevayî reqasa wîye çapik-çelengva heyr-hijmekar man. Dema min çendekî pêşda pêra bi têlêfonê xeberda, ewî bi kurdîke delal û zelal bersîva min da. Gava min jê pirsî, ku ne axir bajarê Groznîêda kurd tunene, ew ji ku usa kurmancî hîn buye, ewî bersîva min da û got, wekî gava ew dya xwera wextêda ji kurdîstana Iranê hatine, dya wî tenê kurdî zanibûye û pêra hetanî niha jî kurdî gotina dike.

Ebdulle Muhemed bi koma xwera tevayî gelek cara çûye Moskvaê û Hordana-nê, Vladîvostokê û Sûrîaê, Mozambîkê û Taşkentê.

Çawa hemû artîstên Sovîetîstanêye kurde profêsiyonel, usa jî rêjîsora têatra Yêrêvanêye pantomîmaêye (têatra bê zar) sereke Paşa Polatov alîê dereca xweda xweyê xwendina bilindin. Lê paşa û du înstîtût xilaz kirine-yek Moskvaê, yek jî Lenîngradê. Têatra wî awahî li yekîtî Sovîet sê hebin. Serkarê yekê ji wana ewledê kurde. Ew çend pêşdehatinêd têatra xweda êlêmêntê folklorê kurdî daye xebatê. Ew yek fêmdariya, çimkî nava deba kurdada, erf-edetê meda derecêd pantomîmaê hene, çawa ji bo nimûnê, wextî kosegeldî digere, gava bûka teze bûktîê dike û cîêd maîn. Çawa em pê hesyan, têatrê hazir dibe bi motîvê piêsa "Memê û Eyşê" spêktaklekê ya bê deng nîşanke. Piêsa nivîskar Xelîlê Çaçan Mûradov nivîsiye. Têatra pantomîmaê, ku Paşaê Reşîd Polatov serokatîê lê dike, van axirîya tevî fêstîvala cahila û xwendkaraye hemdînya-êye XII bû li Moskvaê.

Wextêda miqaleke Paşa Polatov rojnema kurdîye "Rya teze"-da çap bûye bi sernivîsara "pantomîma nava deba kurdada". Lê derheqa wî û têatra wîda

Artîstên Sovyetistanêye kurd ên profêsyonal

Demekê, gava derheqa pêşdaçûyîna kurdêd Yekîtî Sovîêtda dibû xeberdan, mirov dikaribû nava miqalekêda derheqa açixîêd her dereceda dastanî bigota. Lê îro ew dastanîna haqas gelekî, ku em mecbûr dibin paraveyî ser dereca bikin û derheqa her derecekêda cihê bêjin. Carna jî usa diqewime, ku derheqa dastanîned kurdekî Sovyetistanêda miqalek jî têrê nake, ku bê ber çêva, ka ew bi saya qeydê meyî sosîalîstîê, nava jîyanê da mîaserkirina sîyaseta Lenînî êye mîletîê gihîştîye çî dastanîna.

Benda meye îroyînda emê tenê derheqa dereceke pêşdaçûyîna çanda me-dereca hunurmendîê, diha rast, derheqa artîstêd Sovîetistanêye kurdda wera gilîkin.

Vê demê bajarê Yekîtî Sovîete Moskvaê, Lênîngradê, Yêrênanê, Tbilîsîê, Groznîê, û bajarêd mayînda gelek artîstêd kurde profêsyonal hene. Nav-dengê hineka jî wana temamiya welêtda eyane, derheqa wana û hostatiya wanda gelek cara rojneme û kovarêd Sovêtîde û welatêd derekeye cihê-cihêda hatine çapkiri-nê, gava gilî hatîye ortê, gotinê, filan artîst eslê xweva kurde. Bi saya van yeka gel û netewayên welatê me nasiya xwe dane pêşdaçûyîna kurdêd Sovêtîê.

Iro dota kurd Nazî Şîray artîsta sîrkêye dinêeyane, ewledê kurd Paşa Poladov rêjîsorê têatra Yêrêvanêye pantomîmaeyî serekeye, Ebdulê Muhemed reqasvanê koma bajarê Groznîêye bi navê "Vaynax"-e, Vova û Natêlla Qasim artîstêd balêtêne li bajarê Lênîngradê, Zîna Telo dengbêja koma Tbilîsîêye "Rêro"-e û gelekêd mayîn.

Niha derheqa wan artîsta û hinekêd mayînda ezê bi hûrgilî binivîsim.

Nazî Şîray... Ev nava navekî nase bona gişka. Y ewê navê bi xwe qazanc kirîye. Dota kurd Nazî Şîray eva 35 sala zêdetire, wekî ser dikê sîrkêd Yekîtî Sovîet û welatêd dereke, cilê kurmancîyê reng-rengî xwekirî temaşevana hewas-hijmekar dihêle. Artîsta komera Urisêtêye Sovêtîêye Sosîalîstîêye Fêdêratîvê emekdar salêd cihê-cihê sîrkêd Tbilîsê, Yêrêvanêda lîstîye, lê paşê çûye sîrka Moskvaê û hetanî niha jî wêderê pêşda tê. Lîstika wêda hejmarêd usa hene, ku destê xwe, hevra berdide, defa destê rastê ser milê wêra derbas dibe diçe ser milê dinê, defa dinê jî wî awahî, ber hevra ser patika wêra derbaz dibin û ne hev dikevin, ne jî dikevin. Lê ênsîklopedîya ermenîyê sovêtîê hejmareke xweda derheqa Nazî Şîrayda nivîsîye, wekî hejmarêd wêye "Heykelêd tûnc" sertaca lîstika wêye.

Çaxa ez Moskvaê çûme mêvaniya wê, ewê derheqa xwe û lîstika xweda ha minra gilî kir:

-Hejmara mine lape hizkirî ewe, gava ez cilê kurdî xwedikim, bi desta defê dixim, lê bi herdu linga jî ser haceta anegor miqamê kurdî lê dixim. Paşê nas-nenas min pirs dikin "Ew çî sazbandîye, ya kîjan mîletîye", ez kubar bersîva wana didim, ku ya kurdîye û ez jî kurdim. Paşê gilî tê ser gelê

MIN JI HESRETA TE QEYD KEWN KIRIN

Te, pezindaniya te,
Ji zarukan ra, ji qehremanan ra.
Te, pezindaniya te,
Ji bēnamûsan ra, ji halnezan,
Virên hîz ra.

Li pey hev çend zemherî,
Gur radiziya, çivîk radiziya, zindan radiziya.
Li derve dinyakî ku gure-gur diherikî...
Yek ez ranezam,
Çend leylo bihar,
Min ji hesreta te qeyd kewn kirin.
Gulên xwînê bi pora teve bikim
Yek li wî alî,
Yek li vî alî...

Te, ez bikaribûma te biqîriyam,
Ji bîrên bêbin ra,
Ji sitêrkên ku diherikin ra,
Heta ji niftikekê,
Niftikekê ku ketiye
Nava pêlên bēdengtirîn yên Okyanûsyayê.

```
*****  
*  
* Weegêr: NEDÎM HEKARÎ *  
*  
*****
```

Pêşiyê me xêrê nebinin, me nexwendine, ne kitêb, ne ji defter e, weki her qewimandinêd me ji bêne nivisarê. -Ziviri ser min, bin lêva da keniya- Bextewari serê min, katibek tune ji lawkêd eskeriyê ra kaxezeki binivisim, ma ku teriqê binvisim.

Kurê xwe ra bêjim, Evdalê Zeynikê dengbêj bû. Qonax-qonax ewi avête siyara û nexweşa, heta hatin. Bayê samê axir li Edal ji da bû, ew ji nexweşê nemir, ji her du çava ew nuxsan bû.

Rojeki rênçber ji deştê qulingeki qanateki wi şikesti digirin, tinin gund. Evdal lavaya li rênçbera dîke: "Ewi qulingi bîdine min, ew ji mina min birindar e. Bîdin ez qanatê wi grêdum belki qeç be here bihije hevalêd xwe, mina min heta- hetayê bira ji hevala şunda nemine û ji refê xwe neqete."

Rênçber heyfê li Evdal tinin û dibêjin: "Kerem ke, hanê ji te ra, apê Evdal".

Evdal qulingê xwe tine, perê wi ciyê şikesti da grêdîdê, di wedeki kin da qanatê quling dicebire, ew hini Evdal dibe û hev ra dibine heval û hogir.

Bahar tê, beleki dikevne erdê, teyra de ji zivistana serhadaye sar ber bi welatêd germ çûyi, ku zivistana xwe li wan welata derbaz dîkin, hêdi hêdi vedigerin tên welatê serhedê, weki disa li deştê-zozana, wê çêrê, gul, soan û teher-teher çiçekêd delal, usa ji saz û gulêd avêd sar bigerin, hêlûna dayinin, cucika derxin, bi firaxin, ku paizê wan ji bîdine rex xwe û disa berê xwe bîdine welatê germ.

Evdal hiviya refêd qulinga bû, ji bona wê sozê dayi, ku qanatê quling qenc ke û careke din disa bihine hevala. "Hemin ez şunda mame, bira qulingê min şunda nemine, bihije hevala", Evdal dîgot. Ew bê sebir hiviya hatina qulinga û dengê wani ziz bû.

Ew roja Evdal hiviye bû, ew roj hat. Bû qire-qira qulinga, hatin ser gund ra derbaz bûn, sîtu dirêj kirbûn, per dikutan. Derbaz bûn, çûn li mêrg û çimanêd binatara gund da danin. Lê meriv kifş dîkir, ku ji welatê dûr hatibûn, weki ser gund ra ji derbaz dibûn û dîkirine qire-qir te dîgot qey ew dibêjin. "Sîlawa şirin ji we ra, em disa hatine zozanêd we. Paizê ji dia li oxira me binin".

Wê şevê Evdal raneza, ewi dixwest zû sibe safi be, ku ew qulingê xwe bibe bihine refê wi, weki ew ji bihije hevala. Sibê Evdal bi çend xorta va, berek ji zarêd gund va çûne çimana, weki quling ja wan ne silkin. Quling dane destê cahleki sıvık, weki bi tele-tele quling berda nava refê qulinga. Ewi ku berda, quling çû nava qulinga.

Kurê xwe ra bêjim, quling li wi qulingi hatina hev û dane ber dîdika, weki quling nefiriya, ber bi meriva nehat, wê ber dîdika da bikuştina.

Evdal, ku pê hesiya çî behse, got: "Binin, binin, kifşe ewi pêşkêşî min dîkin, bira ew ji ji min ra bîdine heval".

Evdal û quling usa hini hev du bûn, yek bê yeki temûl nedîkir. Şeva, ku Evdal derengi biketa, quling dîkire qire-qir, deng lê dîkir, hîlbet dîgot: "Rabe bîstirê", Evdal zehf kîlam avêtibûne ser xwe, ji wan kîlama ez du heba bêjim.

Ewi dîgot, quling ji pê ra dîqiriya, hîlbet tewin dida Evdal.

"Qemeki li serê Evdalah Begê dane, çawa kes tune ye cabekê bibe êla Zila mala xalê. (xxx)

*Ez Evdal im, ez Evdal im,
Ji bona gotinêd qomsi û nemama
Ji cegerê birindar im,
Ezê pîrs û pîrsiyara bikim,
Kê here tîblîsa xudê avakîri ser hekîma,
Ji bona nosaniya herdu çava ez heval im.
Qulingo, malxirabo, vê berbangî te ser min da çîma ha qirine?
Malxirabo, çavêd min kor in, qanatê te şikestine,
Were emê hern xwe bawêjine ser ocaxa Şex Şemdine,
Belki xudê çavêd min sax ke, qanatê te bicebrine.
Heyla wayê, heyla wayê..
Feleke xayin e bi Evdalî Zeynê
Gula govendara nayê "*

Hevt sala Evdal tamam dibe, tu hekim tu çarê li çavê wi nakin. Şeveki quling dîqire, Evdal mina cara radibe ku bîstirê, stran devê wi da ew kulekê dibine, çavêd xwe mîz dibe, usa dizane ku qerebere ne tene ber çavê wi, careke dinê dînhêre, ne ku kulek, hela stêrkêd ezman ji kulekê ra tên xuyan. Evdal zarêd xwe hişyar dîke, dibêje: "Mîzgîniya min ji we ra, rabine ser xwe, çavêd min vebûne."

Berê kesek bawer nake, ewana çirê vêdixin Evdal dibêje: "Hûn bawer nakin? Aha, kincê te vi rengi, yêd wi wi rengi ne, eger bawer nakin tîl û derzi ji min ra binin, ez derziyê ji we ra tîlkim".

Aha lawo, kurê min, Xudê usa li wi evdi hate rehmê.. Xudê, tu li hemû evdê tengiya bêyi rehmê, usa ji li îbîkê min i xerib bêyi rehmê.

(xxx) Li gor baweriya me, ew du xet di çapa tipên erebi da bi xeleti hatiye çapkirin. Ji ber ku tu eleqeyê wan bi tektê va tune ne.

qûme derdiket, destek ji paşiyê, dikirine orta xwe û lê-dixistin, kok li eskerê Romê danin, de yê qeç ew bû ji malê ne hatî bû.

Lê, lawo, ha gotin. Yeki ji digotin ewana pêşiya siyara banzdîdan, siyara dîda ser, çawa ji dikirin bî wan ra ne dighîştin, çima ku textikêd çokêd wan tune bûn. Yeki ji germ û dêmustan, altkirina wan çetin bû.

Sultanê Romî neçar ma, gazi Surmeli Memed Paşa kir, bîre Sitembolê û je ra got: "Çare bî Xozanê nabe. Gerek tu eskerê eşîra berevki herî ser Xozanê, wana xere û xeracê wan ji topki bini, ezê rutba te bilind bikim". Aha ji bona rutba xwe, bî hezara eskerê nefiyî amê berevkir bir... Nivî jê şunda ne hat, lê ew welat alt kir û xeracê heft sala ji top kir, anî.

Bedbextiyê li wi û heskerêwi dest da, veğerandinê, nivî rê da bayê samê li eskerê wi rabû. Dîbêjin baki germ e, li kê da yan gere bîmre, yan kor be, yan ji derdek jê ra peyda dibe. İcar, ji kurê xweyi delal ra bêjim, nexweşike gran dîkeve nav eskerê Memed Paşa, ku kê dîmîr çal dikirin, beta dîhatine ewra mayin, desteke dîn nexweş diket. Hinek ji li êwrê çal dikirin, usa wi tehere tîn derdikewine welatê serhedê (Anatoliyê).

Evdalê Zeynikê dengbêjê Memmed Paşa bûye, ew ji qonax qonax kîlame davêje ser wan û tîn. Aha, ji bona çinbilindkirina Memed Paşa, qederek siyarêd wi hatine kuştin, nivêk ji bayê samê lêda qir kir.

Em li vîra bêjin çend kîlamêd xozanê, yê ku Evdalê Zeynikê gotine:

*"Van nexweşa nale - nale,
Li welatê xeriba ne ci ye, ne nîvîn e ne berpale
derdê van nexweşa tasek ava zozanêd sîlibani sare.
Çûme Xozanê, serê sîka
rojê tebatîya me tune ji dest germe,
şevê xewa me nayê ji dest weqe-waqa van wawîka.
Kulê tu bikevî mala xweyê vî Xozanê,
çawa ji hev qetandîye destê gelek zava û bûka.
Wey Xozanê, wey Xozanê,
De bîra Xudê xîrab bike ava te zozanê,
Ezî çehvê xwe li nava siyara dîgerînim,
Ez nîzanîm Qeymezê Ezdî-siyarê qulê, Feqî Eli-siyarê
gewro kanê".*
(Qeymezê Ezdî û Feqî Eli mîrxasêd Memmed Paşa bûne)

*"Wey dînyayê, wey dînyayê,
Qeda bê her sê rojêd felekê, dûma te dînyayê,
Feleke xayîn e, Surmeli Memed Paşa,
Feqî Eli siyarê gewro, Qeymezi Ezdî siyarê qule ra nayê"*

Ji kurê xwe ra bêjim, eskerê Memed Paşa tê derdikewe Serhedê, xwe dîghine ciyê hênîk û ava sar. Êvareki eskerê wi diêwre. Çadîra Memed Paşa ji goşeki esker, ciki bê qîre-qîr, li serê tepeki lêdixîn. Wextê razanê tîla belek li derê çadîrê lêdixê. Memed Paşa radîbe derdikewe, dibîne, ku mareki mezîn (ziya) ketiye newalê ber bî çadîrê tê. Memed Paşa dîke ku vegere çadîrê, şûrê xwe hilde, mar poçka xwe davêje, ber bî xwe dîkşîne û xwe lê dialîne.

Jîna Memed Paşa Cewahir Xanîm, dertê derva, ecê-beke gran bî çavê xwe dibîne. Ziya tamam xwe li Paşê alandîye, ber ewî her du destêd xwe bilind kirine, neketine ber qetêd ziyê. Ew jîna xwe ra dibêje: "Cewahir, zû şûrê min bî min ra bigîhîne". Jîna şûr tîne, ji kalan dîkşîne û dibêje: "Mîlêd te naxebîtin, bîsekîne ez qetêd ziyê ji nava te bîmînim." Ew dibêje: "Na xelqê sibê bêje ew xîlazê jîna xwe bû. Şûr bîde min." Destê wi pak naxebite, heta ew qetê ziyê ji nava xwe dibîre, ziyâ ji parxanêd wi digîvêşe, hîr hîrî dîke û dîke zîk. Memed Paşa bî qetê ziyê va tev dîkewine erdê.

Kurê xwe ra bêjim, di Topraxqelê da çerkez hebûn.

Digotin wexteki padîşê Ūrîsê ew sîrgûn kirî bûn. Hu-kumeta Topraxqelê li destê wan da bûye. Surmeli Memed Paşa ji roj ne dîda ser çerkeza. Wexta ku çerkez caba mîrîna Memed Paşa dibîhên, Omer Çerkez, mezîne çerkeza qaymeqamê Topraxqelê ji eynatara dîşîne def û zurne tîne û di hewşa xwe da lêdixê. Ayhay, ewî nêmerdîke zor kirî bû.

Deh kurê Memed Paşa hebûn. Evdulah Beg mezîn bû. Ew hîvîya bîra nasekîne, dîçe dîwana Omer Çerkez dibêje:

-Ev çî def e, çî zurne ye?

Omer Çerkez dibêje:

-Çîma tu nîzanî? Ew deweta min û Cewahir Xanîma dîya te ye.

Kurê xwe ra bêjim; Evdulah Beg rîkêf dikê, qet nahêlê ji ci bîpîrîpîte. Qemeki di serê dilê Omer Çerkez da dîke xar, wi dîkuje. Çerkezêd odê da rîkêfî ser Evdulah Begê dîkîn, bîrêd Evdulah Begê ji xwe pê ra dîghînin, ji her du yalîya ji mîr tîne kuştîne, Evdulah Beg li ber derî, ku qemeki davêje çerkezeki, qeba wi di serdera odê da qut dibe. Kurê xwe ra bêjim, çerkezeki bilind qemeki li serî Evdulah Begê dîde. cermê tîpa serî paçî dîke. tîne ser enîye dadîke xar. Lê bî gotîna gotîya ebîliyê kelê ji ser sîrê kevîr û kersek bûn li çerkeza dîxistin û bîrek tî kuştîna ji bo wê namerdîya wan kirî.

Rom tî dîkeve ortê, ji hev dîqetîne, keseki bepîs nake.

Evdulah Beg bîrîndar dibe, wi dibîn, serê wi çîle dîkîn û çend roj derbaz dibe ew ji here here pak dibe.

Wexteki bewarê tînin dibêjin: "Eskerê çerkeza hate ser we". Evdulah Beg dibêje: "Zû kî çek-sîlahê min ercele hespê min zîn kî". Dîya wi, jîna wi, merîvêd mayîn va xwe davêjinê û dibêjin: "Tu bîrîndarî, nîkari bîkî şer, tu neçe, yêd mayîn siyar bûn, çûn jî".

Ew dibêje: "Na, na, heta nava ciya da bîmînim, bîra ez li meydanê bême kuştîna".

Hespê tînin, ew bî zerp û hêrs, ku siyar dibe, çîlekîrîna serê wi dibîşkîve, ji hespê jor da tî xar. Heta dibîn datînine ser ciya, ew textîr dîde. Cab jî tî, dîkîne gazi, dibêjin: "Çerkez nînin, xalêd Evdulah Begî ne hewara wi hatîna". Lê çî feyde, xal gîhîştîne ser cînazê Evdulah Begê û saxî neditîna û sond xwarîna, peya ne bûn, çûne ser çerkeza. Kurê xwe ra bêjim ji çerkeza yek sax nehîştîna, tamam kuştîna û vegerîyan çûn. Rom jî tev ne dibû.

İcar kîlam ser wî şerî gredabûn.

Min gotê:

— Meta Emê, de wê kîlamê bêje, kanê çawa kîlam e.

— Erê, la. Lawo ez dîzanîna, tu dîxwezi min bîkî dengbeje, lê dengbêj ji mala me derneketîne, weki ez ji bîbîme dengbêj, -û xweş- xweş bî kenê xweyî pê ra wê carê şîrîna tîr kenîya, kêfa min ji bî kenê wê ra hat ez ji kenîyam.

— Lê weki tu dibêji, ezî bî zar jî tera bêjim.

Gotîna wê ev bû:

*Min nîzanî dînya çîma wa ye,
Evdulah Begê got: Herê Çerkez Omer,
Eve çî def e, çî dewet e, çî zurne ye?
Çerkez got: Çîma tu nîzanî, ew deweta min û Cewahir
Xanîma dayîka te ye.*

*Van merêka xwe da palê,
Xanîmlera cînyaz kîşandîne yalê malê,
Qemekê li serê Evdulah Begê dane, çawa kez tune ye
cabeki bîbe Êla Zîla mala xalê.*

KORBÛNA EVDALÊ ZEYNIKÊ

Hîneki me xeber da. Paşê Meta Emê got:

— Ehmed, lawo, ez gîliyê Evdalê Zeynikê ji jî te ra bîkîm. Hûn ku mezîn bûn, salîxa jî cahîlêd xwe ra bîkîn.

nê dîçîn. Li Ermenistanê ber pala Çiyayê Elegezê datînin û ciwar dibin. Ehmed ji bî malbata xwe va bî wan ra ye. Dema ku Şoreşa Sovyetê li aliyê Qafqasê ji bî ser dikeve, nizama sosyalîstî ji cîmaeta Kurdan ra ji rêyeke ronahî, jiyaneke nû vedike. Rewşa kurdan tê guhartin, imkanên nû dikeve destên kurdan. Xebata çandî û rewşenbiri ji dî nav wan da xwe nişan dide. Ehmed ji Ermenistanê radibe diçe Gurcistanê, xwe diçihine rewşenbirên kurdên dî wêk Eminê Ewdal, Esedê Cengo û Kamîl Begê (Paşa) Bedîrxan.

Gava ku Ehmed hê li Diyardînê xwendekar bûye, carna bî hevalêd xwe va çûye Beyazîdê û li wir "Mem û Zîn" a Ehmedê Xani û destnîvisara Mela Mehmûdê Beyazîdî bî dest xistiye û xwendîye. Wê demê bajarê Beyazîdê ji aliyê rewşenbiri û welatparêziyê da çiyekî pêşvaçûyî bûye. Ehmed li wê derê hîs û ramana welatparêziyê wergirtiye û dî rewşa kurdan da û meseleyên kurdan da agêhdar bûye.(xx)

Dema ku Ehmed diçe xwe diçihine Tîflîsê, li wê derê dest bî xebata rewşenbiriye dîke û tevi xebata Kamîl Begê Bedîrxan, Eminê Ewdal, Esedê Cengo, Lazo (Agop Gazaryan) û jîna wi Olga Gazaryan dibe. Wê çaxê gelek kurd ji aliyê Qersê û dorhêla Wan û Beyazîdê ji muhacîr bûne, hatine Gurcistanê û li wir ciwar bûne. Ehmedê Mîrazi wêk rewşenbirekî, dî xebata şiyarbûn û ronakbûna wan kurdan da ci distîne û dixebite. Aliyê dîna va jî xebata berhevkarîna folklor û zargotîna kurdi dîke, şîir, piyes û gotaran dînivise.

Ehmedê Mîrazi heta sala 1937 an li Gurcistanê dimîne, paşê diçe Ermenistanê nav malbat û pîsmamêd xwe. Li wê derê jî dest ji xebata xwe bernade û didomîne. Gava ku teqawîr dibe, gundê Sovyêtekan ava dîke û li wir ji xwe ra ciwar dibe. Dî sala 1961 an da jî dimûre.

Gelek afirandinêd Ehmedê Mîrazi wêk şîir, helbest û nîvisar dî rojnameya "Rêya Teze" da û dî "Antolojîya Komela Nîviskarîna" da hatiye weşandin. Disa dî sala 1935 an da piyeseke wi bî navê "Zemanê Çûyî" hatiye weşandin û ew piyes li pîr ciyan jî hatiye listîn.

Dî nav afirandinêd Ehmedê Mîrazi da ya herî grîng, kitêba wi ya "Biranînêd Mîn" e. Ehmed dî biranînêd xwe da dî destpêka qerna bîstan da jiyana kurdan tîne ber çavan. Rewşa Kurdan dî dema Osmanîyan da, çî gund çî bajarên bîçûk, wêk Diyardînê, nişan dide û eşkere dîke. Her wîsan jî peywendi û danûstandîmên Kurdên Êzîdî û Mîsilman bî hev ra û bî Ermenîyan ra, peywendi-yên gundî û axa û began, rewşa "Sîwarên Hemîdîye" dî Şerê Cihanê yê Yekemîn da, peywendi-

yên gundî û firarên Kurd û Zaptiyên Osmanî, wêk muşahîdeki pîspor, taswîr dîke û wêk tabloyeke jîndar tîne ber çavan û pêşkêş dîke.

Grîngiya vê kitêbê jî aliyekî dîna va jî ev e, ku nîviskar ci bî ci xusûsiyeta folklorîk jî bî kar tîne. Mesela, dî diwana axayê gundê wan da, dengbêjan çawan kîlam û çirokêd xwe pêşkêş kirîne, gundî bî çavekî çawan bîlînd dengbêjan ra fekrîye û dereceke çawan bîlînd û bî rûmet daye wan, tê qisekirin û çend kîlam û çirok jî wêk nîmune tê nişandan.

Disa Ehmedê Mîrazi dî vê afirandinê xwe da, gerek bî taswîrêd tebiyetê da, gerek dî taswîrêd mirovan û derdora wan da jî nesra (pexşana) kurdi ra gelek nîmuneyêd serketî û bedew pêşkêş dîke û jê ra dewlemendî tîne. Zîmanî wi yê qisekirinê gelek herkî, zelal û bî reng e. Her çiqas wêk nîviskarên Kurdên Sovyetê yê dîna, gelek kelîme û tabîrên tîrkî jî bî kar aniye, disa jî dewlemendiya zîmanê wi wînda nebûye.

Biranînêd Ehmedê Mîrazi ne bî tenê jî aliyê edebî û pexşana (nesra) kurdi da xwedî bîhayekî ye, ew jî aliyê lêkolîn û lêgerîna diroka kurdan a dema nêzik, diroka civata kurdan jî aliyê aborî, civakî û çandî da, her wîsan jî rûberhevkarîna folklor, ol (dîna) û etnografîyê da çavkaniyeye grîng, dewlemend û xwedî bîha ye.

Em li vîra jî kitêbê du perçeyên folklorîk wêk nîmune pêşkêş dikî. Perçeya yekemîn dî derheqa "Sûrmelî Memed Paşa" da ye, ya dîna dî derheqa dengbêjê bî navê deng "Ewdalê Zeynîkê" da ye. Ev du beş, gava ku Ehmedê Mîrazi hê li Diyardînê xwendekar e, li wê jî aliyê pîrejînekê ku navê wê Meta Emê bûye - jê ra tê qisekirin.

KOZAN Û MEMED PAŞA

— Meta Emê, ne te got: "Ezê salîxê Memed Paşa jî te ra bîkîm?"

— Erê lawo, wêkî wextê te heye, rûnê ezê jî te ra bêjim. Ez jî dixwezîm merivêk hebe, ez pê ra xeberdîm, yan na heta êvarê tenê ez ker û gêj dibîm. Rûnê lawo, rûne...

— Sûrmelî Memed Paşa mêreki zorî zor bû, Meta Emê destpêkîr, ewî hesabê mirînê jî xwe ra ne dikîr. Çaxê kela xwe çêkîr, meriv hîldan birîne temaşê û pîrsî: "Ev kela mînê çend sala emîr bîke?" Ew merivana dibêjin: "Qet na wê sed salî emîr hîke" dibêje "Paşî sed salî ezi disa çêkîm".

— Dêmek jî nemîra bûye, —Metê got— Birê, kurê xweyî delal ra bêjim, Xozan weletekî qûm e germîstan e. Mîletê Xozanê mîlete kî mîrxas û usa jî sersax bû, ber Dewleta Alî Osman asê dibû, xere û vergî ne dîda dewletê. Dewlet neçar ma, esker şandîne ser wana, disa tiştêk pê nekîr. Diçotîna ewana dibûne du desta, xwe xîşî nav qûme dikîrîn. Esker, ku dihat, tiştêk rê da ne didî û derbaz dibû, pêş da diçû. Ewana destek jî pêşiyê jî bî-

(xx) Disa bûnêre: Şukur Mîstefa, pêşgotîna jî bo "Biranînêd Mîn", "Kovara Kori Zanyari Kurd", rûpel: 206.

EHMEDÊ MIRAZÎ

Û

KITÊBA WÎ YA "BIRANINÊD MIN"

W. ZEYDAN

Xatirat yan ji biranin (yaddaşt), wek tê zanin beşek ji edebiyatê ye. Afirandinên wek biranin ne bi tenê ji aliyê edebiyatê da ciyeki gring digrîn. Lê belê ew li cem diroknivisan, diroknivîsên edebiyatê û li cem lêger û lêkolinerên civaki ji, wek çavkani (serkani) ciyeki gring digrîn.

Gava ku iro em li edebyata kurdi dinêrîn, sed mûxabin, em dibinîn, ku di edebyata kurdi da hejmarên biraninan ne ewqas pûr in. Zemanên çûyi da rewşenbirên kurd, têkoşerên kurd, zana û siyasîyên kurd derheqa zemanê xwe, jiyana xwe û têkoşina xwe da nûvîsandîne. Ev kêmasiya ha ne bi tenê ji aliyê edebiyatê da tê ber çavan, lê ji aliyê lêkolina diroka edebiyat da, bi tevayî diroka muletê kurd û lêkolina pêşvahatîna civata kurd, kêmasiya afirandinên wek biranin kêmasiyeke herî gringtir dibe.

Rewşenbirên kurd, ku biraninêd xwe nîvîsandîne û wek mirateke kulturi ji muletê xwe ra hiştîne bî hêjmartî, tî dîtin ku ne ewqas zêde ne. Yek ji wan rewşenbiran, ku biraninêd xwe nîvîsandiye û muletê xwe ra hiştiye, nîvîskar û şair Ehmedê Mirazî ye. Kitêba wî ya "Biraninêd Min" hem ji aliyê edebi, folklorî, diroki û hem ji aliyê lêkolîna û rûberhevkirîna civata Kurdan da çavkaniyeke hêja û kêrhatî ye.

Kitêb bi xwe du cild in û bi elfabeya kirilîki li Sovyetistanê çap bûye. Naveroka kitêbê ji zarokatiya nîvîskar dest pê dike û jiyana û têkoşina wî û bûyerên ku dorhêla jiyana nîvîskar qewimiye, wan bûyeran hembêz dike.

Ehmedê Mirazî yek ji şair û nîvîskarên kurdên Sovyetê ye. Navê wî yê esl Ehmedê Şewêşê Miraz (Miraz Mirazov) e. Ehmedê Mirazî ne bi tenê şair û nîvîskar, lê wek folklorîst ji bi nav û deng e. Navê wî wek şair, nîvîskar û folklorîst li cem navê Eminê Evdal û Hacıyê Cîndî tê bîhîstî. Ew bi xwe di eslê xwe da dengbêj bûye. Ew xwediyê dengeki xweş û zelal bûye, di dilan û şayi û şênayiyêd Kurdan da her dem ciyeki bilind û gring girtiye. Wek dengbêj xwedî tradîsyona zargotîna kurdan bûye û hezaran kîlam, stran, çîrok, methelok, gotinên pêşîyan, bêyt û destan ji ber xwe zani bûne. Ji aliyê din va ji ewi bi xwe kîlam û stran nîvîsîne û ew bêste kirine.

Ehmedê Mirazî di sala 1899 da li gundê Tûtekê li qeza Diyadinê ji malbateke kurdên Êzîdî hatiye dinê. Di piçûktiya xwe da li gund, li ber destê melayê gund dest bi xwendinê kirîye. Du sal şûn da bav û birayêd wî ditîne ku Ehmed xwendinê ra jîr e, ew şandîne Diyadinê ji bo xwendinê. Ehmed li Diyadinê dest bi xwendinê dike û heta destpêka Şerê Cihanê yê Yekemîn dixwîne. Dema ku eskerên Osmanî dişkên û dorhêla Beyazîd û Diyadinê dikevî bî destên eskerên Urîs, Ehmed dixwaze xwendîna xwe bîdomîne. Diçe Tîflîsê. Li wê ji alîki va dixebite, ji aliyê din va ji dixwaze xwendîna xwe bîdomîne. Lê bi ser nakeve, şert û îmkânên wê demê dest nadî û vedigere tê mala xwe.

Dawîya şer, Kurdên Êzîdî yê li wê muntîqayê, mala xwe bar dikin û ber bi aliyê Ermenîstanê

(x) 1. "Biraninêd Min" cara pêşîn bi elfabeya kirilîki li Sovyetistanê, cara duhemîn, ji aliyê Şukur Mîstefa bi tipên erebî/kurdi û bi pêşgotînekê va di "Kovara Kori Zanyari Kurd" da - sal: 1985, hejmar: 12, rûpel: 205 - 327 - li Bexda hatiye çapkirin. Em ji wê nîvîsara xwe ra çapa wê ya duhemîn esas digrîn.

2. Agehdariya di derheqa jiyana Ehmedê Mirazî da ji dîsa em pêşgotîna Şukur Mîstefa esas digrîn. Bîrê: Kovara Kori Zanyari Kurd, sal: 1985, rûpel: 206-209.

Babet û nivîskar	Rûpel
Ehmedê Mîrazî û W.ZEYDAN	3
Min ji hesreta te.... A.Arif(wergêran)	7
Artistên Sovyetistanêye T.X. Muradof	8
Le jimarekanî	11
Nûserî çiya	12
Kurte mējûyekî Mehabad	27
Min Îşev C.Vreesijk	28
Gelekî hevgirtî V.JARA	29
Helo w qel	33
Ez çîŞ.Soreklî	34
Padişayê....	35
Ehmedî Şamlû	37
Edebiyat û asarê edebî	38
Jin	42
Dû çîrok Hawrê	44
Gudbrand	47
Xeyale pilaw	50
Ahmed Arif	51
Suware	53
Ew keleşêrey....	58
Wirêne	65
Xatimey şew	66
Razêk	71
Name	79

Mamostayê Kurd

Jimare : 2

Mart 1985

Sernivîskar : Ferhad Shakely

Navnîşan :

Högskolan för Lararutbildning

Stockholm /Kurdiska

Box 34103

100 26 STOCKHOLM- SWEDEN

KOMMUNALA VUXENUTBILDNINGEN
Grundutbildning för vuxna
Box 4002
141 04 HUDDINGE

MAMOSTAYÊ KURD

2

dengê beşê kurdî-
xwendîngeha berz ya
mamostayetî li
stockholmê ye